

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 241 3 ΙΟΥΝΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

**Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ**

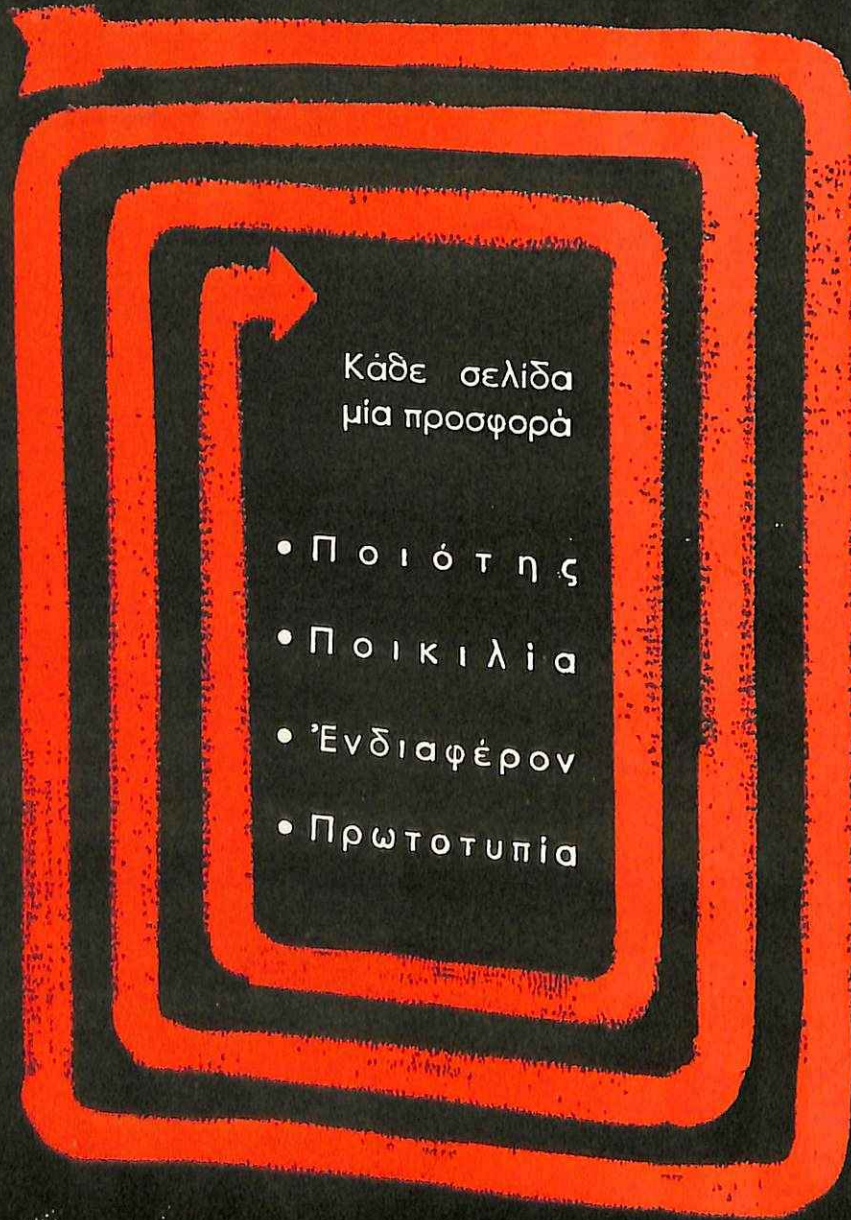
Το κατόρθωμα του «Τρίτωνος»

**ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΣΤΑΔΙΟ
ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ**

Εκεί όπου γεννήθηκε ο άθλητισμός

ΣΤΟ ΜΩΛΟ

Η ΝΕΑ "ΕΚΛΟΓΗ" ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ

Κάθε σελίδα
μία προσφορά

- Ποιότητας
- Ποικιλία
- Ένδιαφέρον
- Πρωτοτυπία

Σωστά

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 241 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ε' 3 ΙΟΥΝΙΟΥ 1960

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλντν Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ηλιδουλου
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκη άριθ. 8, 'Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ('Αλδου Μανουτίου 18 'Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεως, Ιωκράτους 57, 'Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομή:

Έσωτερικού, έξόμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.
Έξωτερικού, έξόμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Άεροπορική άποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνία. Άπαγορεύεται ή άναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Σωστά λόγια

Είμαι τακτική άναγνώστριά σου και θέλω να σου εκφράσω τον θαυμασμό μου για την υπέροχη ύλη που μας δίνεις. Πάντοτε είχα άγάπη προς τα περιοδικά του δικού σου τύπου και όταν άρχισε ή έκδοσή σου ήμουν ένθουσιασμένη που επί τέλους κοίστην Έλλάδα τυπώθηκε κάτι άριστο. Άγοράζω τις «Είκο» την Παρασκευή και όλόκληρη την έβδομάδα τις ξεκοκκαλίζω και πάντα βρίσκω θέματα που με εύχαριστούν. Είναι ή ξεκούρασή μου ύστερα από τα καθημερινά προβλήματα.

Έπειδή τό πρώτο πράγμα που διαβάσω είναι ή άλληλογραφία, θέλω να παρατηρήσω τά εξής: Πολλοί άναγνώσται σου παραπονούνται για τις διαφημίσεις που δάξεις. Έγώ τις βρίσκω καταπληκτικές. Τρεις είναι οι λόγοι για τους όποιους νομίζω ότι ένα περιοδικό πρέπει να δάξη διαφημίσεις:

1ον. Μαθαίνω από τις διαφημίσεις τί νέο υλικό έφθασε στην άγορά, πόσο κοστίζει, τά υπέρ και τά κατά του προϊόντος, κατά κάποιον τρόπο.

2ον. Έάν δέν είχες τις διαφημίσεις, ποιός ξέρει πόσο θα κόστιζε τό περιοδικό των 5 δραχμών, ίσως και 12 δραχμές.

3ον. Άφού τελειώσω τό κείμενο, είμαι χαρούμενη γιατί έχω να οίξω μία λεπτομερή ματιά στις διαφημίσεις.

Έξω από έχεις πολλά θέματα σε σειρά προτεραιότητας για δημοσίευση στο περιοδικό. Σε παρακαλώ μελλοντικά να κάνης μία έρευνα συγκρίνοντας τά δικά μας Γυμνάσια και του έξωτερικού. Τί μαθήματα διδάσκονται, πόσα χρόνια φοιτούν και εάν παίρνουν την ίδια μόρφωση γενικά.

ΚΟΤΛΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ν. Σιμόνη

♦ Εύχαριστούμε για τά καλά σας λόγια. Οι άπάνσεις σας για τις διαφημίσεις συμπληρώνουν με τις δικές μας όπως θα διαπιστώσατε, άφού διαβάσετε από πιλιότερα αυτή τη στήλη. Η πρότασή σας για την έρευνα στα γυμνάσια θα ρελετηθή.

Τουριστικά

Διάβασα στο ύπ' άριθ. 240 τεύχος των «Είκο» τον Κού-

περ, σχετικώς με τον έλληνικό τουρισμό και δοκίμασα έξαιρετική ικανοποίηση από τό γεγονός ότι οι όμορφές και οι τουριστικές δυνατότητες της χώρας μας προεβλήθησαν από τις σελίδες ενός σοβαρού άγγλικού περιοδικού όπως ή «Σφαίρα». Νομίζω ότι οι άρμόδιοι του έλληνικού τουρισμού θα έπρεπε να επιδιώκουν μονίμως την δημοσίευση σχετικών άρθρων σε ξένα περιοδικά του κύρους της «Σφαίρας», διότι κατ' αυτόν τον τρόπο αί πληροφορίες περί Έλλάδος και περί των δυνατοτήτων της φιλοξενίας φθάνουν εις μίαν κατηγορίαν άψίμων, τά όποια, λόγω κοινωνικής θέσεως και οικονομικών δυνατοτήτων, αποτελούν τους πλέον ένδιαφέροντας πελάτες της τουριστικής μας κινήσεως.

Δ. ΧΟΤΜΠΕΡΗΣ
Άθήνα

♦ Δέν είναι ή πρώτη φορά που δημοσιεύονται παρόμοια άρθρα στον ξένο τύπο. Καθ' όσον είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε, οι άρμόδιοι καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για την τουριστική προβολή της Έλλάδος μέσω του διεθνούς τύπου.

Ροταριανή έκστρατεία

Αί κατά Πέμπτη συνεστίασεις των Ροταριανών δέν είναι κάτι τό άγνωστον εις τους Άθηναίους, πολύ δε περισσότερο είναι υπερεμφημως γνωστή ή κοινωνική δραστηριότης του Ροταριανού Όμίλου Άθηνών. Η συνεστίασις, όμως, των Ροταριανών κατά τά μέσα Μαΐου έγένετο περισσότερο του συνήθους γνωστή, διότι και ό σκοπός της είχαν αυτήν την φοράν ευότερον στόχον: Καθαριότης εις την πόλη, ευγένεια εις τάς συναλλαγάς. Ο κύριος όμιλητής, ό ύπουργός Προεδρίας κυβερνήσεως κ. Κ. Τσάτσος, διέγραψεν με σαφήνεια και γλαυρότητα την πορείαν της εξέλιξεως και την μορφήν των άναγκών της πόλεως και κατέληξεν εις τό συμπέρασμα ότι υπάρχουν τά μέσα διά να πεισθούν οι δυστροπούντες Άθηναίοι να βοηθήσουν εις την καθαριότητα της πόλεως. Ομιλήσαν μετά τον κ. ύπουργόν ό δίδμαρχος Άθηνών κ. Τσουκαλάς και ό άογνός της άστυνομίας κ. Νέρης. Άλλ' ή άποστολή μου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 7

BY APPOINTMENT
TO HER MAJESTY THE QUEEN
SCOTCH WHISKY DISTILLERS
JOHN WALKER & SONS LTD.

Johnnie Walker

BORN 1820
STILL GOING STRONG

SCOTCH WHISKY

- 'Η άνοιξη έφτασε... και μαζί με τα λουλούδια έκυκλοφόρησε τὸ ἀνοιξιὰτικο κουτί τοῦ **ROL**.
- Τὸ ἀνοιξιὰτικο **ROL** με **07** ἐνισχυμένο σὲ ἄρωμα δίνει στὰ ρούχα σας φρεσκάδα καὶ νέα λάμψη.
- Μὲ τὸ ἀνοιξιὰτικο **ROL** με **07** ἡ μπουγάδα σας μοσχομυρίζει.
- Παρὰλλήλως τὸ **07** - ἡ θαυματουργή προσθήκη μέσα στὸ **ROL** - προστατεύει τὰ χέρια σας ἀπὸ τὴν ἀφυδάτωση καὶ τὴν ἀπολίπανση καὶ τὰ διατηρεῖ βελούδινα.
- Καὶ ἡ ἀνοιξιὰτικὴ ἐκπληξίς: μέσα σὲ κάθε κουτί τοῦ **ROL** κί' ἓνα καινούργιο πρωτότυπο **ΔΩΡΟ**.

ROL με **07**

ΤΙ ΘΑ ΛΕΓΑΤΕ ;

Τί θὰ λέγατε ἐὰν χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε ἀποκτούσατε ἓνα δικό σας κτῆμα στὴν Κηφισιά; Ἕνα κτῆμα στὸ ὁποῖο σιγὰ - σιγὰ θὰ κτίζατε ἓνα μικρὸ σπιτάκι, ὅπου τὰ παιδιὰ σας θὰ ἔπαιζαν στὸν καθαρὸ ἀέρα καὶ ὅπου ἡ γυναίκα σας καὶ σεῖς θὰ ξεκουραζόσασταν ἀπὸ τὴν ταλαιπωρία τῆς πόλεως;

Ὅχι! Δὲν πρόκειται περὶ κανενὸς ἀπιθάνου διαγωνισμοῦ ἢ κανενὸς φανταστικοῦ ὀνείρου. Πρόκειται γιὰ μιὰ θετικὴ δυνατότητα τὴν ὁποία σὰς προσφέρει μιὰ προοδευτικὴ ἐπιχείρησις ἐμπορίας κτημάτων τοῦ κ. Μ. Ἀχλαδιώτη.

Ὁ κ. Μ. Ἀχλαδιώτης σὰς παραχωρεῖ κτήματα ὠραιότατα πνιγμένα μέσα στὰ πεύκα, 50 μέτρα ἀπὸ τὴν μεγάλῃ ὁδικὴ ἀρτηρία πρὸς Καστρί, μὲ μικρὲς μηνιαῖες δόσεις, τέτιες πού αὐτὲ καν θὰ τὸ αἰσθανθῆτε.

Ἐλάτε στὸ εἰδικὸ Πρακτορεῖο, στὴν πλατεία Κάνιγγος, Τζῶρτζ 4, τηλέφωνο 622-697, ὅπου μὲ αὐτοκίνητα τῆς ἐπιχειρήσεως μπορεῖτε νὰ τὰ ἐπισκεφθῆτε ἐντελῶς δωρεάν καὶ χωρὶς καμμίαν ὑποχρέωσιν.

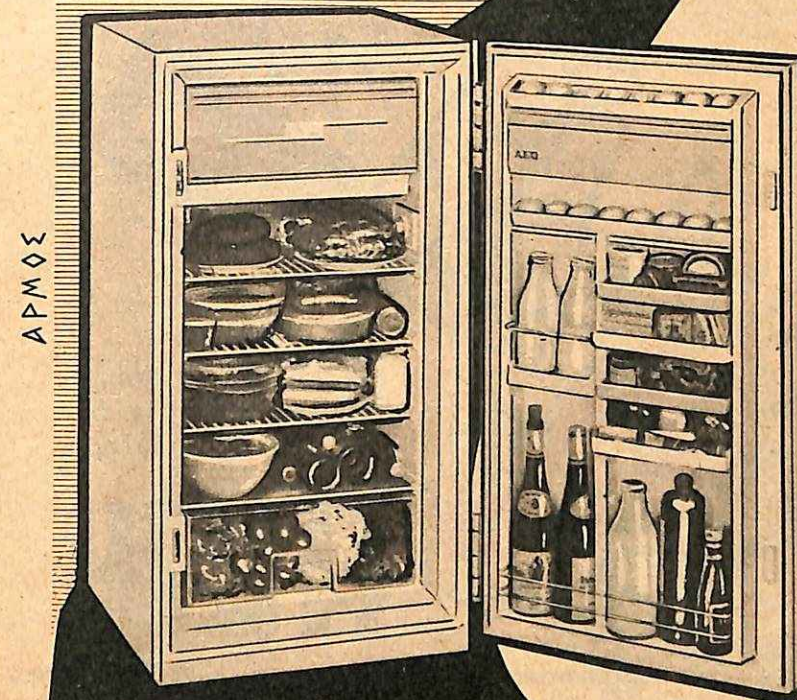
Δὲν ἔχετε νὰ χάσετε τίποτα, ἀλλὰ ἀσφαλῶς ἔχετε νὰ κερδίσετε, διότι θὰ διαπιστώσετε πῶς μὲ μιὰ μικρὴ προσπάθεια μπορεῖτε νὰ γίνετε κτηματίας στὴν Κηφισιά.

★
ΜΗΝ ΑΝΑΒΑΛΕΤΕ
ΣΑΣ
ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΣΗΜΕΡΑ

AEG

Ἡ ὀφείμα
τῆς Ἐμπιστοσύνης

Σὰς παρουσιάζει
Τὰ ΝΕΑ ψυγεία

- Μικρὸς ὄγκος
Μεγάλῃ χωρητικότης
Μελετημένη διαρρύθμιση
- Ἀδόρυβο κλείσιμο πόρτας
μὲ μαγνητικὸ κλειδρό
- Ἀρίστη μόνωση
- Ψυκτικὸν μηχανήμα
μεγάλῃς ἀποδόσεως
καὶ τελείως ἀδόρυβο
- Σχῆμα μοντέρνο

Μοντέλα
1960

Πωλοῦνται εἰς τὰ καλλίτερα καταστήματα
AEG Δραγατσανίου 6 — Τηλ. 28.006 - 35.431 - 29.233

ΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΒΕΛΓΙΚΟ ΚΟΓΚΟ
S. DIMITROPOULOS
B. P. 2445
ELISABETHVILLE
CONGO BELGE

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ
HELLENIC BOOKSTORE
PROPRIETOR: A. S. TRIMMIS
23 PRITCHARD STR.
JOHANNESBURG — SOUTH AFRICA

“Ὅ,τι χρειάζεται ἡ ὀμορφιά
σας γιὰ νὰ ἀναδειχθῇ...!”

- Ἡ μεγαλύτερη διεθνὴς συλλογὴ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ.
- Ἀποκλειστικὲς Κολώνιες (5 τύποι).
- Ἀποκλειστικὲς Λοσιόν (22 διαφορετικοὶ τύποι).
- Ὅλα τὰ Γαλλικὰ Ἀρώματα

ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532 - 631 - 5 (5 γραμμές)

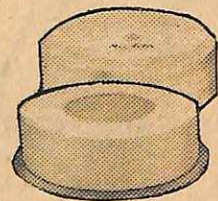

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΡΙΖΕΣΘΕ ΤΗΝ ΠΟΥΔΡΑ
πού δημιουργεί το τέλειο MAKE UP.

Φαίνεται παράξενο! Και όμως είναι αληθές! 'Ο MAX FACTOR βρήκε ένα θαυμάσιο μίγμα για την πούδρα που την έχει εκλεπτύνει διά να δώσει την πιο λεπτή ύφή στο δέρμα σας. Έτσι με ελάχιστη πούδρα ή όποια μένει στα-δερή καθ' όλην την ημέρα δίνετε στην ωμορφιά σας μία έκφραση άπαλή που προκαλεί το χάδι.

Η πούδρα
**MAX
FACTOR**
HOLLYWOOD
σας είναι απαραίτητη

Χρησιμοποιείτε τας LOTION
MAX FACTOR SKIN FRESHENER για τόν καθαρισμό
του προσώπου
MAX FACTOR ASTRINGENT πριν από κάθε
μακιγιάζ.
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Α. Τ. Ε. Π. Α.Ε. ΤΗΛ. 493.130

ΣΤΟΝ ΡΥΘΜΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Έκρηξη

από μουσικές

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΑ ΔΥΟ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΕΛΑ-
ΦΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΜΙΑΝ ΗΜΙΩΡΗ ΕΚΠΟΜΠΗ ΜΕ
ΩΡΑΙΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΥΣ

Κάθε Κυριακή στη 1 το μεσημέρι
ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ένα ακόμη
ΕΚΔΕΚΤΟ προϊόν

Με την πρώτη δοκιμή
θα διαπιστώσετε ότι
δεν υπάρχει καλύτερο

Ζεζέ
ΦΙΩΤΗΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΦΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Έλυουδιτινή
Δροσερή
Γοιτευτινή

Χρησιμοποιεί κάθε μέρα
άποσμηκτική κρέμα MUM

Σταματά έντελώς την κακοσμία του
ιδρώτος όλόκληρο το 24ωρο. Δεν
ερεθίζει την επιδερμίδα. Είναι
έντελώς άκίνδυνη για τα σο-
ρέματα. Δια-
κριτικά άρω-
ματισμένη.

Κάθε μέρα
για όλη
την ημέρα

ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΗ ΚΡΕΜΑ

MUM

Χαίρονται
τή συντροφιά σας

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΑ
BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK

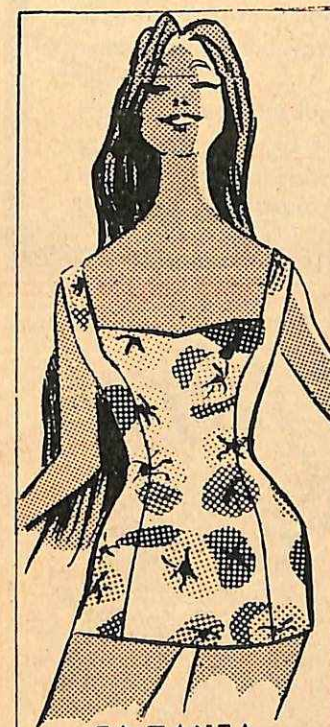
ΑΝ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΡ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

δεν έχει ως σκοπόν την δημο-
σιογραφικήν μεταφοράν των εκεί
λεχθέντων εις τας στήλας του
περιοδικού σας. 'Απλώς θα ήθε-
λα, ως δημότης 'Αθηναίων, να
λάβω τ' ἐγὼ θέσιν ἐπὶ τοῦ σο-
δαροῦ προβλήματος τῆς καθαριό-
τητος τῆς πόλεως. Πιστεύω, λοι-
πόν, ὅτι δὲν ὑπάρχουν — πλὴν
ἐξαιρέσεων — ἐκ πεποιθήσεως ἀ-
καθαρτοί, ἀλλὰ ἀδιάφοροι καὶ
ἀναρχικοί. Οἱ πρῶτοι, χωρὶς
να σκεφθῶν τῆς συνέπειας, πε-
τοῦν διὰ τὴν κρατοῦν στὰ χέρια τοὺς,
ἀφοῦ τὸ ἐχρησιμοποίησαν, δὲν
βροῦν. Δὲν ἐνδιαφέρονται καὶ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΑΠΕΙΡΕΣ οἱ χαρὲς τῆς θά-
λασσας τὸ καλοκαίρι. Ἀπὸ τὸ ἁ-
πλὸ μπάνιο καὶ τὰ παιχνίδια στὴν
ἀμμουδιά ὡς τὴν ἱστιοπλοία καὶ
τῆς ἐντυπωσιακῆς χροναζιέρας μὴ
ὀλόκληρη γκάμα ἀπολαύσεων δη-
μιουργεῖ φιλίες μὲ τὸ ὕγρὸ στοι-
χεῖο σ' ὅλες τῆς ἡλικίας καὶ σ' ὅ-
λα τὰ ἐπαγγέλματα. Κι' ἡ ΡΕ-
ΝΑΤΕ ΕΒΕΡΤ πὺν ποῦζαρεὶ στὸν
μῶλο μὲ τὰ κόττερα ἀποτυπώνει
στὸ χαμόγελό της τὴν θροσά καὶ
τὴ χαρὰ τῆς θαλασσινῆς αἰῶρας.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ
ΕΞΑΡΤΩΝΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Τὰ μαγιὼ Sambo εἶναι τὰ
μόνα πὺν ἐφαρμόζουν
τέλεια εἰς ὅλα τὰ σώμα-
τα καὶ ἰδιαίτερως εἰς τὸ
στήθος χάρις εἰς τὴν
εἰδικότητά μας.

ΜΑΓΙΩ SAMBO ΑΠΟ ΔΡΑΧ. 98

Ἀποκλειστικὴ πώλησις

Χονδρική - Λιανική

ΦΛΕΞ ΦΟΡΜ

Κοντώση

ΑΘΗΝΑΙ: ΕΡΜΟΥ 39
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: ΤΕΣΜΙΣΚΗ 22

δὲν μποροῦν νὰ ὑπολογίσουν διὰ
τὴν ἐπανάληψιν μιᾶς ἀδιαφορίας
κινήσεως ἀπὸ χιλιάδες ἀνθρώπων
μπορεῖ νὰ πλημμυρίσῃ τὰ ἀθη-
ναῖκα πεζοδρόμια μὲ σκουπίδια
παντὸς εἶδους. Αὐτοὶ οἱ παρὰ-
βάται μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν
μὲ συστάσεις ἀπὸ ἐπαγρυπνοῦντα
ἀστυνομικὰ ὄργανα στὴν ἄρ-
καὶ μὲ κάποιο πρόστιμο ἐφ' ὅ-
σον τὸ κακὸ δὲν διορθώνεται.
Οἱ ἄλλοι, οἱ ἀναρχικοί, τα-
λαιπωροῦν τὰ ἀθηναῖκὰ συνοι-
κίας μὲ τὴν συμπεριφορὰν τοὺς.
Συγκεκριμένως, εἰς τὴν κατηγο-
ρίαν αὐτὴν ἀνήκουν ἐκεῖνοι οἱ

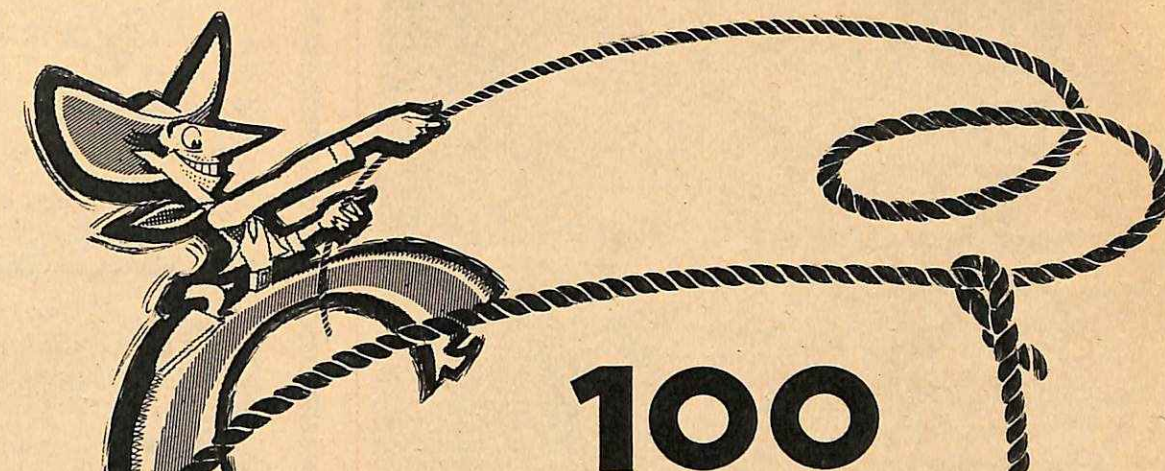
ὅποιοι, ὅχι ἐξ ἀπλῆς ἀδιαφορίας
ἢ ἀφηρημάδας, ἀλλὰ ἐν ἀπολύ-
τῳ γνῶσει τῆς παραβάσεως καὶ
τῆς ρυπαρότητος εἰς τὴν ὁποίαν
προβαίνουν, ἀδείαζουν παντὸς εἶ-
δους ἀπορρίμματα εἰς τοὺς δρό-
μους, ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ λαμβά-
νουν ὑπ' ὄψιν τὸ γεγονὸς ὅτι δη-
μιουργοῦν ἐστὶν μολύνσεως, ἰ-
δίως τῶρα τὸ καλοκαίρι. Πι-
στεύω ὅτι εἰς τὴν περιπτώσιν
αὐτὴν τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ὀ-
φείλουν νὰ ὑποβάλλουν μηνύσεις
ἀθροῦς κατὰ τῶν παραβατῶν.
διότι μόνον ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν μιᾶς
ποινικῆς κυρώσεως θὰ καταστή

δυνατὸς ὁ «ἐκπολιτισμὸς» τῶν
συνδημοτῶν αὐτῶν.
Χ. ΚΑΡΑΝΗΣ

• Πραγματικὰ ἡ ἐκστρατεία τῶν Ρο-
ταριανῶν γιὰ τὴν καθαριότητα τῆς πό-
λεως, ἀξίζει καθεὺν προβολὴ καὶ βοήθεια.
Πρέπει, ὅμως, νὰ βοηθήσουν δείχνοντας
καλὴ θέληση καὶ ὑποταγή στὶς ἀπάρχου-
σες ἀστυνομικὲς διατά-
ξεις, τόσο οἱ ἀδιάφο-
ροι, ὅσο καὶ οἱ ἀναρχ-
ικοὶ ὅπως τοὺς ὀνομά-
ζεται. Καὶ αὐτοὶ ἀπο-
τελοῦν ἕναν πολὺ ἀστάθ-
μητο παράγοντα.

ΦΑΕΘΩΝ

Φοβεροὶ ἐρυθρόδερμοι
ΙΝΚΑΣ καὶ **ΑΠΑΤΣΙ**
μὲ τοὺς θρυλικοὺς
ΚΑΟΥ-ΜΠΟΥΣ
ἥρωες τοῦ Φάρ-Ουέστ

Αὐτὴν ἡμέρα

σὲ κάθε σακκουλάκι

ΚΛΙΝ

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΔΩΡΟ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ!

ΑΠΟ ΕΝΑΣ ΑΝΑΓΛΥΦΟΣ ΗΡΩΑΣ ΜΕΣΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΣΑΚΚΟΥΛΑΚΙ ΚΛΙΝ

καὶ θροβίξετε

ΚΑΘΕ ΣΑΚΚΟΥΛΑΚΙ ΝΑ ΓΡΑΦΕΙ ΕΠΑΝΩ « Κ Λ Ι Ν »

Στρώνει Θαυμάσια...

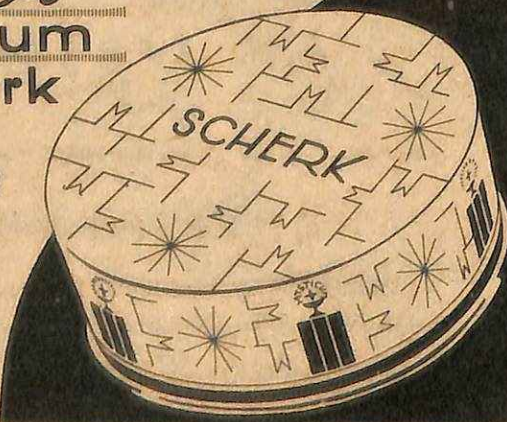
..και άφομοιώνεται με το δέρμα δίδοντας έτσι χάρι στο πρόσωπο. 'Η πούδρα Μυστικού ΣΕΡΚ, λεπτή σαν άχνός, σε μοντέρνους χρωματισμούς και ώραία άρωματισμένη, εύχαριστεί τις γυναίκες που την χρησιμοποιούν.

Μεγάλο κουτί Δρχ. 32
Μικρό » » 20

Πούδρα
Mysticum
Scherk

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε

ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9
ΤΗΛ. 25-739

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,"
FAMAR
Bubble Bath

Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα!

Ειδικό για σας και για την όμορφιά σας, κυρία μου. Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι και το έρεδιστικό σαπούνι. Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας. 'Αφήστε το BUBBLE BATH να περιποιηθή το άπαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξει από αλλεργίες και έρεθισμούς.
- Θα το τονώσει και θα το άρωματίσει εύγενικά.
- Θα το περιβάλει με το προστατευτικό του πέπλο.

Και κατόπιν κάθε εμφάνισί σας θα είναι και μία επιτυχία!

BUBBLE BATH - "ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ," FAMAR Δέρμα βελούδινο - Μαλλιά μεταξένια - Ζητήστε το σήμερα! Στο Φαρμακείο σας. Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.

MENTUR
**maidenform*

LOW-BACK
STRAPLESS

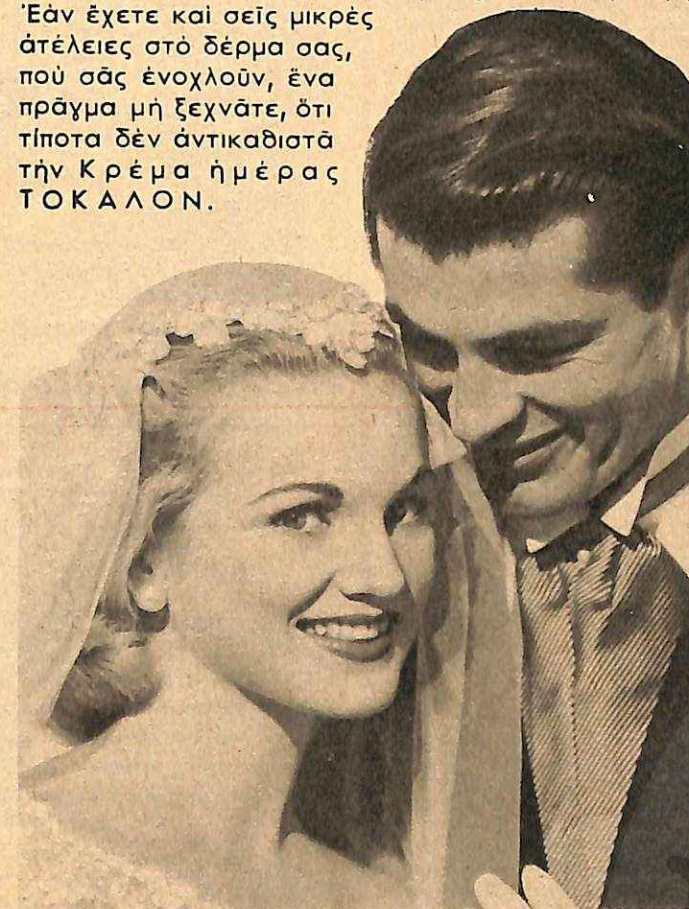
ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΔΙΑΝΙΚΗ - ΧΟΝΔΡΙΚΗ

δελτα

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

Αντί ή κοπέλλα νρεπόλανε για το δέρμα της πρίν ένα μήνα

Από χρόνια ήταν γεμάτη μπιμπίκια, μαύρα στίγματα, που με τίποτα δεν τα κατάφερνε να άπαλλαξη. Μιά μέρα, μία φίλη της που την θαύμαζαν και την τριγύριζαν πολύ (όπως άλλωστε το έπιθυμούσε) της έξωμογήθηκε το μυστικό της. "Κάνε λοιπόν και σύ σαν έμένο, μεταχειρίσου την Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ, που δίνει καταπληκτικά αποτελέσματα. Σ' αυτήν την Κρέμα όφειλω την ώραία μου επιδερμίδα, που τόσο άρέσει!". 'Ηκολούθησε αυτήν την συμβουλή και άμέσως μπιμπίκια, μαύρα στίγματα, άνοιγμένοι πόροι εξαφανίστηκαν. Το δέρμα της έγινε καθαρό βελούδινο. Όλοι άρχισαν να την προσέχουν και σήμερα είναι μία χορτευτική νύφη. 'Εάν έχετε και σεις μικρές ατέλειες στο δέρμα σας, που σας ένοχλούν, ένα πράγμα μή ξεχνάτε, ότι τίποτα δεν αντικαθιστά την Κρέμα ήμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ.

SALON DE COIFFURE
INSTITUT DE BEAUTE
KIKI

Σταδίου 3 - Α' "Όροφος
Τηλέφωνον 30.434

ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ VISAGISTES ΣΕ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΤΕΝΙΣΜΑΤΑ • ΒΑΦΗ ΚΑΙ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΠΑΡ' ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΕΧΝΙΤΟΥ ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΑ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡ' ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΥ ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣΗΣ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ - ΕΙΔΙΚΟΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΝΕΜΕΣΤΡΟΝ ΑΔΥΝΑΤΙΖΕΙ ΤΟΠΙΚΑ ΜΕ ΕΓΓΥΗΣΙΝ

ΜΙΖ ΑΝ ΠΛΑΙ ΔΡΧ. 20 - ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΚΑΙ ΒΑΦΗ ΔΡΧ. 75 - TRAITEMENT ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΔΡΧ. 50

Κόλλα ΚΛΙΝ

Για το ιδεώδες κολλάρισμα

Κυκλοφορεί σε κομψότατα
Βαζάκια με πλήρεις οδηγίες..
και... προσέξτε

ΣΕ ΚΑΘΕ ΒΑΖΑΚΙ ΚΙ' ΕΝΑ
ΕΙΔΙΚΟ ΚΟΥΠΟΝΙ ΔΩΡΩΝ

Κόλλα ΚΛΙΝ
ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΛΙΝΕΣ

"MELPO" - 1960

Ο ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝ "MELPO"

είναι ο μόνος που κατέκτησε το
Έλληνικόν Κοινόν

ΣΑΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ 100%

Ο ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝ «MELPO»

ΕΙΝΑΙ Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

- Κατασκευάζεται δι' όλα τα ρεύματα
- Είς τρεις διαφορετικούς τύπους
- Ταχεία έξυπνρήσεις νοικοκυράς
- Όφελος είς χρόνον και χρήμα

Ο ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝ «MELPO»

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΥΤΟΜΑΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΩΝ

Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ & Σ'Α Ο.Ε.

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ 28. ΤΗΛΕΦ. 475-348

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ 27. ΤΗΛΕΦ. 471-950

ΕΡΓΟΣΤΑΣ.: ΜΕΘΩΝΗΣ 31. ΤΗΛΕΦ. 470-882

ΠΕΙΡΑΙΑ

ΜΕ ΤΟΝ
Θερμοσίφωνα
AMERICAN ELECTRIC

Πανομοιότυπον του κατασκευαζομένου
υπό των Έργοστασίων COMPAGNIA
GENERALE DI ELETTRICITA.

- Λεβης ειδικής ηλεκτρικής επιμεταλλώσεως. Άνοξειδωτος (δέν σκουριάζει ποτέ)
 - Αυτόματος θερμοστατικός διακόπτης.
 - Ασφαλιστική βαλβίς.
 - Θερμοηλεκτρική ασφάλεια.
- Έγγυησις ομαλής και μακροχρονίου λειτουργίας από την
GENERAL ELECTRIC (ΙΤΑΛΙΑΣ)

ΗΛΕΚΤΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9-ΤΗΛ. 24.024-ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ 525.416

Κυρία:
ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΑ ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ!

Κάνετε την καθαριότητα του σπιτιού σας με

BAB-O
ΤΟ ΠΡΩΤΟ
Αυλόμαλο
ΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΟ

Ρίχνετε λίγο
και σε 7 δευτερόλεπτα
χωρίς τρίψιμο
καθαρίζει ενώ το κοιτάζετε

Θαυματουργό, κάνει το κάθε
τιν' άστράφτη σάνκαινούργιο.

Από τα βιβλία

...πού μάς έστειλαν

«Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ», ΑΓΗ ΦΩ
τεινού. Μυθιστόρημα από τη ζωή των
ναυτικών. Άθηναι 1959.
Σημειώνει προλογικά ο συγγραφέας.
«Δύσκολο πολύ να διαλέξω λόγια για να
σμίξω πετυχημένα την εικόνα σε τούτο το
γυμνό κέντρο της τραχιάς ζωής του θαλασσινού.
Παράτολμο που πάσχισα με τα φώχά μου μέσα να
ιστορήσω όσα ρούφηξε το μάτι μου και όση πείρα ποτίστηκε η ψυχή μου.
Μα την τάση λαχτάρα, τη νοσταλγία, τη χαρά και το δάσανο, που νόγησα στην ανάσαιμια τούτων των ανθρώπων, των ξεχωρισμένων από το κακότροπο μπράτσο της ζωής, που τους σώριασε πάνω σε λίγα μέτρα λαμαρίνα, σ' ένα «Μικρό κόσμο», στη μέση του γιαλού, τη στέλνω χαιρετισμό στην κορούλα μου».

«ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ», ΔΙΗΓΗματα Νίκου Αιμιλίου, Άθηναι 1960.
Τέσσερα διηγήματα στις 120 μικρές σελίδες της συλλογής. «Καταραμένη ήταν η υπόρα», «Οι άνθρωποι της θάλασσας», «Η Άγνωστη», «Η Ιστορία της μικρής 'Ιουλιέτας». Χαρακτηριστικό απόσπασμα από το τελευταίο: «... Κόσμος πολυς είχε μαζευτεί σε λίγο, γύρω από ένα ανασίστητο γυναικείο σώμα, που πεφτοντας από το χτύπημα του αυτοκινήτου έμεινε ξαφνικά ανασίστητο και ακίνητο... Ήταν νεκρή!...».

«ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΕΛΕΓΕΙΟ», ΠΟΙήματα Νίκου Καμβύση, Έκδόσεις «Η Δαμασκός», Άθηναι 1960.

Από 15 ποιήματα περιλαμβάνει το καθένα από τα δύο μέρη («Δάκρυ από τη Γη» και «Άνη του Ουρανού») της συλλογής (σελ. 62) του κ. Ν.Κ. «Παναγία μου! — Με τούτα τα θαλά μ'άτια — πώς να σηκώσω το μέτωπό να Σέ κυττάω! — πώς να ύψωσω τα βρώμικα τούτα χέρια — που άκόμα κρατούν πληθος από άδικες — και να ζητήσω έλεος από Σένα — και χάρη!», (Θεομητορικών).

«ΤΕΡΤΣΙΝΕΣ», Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ, Άθηναι, 1960.

«Στά τραγούδια έτοιμα θά'θελα να μπορούσα να φανέρωνα την ταραχή και τη χαρά που μου δίνουν οι ψυχές που έθρεψαν την ψυχή μου. Είναι οι Μάνες απ' όπου βύζαζε την αγάπη, όπως έγω τη νιάδα, την άσκηψη, την έπιμονη και την φιλοκέρδεια» κι άκόμα την άντοχη — κι όχι μονάχα την άντοχη, παρά τον άμισάνθρωπο, πασίχαρον έρωτα της μοναξιάς, σημειώνει στο προλογικό του σημείωμα ο ποιητής. Άκολουθούν στις 184 σελίδες του τόμου 21 πολύστιχα ποιήματα για τον Βούδα, τον Μαύση, τον Χριστό, τον Μωάμεθ, τον Λένιν, τον Δόν Κιχώτη, τον Μ. Άλέξανδρο, τον Τσιγκισχάν, τον Δάντη, τον Νίτσε και άλλους. «Χτίστης χωριάτης ο Θεός, περίσσια — στήνει βαριά κοτρόνια στον άγέρα — ψωμί, κρασί, φίλι, χοντρά μεθύσια — κι ήρθε έσύ, του τραγουδιού Πατέρα — και σηκώσε με τον αύλό στα χείλη — καινούριο πάτωμα από άχό κι αίθέρα» («Σαιξπήρος»).

«ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΙΛΑΕΙ στον Θεό», Δημ. Χρ. Τρακατέλλη, Έκδοσις Χριστιανικής Φοιτητικής Ένώσεως, Άθηναι 1960.

«Οι σελίδες που ακολουθούν δεν είναι άκριβως προσευχές με τη συνηθισμένη έννοια του όρου. Είναι πιδό πολυάπλοες προσευχές, θέματα προσευχής, σκέψεις προσευχής, σημειώνει ο συγγραφέας. Άκολουθούν 66 μικρά κείμενα, προσδιοριζόμενα κατά τον άνωτέρω χαρακτηρισμό του.

Όχι θιά
θινέλο

Πλένετε καλά τό πρόωπό σας, μέ σαπούνι και νερό.

Χωρίς να σκουπιστήτε άλείψετε μέ κρέμα *Brushless* της *Colgate* τό χένια σας και ευρίστητε.

Δέν χρειάζεται θινέλο

Ζητένετε μόνο τό ευράφι ευχία.

Όσο κληρά χένια κι' αν έχετε ή κρέμα *Ευρίεματος Brushless* τά μαλακώνει φτάνοντας, βαθείσ' όστις ριζές.

Μετά από ένα ευρίσμα μέ *Brushless* της *Colgate* τό δέρμα διατηρείται βελούδο και δροσερό για όλη την ήμερα.

Ζητένετε κρέμα *Ευρίεματος BRUSHLESS* (ΜΠΡΑΙΛΕΣ) της *Colgate*

Προϊόν
COLGATE-PALMOLIVE
ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΕΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ

Δύο σημεία
πού πρέπει να
προσέχετε

Είναι τα χείλη και τα νύχια σας. Ό-
ραία θαμμένα χείλη, με χρώμα που
συνδυάζεται στο πρόσωπό σας, κα-
θώς και άσσορτι νύχια, δίδουν μια
γοητεία και ένα σύνολο που επιβόλ-
λεται. Γι' αυτό προσοχή. Σας συνι-
στούμε την μοναδική μάρκα *FLAME*
GLO (Φλέϊμ Γκλό), που συνδυάζει
κάτι το καταπληκτικό. Φθηνή τιμή
με άριστη ποιότητα. Έχει ως πλεο-
νεκτήματα όλας τας άποχρώσεις της
μόδας, τόσο το κραγιόν, όσο και τα
δερνίκια. Κάθε γυναίκα βρίσκει εκεί-
νο που της πάει. Ίδιο χρώμα στα
χείλη και στα νύχια. Έπίσης και
περλέ κραγιόν, όμοιο με περλέ δερ-
νίκι. 24 άπλους συνδυασμούς χρω-
μάτων έχει το *FLAME GLO*. Μιά ά-
μερικανική μάρκα, που σε κάθε γυ-
ναίκα συνιστώμεν θερμώς και ύπευ-
θύνως να δοκιμάσει. Είμεθα δέβαιοι
ότι δεν θα άλλάξει το *FLAME GLO*
με τίποτα άλλο.

Σημειώσατε επίσης ότι, πολλές
φορές, είσασιτε άναγκασμένη να έ-
χετε δύο και τρεις χρωματισμούς κρα-
γιόν, για να παρουσιάσετε ένα αρ-
μονικώτερο σύνολο με τα άξεσουάρ
που φοράτε. Κι αυτό είναι κατορθω-
τό με το κραγιόν και το δερνίκι
FLAME GLO, διότι πωλείται σε φθι-
νή τιμή.

ΓΡΑΜΜΗ
1960

ΧΑΜΗΛΗ ΠΛΑΤΗ

Έκείνες
πού ξέρουν...

.... ζητούν
μαγιώ
"ΔΕΛΦΙΝΙ,"

Ή μεγάλη συλλογή
των μαγιώ "Δελφίνι,"
1960 περιλαμβάνει
μαγιώ από τα τελευ-
ταία γαλλικά έμπριμε
HELLANCA.
Κάνουν έλκυστική
κάθε γραμμή σας.

"ΔΕΛΦΙΝΙ,"
DELTA
ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

"ΔΕΛΤΩΡ,"

Μήν ξεχνάτε, ότι...

... μέσα σε όλα τα κουτιά του **DAL**,
άκόμη και στα κουτιά των 4 δρχ.,
υπάρχει και μία έκπληξις... μία
πρωτοφανής ποικιλία από χαρι-
τωμένα δωράκια του **DAL**!

Έτσι, αγοράζοντας **DAL**, όχι
μόνο αγοράζετε άνωτέρα ποι-
ότητα, αλλά δοκιμάζετε και μία
έκπληξι.

Μήν ξεχνάτε, ότι μόνο το
DAL λαμπικάρει τα ρούχα και
προστατεύει τα χέρια σας
άποτελεσματικά.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ Ο,ΤΙ ΠΛΕΝΕΙ

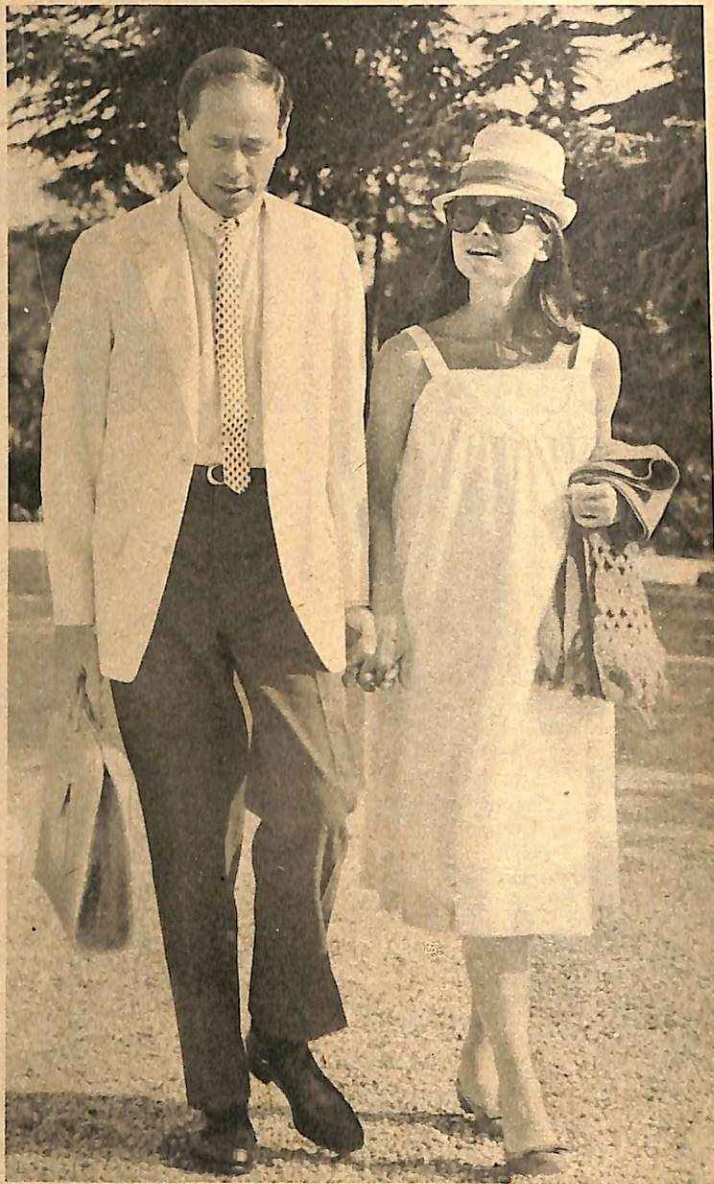
Η Σοράγια στην Αθήνα

(Μεγαλοκόνου) ↑

Αιφνιδιαστική και με αύστηρό «ίνκόννιτο» —που παρε-
δίασθη όμως άμέσως— έφθασε στο αεροδρόμιο του Έλ-
ληνικού ή πριγκίπισσα Σοράγια. Στο αθηναϊκό ξενο-
δοχείο, όπου κατέλυσε, άρνήθηκε την πρώτη μέρα να
δεχθή τους δημοσιογράφους, ώστόσο... δήλωσε ότι σκο-
πεύει να μείνει δυο εβδομάδες στη χώρα μας και να
έπισκεφθή διάφορους αρχαιολογικούς τόπους. Στις έ-
ρωτήσεις για τα προσωπικά της θέματα απέφυγε έ-
πίμονα ν' άπαντήσει. Στις σελ. 30-31 δημοσιεύεται έ-
πικαιρο ρεπορτάζ από την επίσκεψή της στη Σεβίλλη.

Στο περιθώριο

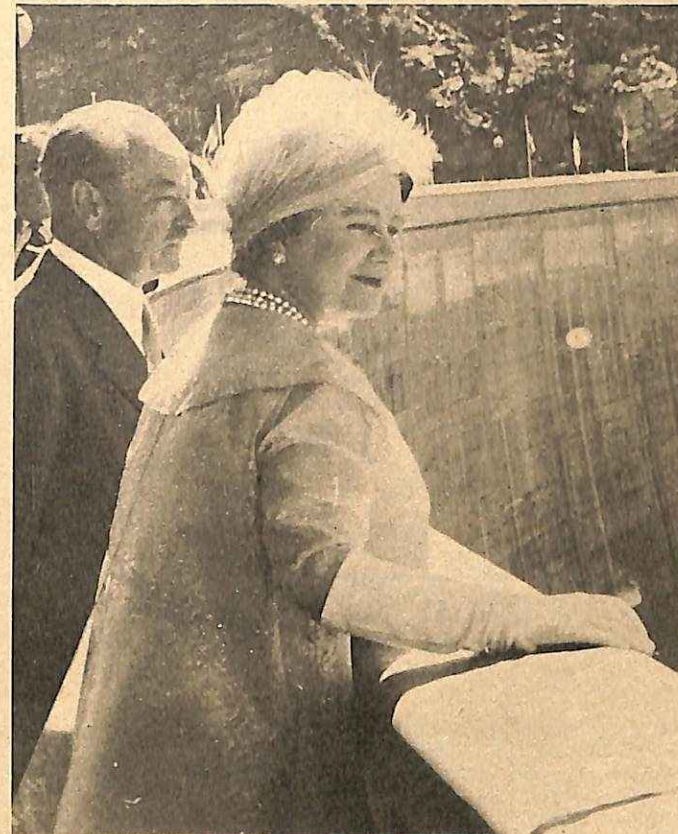
Η προχωρημένη έγκυμοσύνη έμπόδισε τη διάσημη ήθοποιό "Ωντρεϋ
Χέμπτον να συμμετάσχει σε διάφορες εκδηλώσεις του Φεστιβάλ
Καννών, όπου επαγγελματικές υποχρεώσεις επέβαλλαν την παρου-
σία του συζύγου της Μέλ Φερρέρ. Προς χάριν της "Ωντρεϋ, που ζ-
ναμένει σύντομα το εύτυχες γεγονός, ο Μέλ νοίκιασε μια έπαυλη έ-
ξω από τις Κάννες και κάθε τόσο δραπετεύει από τον κοσμικό κλοιό
για να συνοδεύσει τη σύζυγό του σ' ένα μοναχικό ρομαντικό περίπατο

(Daimas)

Η βασιλομήτωρ και ο σέρ

(London Express News)

↑ Αναστατώθηκαν οι "Άγγλοι συντηρητικοί" όταν
πρό ήμερών έκυκλοφόρησε —από άμερικανική πη-
γή— ή φήμη ότι ή βασιλομήτωρ Έλισάβετ προ-
τίθεται να παντρευτεί κι αυτή, μετά την εύτυχή
άποκατάσταση της πριγκίπισσας Μαργαρίτας.
Τούτο θ' άπετέλει καινοφανές έγχείρημα και κα-
ταπάτηση μακροτάτης παραδόσεως, γιατί ούδέ-
ποτε μέχρι σήμερα χήρα βασιλέως της 'Αγγλίας
ήλθε σε δεύτερο γάμο. Οι φήμες, που διεψεύστη-
σαν έπισημως από τα 'Ανάκτορα, έφεραν σαν άν-
τικαταστάτη του βασιλέως Γεωργίου ΣΤ', που
πέθανε το 1952, τον σέρ "Αρθουρ Πέν, 74 ετών,
(δεξιά), θησαυροφύλακα του οίκου της βασιλομή-
τορος. Στο μεταξύ, ή φερομένη ως ύποψηφια νύ-
φη συνέχισε την περιοδεία της στην Ρωδεσία και
στην Νυασαλάνδη, όπου έγκαινιάσε το «δγδοο
θαύμα του κόσμου», όπως απέκλήθη το τεράστιο
φράγμα της Καρίμπα, επί του ποταμού Ζαμβέ-
ζη (Άνω), που συγκρατεί τη μεγαλύτερη τεχνητή
λίμνη του κόσμου, μήκους 125, πλάτ. 20 μιλίων.

(Φωτ. Camera Press)

Βαπτίσεις

Στο ναό του Αγίου 'Ιακώβου των
Βρυξελλών έγινε ή βάπτισή του νεο-
γεννήτου πρίγκιπας Φιλίππου, γιού
του διαδόχου του θρόνου πρίγκιπας
'Αλβέρτου της Λιέγης και της πριγ-
κίπισσας Πάολα. 'Ανάδοχοι ήσαν ο
πατέρας του πρίγκιπας 'Αλβέρτου,
τέως βασιλεύς Λεοπόλδος, και ή μη-
τέρα της πριγκίπισσας Πάολα, ή
πριγκίπισσα Ρούφα ντι Καλάμ-
πρια. Στις φωτογραφίες. Δεξιά:
οι ανάδοχοι περιστοιχίζουν το δρέ-
φος, που σ' όλη τη διάρκεια της τε-
λετής το κρατούσε μια τροφός. "Α-
κρο δεξιά: Εύτυχισμένοι οι γονείς
και ο νεοφώτιστος, εγκαταλείπουν,
μετά την βάπτισή, την έκκλησία.

Η Έλλάς μετά τον πόλεμον κατέκτησε ένα μοναδικόν ρεκόρ: Είναι η χώρα εις την οποίαν εκδίδονται κατ' έτος τα περισσότερα «εργοτεχνικά» διδλία (ποιητικά συλλογαί, διηγήματα, μυθιστορήματα, θεατρικά έργα κλπ.) έν συγκρίσει πρὸς τὸ σύνολον τῆς συγγραφικῆς παραγωγῆς καὶ πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ πληθυσμοῦ. Εἰς 2.000 κατὰ μέσον ὅρον ἀνέρχονται ἐτησίως τὰ ριπτόμενα εἰς τὴν ἀγορὰν πώσης φύσεως «πρωτότυπα» ἑλληνικά ἔργα. Καὶ ἀπὸ αὐτά, τὰ 65-75% εἶναι «εργοτεχνικά» — ἐνῶ εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν τὸ ποσοστὸν κυμαίνεται γύρω ἀπὸ τὸ 40%, εἰς τὴν Γαλλίαν γύρω ἀπὸ τὸ 35% καὶ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωση γύρω ἀπὸ τὸ 30%.

Τὸ φαινόμενον δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστον καὶ δημιουργεῖ πολλὰ προβλήματα. Δύο εἶναι τὰ γενεσιουργὰ αἰτίαι του: Πρῶτον, ἡ κακὴ ὁργάνωσις τῆς παιδείας. Καὶ δεύτερον, ἡ τάσις πρὸς τὸν «ἐλάσσονα μόχθον». Ὁποῖος ἔμαθε πέντε γράμματα (ἂν τὰ ἔμαθε καὶ αὐτὰ) καὶ διαθέτει μερικὲς χιλιάδες δραχμῶν, προσπαθεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ ἐνστικτον τῆς διακρίσεως, ἀκολουθῶν τὸν εὐκολώτερον δρόμον. Ἡ συγγραφή ἐνὸς ἔργου ἀναφερομένου εἰς τὴν φιλοσοφίαν ἢ τὰς κοινωνικὰς, καθαρὰς ἢ ἐφηρμοσμένης ἐπιστήμης, προϋποθέτει γνῶσιν, ὀργανωμένην σκέψιν, ἔρευναν, χρόνον, μελέτην καὶ μόχθον. Καὶ αὐτὰ ἡ πλειοψηφία τῶν «ἐγγραμμάτων» Ἑλλήνων ἔδεν τὰ διαθέτει ἢ τὰ ἀποστρέφεται. Ἐνῶ διὰ τὴν κατασκευὴν μερικῶν ποιημάτων ἢ διηγημάτων, τὰ πράγματα φαίνονται εὐκολώτερα. Ἀρκεῖ ἡ «ἐμπνευσις» καὶ τὸ «ταλέντο», πού πάρα πολλοὶ πιστεύουν ὅτι τὰ διαθέτουν...

Προκαλεῖται ἔτσι ἕνα φοβερὸς συνωστισμὸς μὲ πολλὰ δυσάρεστα ἐπακόλουθα. Οἱ διεκδικοῦντες λογοτεχνικὰς δάφνας ἀνυπομονοῦν διότι ἀργεῖ νὰ τοὺς στεφανώσῃ ἡ δόξα. Βλέπουν τὰ διδλία τῶν νὰ μένουν ἀπούλητα εἰς τὰ ράφια τῶν βιβλιοπωλείων. Αἰσθάνονται μῖσος κατὰ τῶν «καθιερωμένων», τοὺς ὁποῖους θεωροῦν ὑπαίτιους διὰ τὴν ἀράνειάν των. Ἐξαπολύουν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ λιθέλλους χαμηλοτάτης πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς στάθμης. Καταφέρονται κατὰ τῆς κυβερνήσεως διότι δὲν ἀγοράζει τὴν «εργοτεχνικὴν» παραγωγὴν των καὶ δὲν σπεύδει νὰ τοὺς ἐγκαταστήσῃ εἰς ἕνα πρυτανεῖον, ὅπου νὰ κάθωνται ὡς «πνευματικοὶ ἄνθρωποι» καὶ νὰ «δημιουργοῦν». Ὁ ἔυχολον τὸ γένος τῶν ποιητῶν — ἔλεγεν ὁ Ὁράτιος. Ἀλλὰ οἱ δικοὶ μας ὑποψήφιοι διὰ τὴν «ἐπὶ τῶν ἰδεῶν» ἔχουν παραγίνει.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΣΥΝΩΣΤΙΣΜΟΣ

Δὲν εἶναι ἀναμάρτητοι οἱ «καθιερωμένοι». Ἐχουν τὰ συμφέροντά των, τὰς ἀδυναμίας των, τὰς κλίσεις των. Ἐχουν καὶ τὴν ραθυμίαν τῆς ἡλικίας καὶ τῆς «ἐπιτυχίας». Καὶ διέπραξαν ἕως τώρα ὅχι ὀλίγα ὀλισθήματα ὡς κήνησες τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς. Ἐκεῖνοι, ὅμως, πού καταμέρονται ἐναντίον των μὲ τὴν μανίαν ἐκάθισαν ποτὲ νὰ κάμουν μίαν αὐτοκριτικὴν καὶ ν' ἀναζητήσουν ψυχραίμωσ τὰ αἰτία τῆς θλιβερᾶς ἀφανεσίας των; Ἀπὸ τὰ γραπτά των —τὰ «εργοτεχνικά» καὶ τὰ λιβελλογραφικά— δὲν ἔμπορεῖ νὰ συναχθῇ ἕνα τέτοιο συμπέρασμα.

Ἐπερβαίνουν ἴσως σήμερα τοὺς χιλιούς οἱ Ἕλληνες πού πιστεύουν ὅτι εἶναι «εργοτέχναι» —ποιηταὶ ἢ πεζογράφοι ἢ καὶ τὰ δύο— καὶ πού αἰσθάνονται μεγάλην πικρίαν καὶ ἐξανόστασιν διότι δὲν «καθιερώθησαν» ἀκόμη. Εἰς τὴν ζήτημα ὅμως ἂν τὸ ἕνα δέκατον ἀπὸ αὐτοὺς ἔδωσαν ἕως τώρα ἔργον, πού νὰ δικαιολογῇ λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις. Τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐκδιδόμενων κατ' ἔτος 1.500 περίπου «εργοτεχνικῶν» διδλίων ὅχι μόνον δὲν φέρει τὴν σφραγίδα τοῦ ἐντέχνου λόγου, ἀλλὰ καὶ προδίδει πολλὰκις ἀνοίαν τῶν ἀπλουστερῶν κανόνων τῆς ἑλληνικῆς γραμματικῆς καὶ συντάξεως. Πρόκειται κυριολεκτικῶς περὶ ἐντύπων σκουδάλων.

Τὸ κακὸν εἶναι ἰδιαίτερώς ἐμφανὲς εἰς τὸν τομέα τῆς ποιητικῆς παραγωγῆς. Ἐδῶ, ἐν ὀνόματι τῆς «νέας ποιήσεως», προσφέρονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ κοινὸν κατασκευάσματα, πού θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισύρουν ποικίλας εὐθύνας. Διότι ἀποτελοῦν τὴν ἀποθέωσιν τοῦ παραλογισμοῦ καὶ τῆς ἐξωφρενικῆς ἀρλούμπας. Καὶ διότι ἂν ἐδιαβάζοντο αὐτὰ τὰ «δημιουργήματα», πού οἱ δρᾶσαι τῶν τὰ θεωροῦν ἔργα ὑψηλῆς τέχνης, θὰ κατέλυναν τὴν ἱκανότητα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας νὰ λογιεῖται ἔστω καὶ ὑποτυπωδῶς.

Εὐτυχῶς ὅτι τὸ κοινὸν γνωρίζει ν' ἀμύνεται, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἔχουν γεμισαὶ αἱ ἀποθήκαι τῶν βιβλιοπωλείων ἀπὸ συλλογὰς νέων ποιητῶν, τὰς ὁποίας ἀφήνουν ἐκεῖ οἱ συγγραφεῖς τῶν ἐντεπόμενοι νὰ ζητήσουν «ἐκκαθάρισιν».

Ἐν τῷ μεταξύ καταφέρονται ἐναντίον τῶν «καθιερωμένων», διότι «δὲν καταλαβαίνουν τὰ κείμενα τῶν νέων». Ἀλλὰ τὰ κείμενα ὁποιοῦνδήποτε «νέων ἢ καθιερωμένων» προορίζονται διὰ τὸ κοινόν. Καὶ ἂν τὸ κοινὸν τὰ καταλάβαινε καὶ ἀπεκόμειν ἀπὸ αὐτὰ αἰσθητικὴν συγκίνησιν, κανένα φράγμα σιωπῆς τῶν «καθιερωμένων» δὲν θὰ ἔμπορεύσε νὰ τὰ ἀπομονώσῃ. Τὰ ἔργα πού ἀξίζουν πραγματικὰ εὐρίσκουν τὸν δρόμον των πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν. Ὅπως καὶ τὰ ἔργα πού δὲν πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τῆς καλλιτεχνικῆς δημιουργίας, ὅσον καὶ ἂν διαφημισθοῦν, εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσουν. Τὸ βλέπει κανεὶς αὐτὸ, ἄλλωστε, καὶ μὲ ὠρισμένα διδλία καθιερωμένων λογοτεχνῶν, πού κατεκρημνίσθησαν ἀνεπανορθῶτως, μολονότι οἱ συγγραφεῖς των διέθεταν τὸν μηχανισμόν τῆς προβολῆς των.

Οὐτε εἶναι ἀλήθες ὅτι λόγῳ τῆς ὑπάρξεως κλικῶν τῶν «καθιερωμένων» ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ ὁ ἀνελευστὴρ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν νέων ταλάντων. Κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν, τὴν λεγομένην τοῦ μεταπολέμου, τριάντα τουλάχιστον νέοι λογοτέχναι κατέκτησαν ἐπίσημον θέσιν εἰς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα. Καὶ τὴν κατέκτησαν μὲ τὸ σταθὶ τους, χωρὶς κανεὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ. Τοὺς περισσοτέρους, ἀντιθέτως, τοὺς ἐβοήθησαν οἱ λογοτέχναι τοῦ «μεσοπολέμου», ἐναντίον τῶν ὁποίων ἡ καταφορά. Ὁ γράφων ἔμπορεῖ νὰ εἶναι ἀντικειμενικός, διότι εὐρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὸν κοχλάζοντα λειψὸν τῶν λογοτεχνικῶν παθῶν. Τὸ ποσοστὸν αὐτὸ τῆς προαθήσεως τῶν νέων εἶναι ἀπολύτως φυσιολογικὸν καὶ οὐδὲν εὐλογον παράπαν δικαιολογεῖ.

Κατὰ τὰ μέσα Ἀπριλίου μία ἀπογευματινὴ ἑφημερίς ἀνηγγεῖλεν ὅτι ἀρχίζει μεγάλην ἔρευναν διὰ τὰ πνευματικὰ ζητήματα τῆς χώρας. Στόχος τῆς ἦσαν οἱ «καθιερωμένοι» καὶ τίτλος τῆς ὁ εἰσαγγελικός: «Ἡ γενεὰ τοῦ μεταπολέμου καταγγέλλει καὶ στιγματίζει». Ἀξίζει τὸν κόπον ἡ ἀνάλυσις τῆς ἐρευνῆς αὐτῆς, διότι ἀποκαλύπτει πολλὰ πράγματα. Καὶ πρῶτα-πρῶτα τὴν ἐξάλλων τοσαυταῶν τῶν ὀργανωτῶν τῆς — οἱ ὁποῖοι εἶναι διαμαρτυρόμενοι «νέοι». Εἰς τὸν πρόλογον τῆς ἐρευνῆς ἀνηγγέλλετο ὅτι «ἐξηγήθησαν συνεντεύξεις ἀπὸ 116 πνευματικῶν ἐργάτες τῆς γενεᾶς τοῦ μεταπολέμου» καὶ παρητήθησαν τὰ ὀνόματά των. Εἰς τὸν ἴδιον ὅμως πρόλογον ἀνεφέρετο ὅτι «ἀπ' αὐτοὺς οἱ 24 εἶναι κυρίως πεζογράφοι, οἱ 74 ποιητές, οἱ 9 κριτικοὶ καὶ 1 ζωγράφος». Οἱ ἀριθμοὶ ὅμως αὐτοὶ μᾶς δίδουν ἄβροισμα 108. Οἱ ἄλλοι τί ἦσαν;

Πέραν τούτου: Εἰς τὸν πρόλογον ἐπίσης ἀνεκοινοῦτο ὅτι ἔστειλαν ἤδη τὰς συνεντεύξεις των 11 καὶ ὅτι εἰδοποίησαν ὅτι θ' ἀπαντήσουν ἄλλοι 13. Ἡ ἔρευνα ἤρχισε μὲ τὴν δημοσίευσιν 5 ἀπαντήσεων, συνεχίσθη εἰς τρία ἀκόμη φύλλα (κατὰ Παρασκευὴν), διεκόπη εἰς τὸ τέταρτον καὶ ἐτερματίσθη εἰς τὸ πέμπτον μὲ μίαν... συνταρακτικὴν ἀποκάλυψιν: ὅτι οἱ «καθιερωμένοι» δὲν κρατοῦν εἰς τὴν βιβλιοθήκην των τὰ ἔργα πού τοὺς στέλλουν οἱ νέοι, ἀλλὰ κάθε τόσο κάμουν ἐκκαθάρισιν καὶ αὐτὰ καταλήγουν ἔτσι στὰ καροτσάκια. Πολὺ μεγάλο ἔγκλημα, πού ἀποτελεῖ ὅμως κανὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ κρατᾷ κανεὶς ὅλα τὰ διδλία πού τοῦ στέλλουν καὶ διότι ἕνας πεπειραμένος ἄνθρωπος τῶν γραμμάτων ἔμπορεῖ νὰ καταλάβῃ πολὺ εὐκόλῃ ἂν ἀξίζῃ ἢ ὅχι ἕνα διδλίου.

Μόνον 13 «πνευματικῶν ἐργατῶν τῆς γενεᾶς τοῦ μεταπολέμου» (ἀπὸ τοὺς 116 κληθέντας) ἐδημοσιεύθησαν «συνεντεύξεις». Καὶ τὸ ὥραϊον εἶναι ὅτι 3, διὰ τὰς ὁποίας ἀνεκοινοῦτο ὅτι εἶχαν ἤδη σταλῇ ὅταν ἤρχισεν ἡ ἔρευνα, δὲν εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, ἐνῶ ἐδημοσιεύθη συνέντευξις κάποιου, ὁ ὁποῖος οὐτε εἰς τὸν κατάλογον τῶν 116, οὐτε εἰς τοὺς δύο ἄλλους εἰδικούς καταλόγους περιλαμβάνετο. Ὅπως ἐπίσης ὅτι 11, ἀπὸ τοὺς 13 πού ἐφέροντο ὑποσχεθέντες ν' ἀπαντήσουν, δὲν ἀπήντησαν. Ἡ ὅλη «ἔρευνα» ἐπῆρε τὴν μορφήν οἰκτρᾶς ἀποβολῆς, ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς τοὺς ὀργανωτὰς τῆς καὶ εἰς τὸ ἀνθρώπινον ὕλικόν, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπηυθύνθησαν. Διότι ἀπὸ τοὺς 116 «νέους» μόνον πέντε-δέκα ἔμπορουν νὰ διεκδικήσουν τὸν τίτλον τοῦ λογοτέχνου. Καὶ αὐτοὶ ὀρθῶς πράττοντες τὴν ἡγνότητα. Τὴν ἡγνότητα ὅμως καὶ ὁ κοινοτὸς τῶν ἄλλων, ἐνῶ οἱ ὀλίγοι πού ἀπήντησαν ἔδωσαν οἱ περισσότεροι μὲ τὰ γραπτά των προσθέτους ἀποδείξεις τῆς μηδαμινότητός των.

Ἡ «εργοτεχνίτις», πού μαστίζει τὸν τόπον μας, εἶναι ἕνα φαινόμενον ὅχι μόνον θλιβερόν, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον. Διότι ὅλοι αὐτοὶ οἱ νέοι, πού μουντρωμένοι τὸ χαρτί, κατέχονται ἀπὸ ἀφόρητον ἐγωϊσμόν, πιστεύουν ὅτι γράφουν ἀριστουργήματα, νομίζουν ὅτι εἶναι θύματα τῆς κακίας τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀποκοτοῦν σιγά-σιγά τὴν στυφὴν ψυχολογίαν τοῦ «παραγωγισμένου», τὴν ὁποίαν προσπαθοῦν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν διάφοροι μὲ ἰδιοτελεστάτας προθέσεις. Κάποιος φραγμὸς πρέπει νὰ τεθῇ εἰς τὸν κατήφορον. Καὶ τὸν φραγμὸν αὐτὸν μόνον τὸ σχολεῖον ἔμπορεῖ νὰ τὸν στήσῃ, προσανατολίζον τὰ παιδιὰ πρὸς θετικώτερας ἐπιδόσεις. Κανένα πραγματικὸν τάλαντον δὲν πρόκειται νὰ χαθῇ ἔτσι. Ἐνῶ πολλοὶ θὰ σωθοῦν ἀπὸ τὴν προσδοκίαν τῆς λογοτεχνικῆς δόξης, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ ἱκανοποιηθῇ.

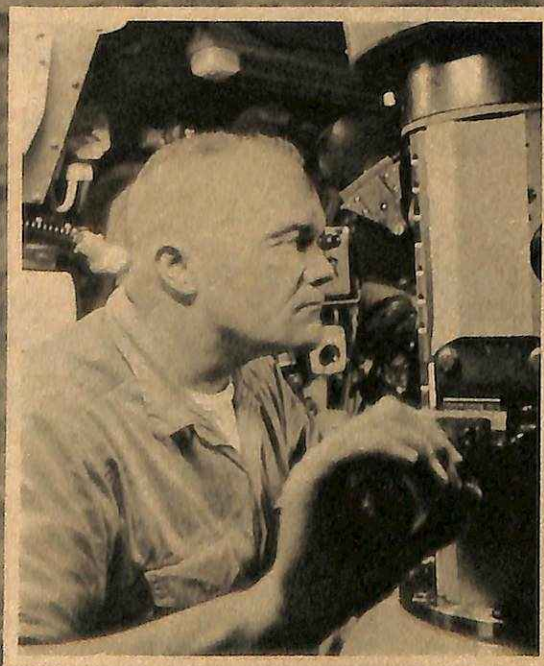
Σταυρὸς Παπακωνσταντίνου

Ἀνθρωποι καὶ Ἐργοστάσια

Ἄνω τῶν 73.000 ἀνθρώπων ἐργάζονται εἰς τὰ 5 μεγάλα ἐργοστάσια, τὰς ἀντιπροσωπεύει τῆς Νταϊμλερ - Μπένζ Α. Γ. εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν παγκόσμιον ὀργάνωσιν τῆς πωλήσεως καὶ ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ. Ὅλοι αὐτοὶ συνεχίζουν τὴν ὑπερήφανον παράδοσιν τοῦ πρώτου ἐργοστασίου αὐτοκινήτων τοῦ κόσμου. Φροντίζουν νὰ σᾶς προσφέρουν ὅτι ὑπάρχει καλλίτερον εἰς αὐτοκίνητα καὶ ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ.

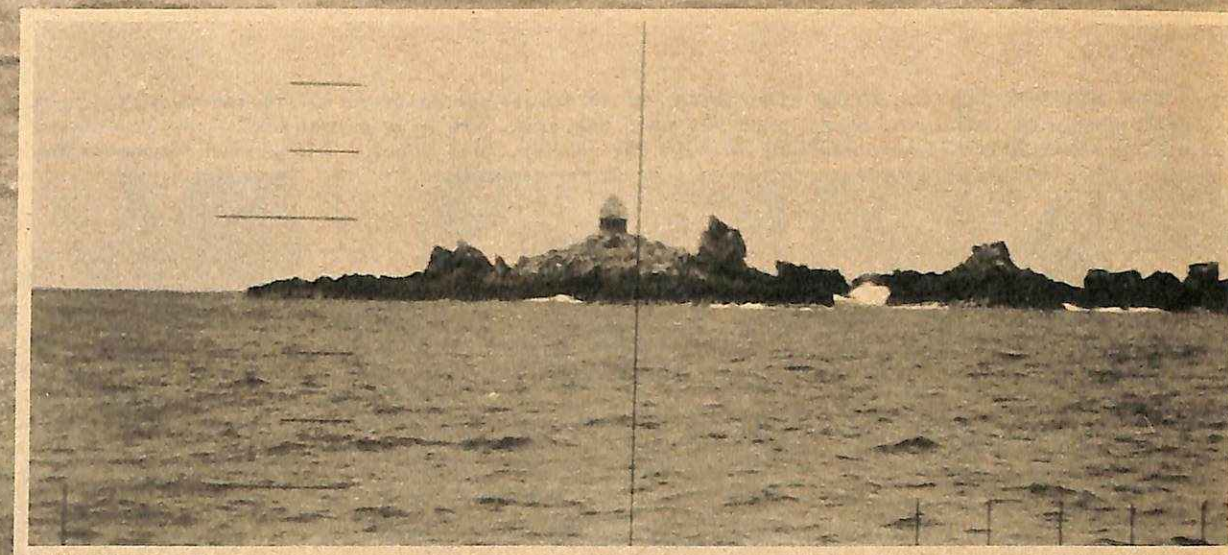
MERCEDES-BENZ

Το έκπληκτικό κατόρθωμα
του αμερικανικού υποβρυχίου
μέ την ατομική μηχανή
καί το ελληνικό όνομα: «Τρίτων»

Επί 84 ημέρες, μόνο από το περισκό-
πιο του ανέβηκε την επιφάνεια των ω-
κεανών ο πλοίαρχος Έντμουντ Μήτς,
ο κυβερνήτης του «Τρίτων», του πρώ-
του ατομικού υποβρυχίου που πραγμά-
τοποιησε τον περίπλου της υδραγείου
έν καταύσει, από τις 16 του μηνός
Φεβρουαρίου ως τις 10 Μαΐου 1960.

ΟΙ ΒΡΑΧΟΙ των Αγίων Πέτρου και
Παύλου, στη μέση του Ατλαντικού,
μεταξύ Νοτίου Αμερικής και Α-
φρικής, ήταν η αφετηρία και το τέρ-
μα του έθλου. Ο «Τρίτων» ξεκίνη-
σε από το Λόνγκ Άιλαντ στις 16
Φεβρουαρίου και έν καταύσει έφθα-
σε στις 24 του ιδίου μηνός στους
Βράχους, που φωτογραφήθηκαν μέ-
σω του περισκοπίου. Ξαναφωτογρα-
φήθηκαν στις 25 Απριλίου, 61 ή-
μέρες αργότερα και έπειτα από ύ-
ποβρύχιο περίπλου 27.234 μιλίων.
Το υπόλοιπο ταξίδι έγινε και αυτό
έν καταύσει μέχρι το Ντελαουέρ,
όπου ανέδύθη ο «Τρίτων» στις 10)5

Τ ο 1519 ξεκινούσε ο Μαγελλάνος για μία μυθική περιπέτεια.
Να κάνει τον γύρο της γής, αποδεικνύοντας περίτρανα την
σφαιρικότητά της. Χρειάστηκαν τρία χρόνια για να ολοκληρώ-
σουν τα καράβια της αποστολής — ο θρυλικός καπετάνιος δέν
επέζησε για να χαρή τον θρίαμβο — το κολοσσιαίο κατόρθω-
μα. Σήμερα, στα ίχνη του Μαγελλάνου, ένα ατομικό υποβρύ-
χιο επανέλαβε τον άθλο. Άθλο, γιατί απέδειξε ότι οι τιτανι-
κές μηχανές του μπορούν να κάνουν το μεγάλο αυτό ταξίδι
διαρκώς κάτω άπ' τη θάλασσα χωρίς ανεφοδιασμό και... δε-
κατρείς φορές συντομότερα!..

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΣΕ 84 ΗΜΕΡΕΣ
ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΤΡΟΜΑΓΜΕΝΟΣ ο Φιλιππίνος ψαράς προσπαθεί ν' απομακρυνθεί όσο το δυνατόν γρηγορώτερα από το παράξενο θαλάσσιο τέρας, που άντελήφθη ξαφνικά κάτω από την πύραγα του.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟ ΣΩΗ ΣΤΟΝ «ΤΡΙΤΩΝΑ». Με το διδύο, την κουδέντα και τη φουσαρμόνικα (αριστερά) προσπαθούν οι ναύτες να γεμίσουν τις έκτος ύπηρεσίας ατέλειωτες ώρες.— Νερά των έπτά θαλασσών, από όπου πέρασε ο «Τρίτων», ανέλαβε να συλλέξη ο σημαιοφόρος Μ. Ράμπ.— Όταν γεμίσαν τα ειδικά δοχεία, επιστρατεύθηκαν τα δάξα της κουζίνας (στο μέσο).— Άξιωματικοί πληροφορούνται το στίγμα στο θάλαμο ελέγχου (δεξιά).

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ «ΤΡΙΤΩΝΟΣ» ΑΠΕΔΕΙΞΕ ΟΤΙ ΑΤΟΜΙΚΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΕΦΩΔΙΑΣΜΕΝΑ ΜΕ ΒΛΗΜΑΤΑ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΛΕΟΥΝ ΕΠΙ ΜΗΝΕΣ ΣΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΑΠ' ΟΠΟΥ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΑ ΕΞΑΠΟΛΥΣΟΥΝ

Με το γκρίζο χρώμα του ακόμα πιο σκούρο κάτω απ' τον όμιχλώδη ούρανο της Νέας Άγγλιας, το αμερικανικό υποβρυχίο «Τρίτων» πρόβαλε υπερήφανα στο λιμάνι του Νέου Λονδίνου, στο Κονέκτικατ. "Όταν ακούστηκαν τα πατροπαράδοτα παραγγέλματα πάνω απ' το χαλυδόχρωμο νερό, μερικοί ναυτικοί με φρέσκες καλοκαιρινές στολές βγήκαν απ' το υποβρύχιο και άπαθιδάστηκαν στη στεριά. Έτσι τελείωσε ένας μεγάλος θαλασσινός άθλος κ' ένα καινούργιο ύπερήφανο κεφάλαιο στην διαρκώς πλουτιζόμενη παράδοση του καινούργιου πυρηνικού ναυτικού. Χάρης στους δυο αντιδραστήρες του, που «καίνε» ούράνιο, το υποβρύχιο «Τρίτων» είχε κάνει σε κατάδυση τον γύρο της υδρογείου. Ή οδύσσεια αυτή, μήκους 26.723 μιλίων και διάρκειας 61 ημερών, ξαναχάραξε τον δρόμο που είχε κάνει ή άποστολή του Μαγγελάνου πριν από 439 χρόνια. Μαζύ με το διάστημα που χρειάστηκε για να βγή και να ξαναμπή στο λιμάνι απ' όπου ξεκίνησε, το μεγάλο υποβρύχιο έμεινε εν καταδύσει απ' τις 16 Φεβρ. έως τις 10 Μαΐου.

Αν υπήρχαν ακόμη αμφιβολίες για τις τεράστιες μεταβολές που έχουν σημειωθεί στη μεγάλη ναυτική στρατηγική, εξ αίτιας των πυρηνικών υποβρυχίων και της αμερικανικής άνωτερότητας κάτω από την επιφάνεια της θαλάσσης, το ταξίδι του «Τρίτωνος» θα συνέβαλε ασφαλώς στη διάλυσή τους. Με πρώτο τον «Ναυτίλο», το υποβρύχιο του πυρηνικού ναυτικού απέδειξαν ότι μπορούν να κρυφτούν και κατόπιν να αναδυθούν από το προστατευτικό στρώμα πάγου του Άρκτικού, να καταδυθούν σε μεγάλα βάθη, να αναπτύξουν μεγάλη ταχύτητα και να παραμείνουν ατάκρη και άορατα. Τώρα ο «Τρίτων» απέδειξε και κάτι άλλο: "Ότι το πυρηνικό υποβρύχιο μπορεί να πάη (υποβρυχίως) όπουδήποτε...

Αν και ή διαδρομή του «Τρίτωνος» βρισκόταν σε φιλικά ύδατα, το

συμπέρασμα είναι σαφές: Τα υποβρύχια που θα είναι έφωδιασμένα με βλήματα θα μπορούν να πλεύουν επί μήνες στα σημεία από όπου θα χρειάζεται να τα εξαπολύσουν.

Το ταξίδι του «Τρίτωνος» όμως δεν ήταν μόνο δοκιμασία της μηχανής, αλλά και του ανθρώπου. Πώς θα φερόταν το πλήρωμα του υποβρυχίου; Θ' άντεχε σε τόσο μακρινό ταξίδι; Θα υπέφερε την σωματική και ψυχολογική υπέρταση του μακροχρόνιου κ' επικίνδυνου έγκλεισμού σε τόσο μικρό χώρο, της απομακρύνσεως κι απομόνωσής από κάθε κοινωνική ζωή;

Μιά άπάντηση στα ερωτήματα αυτά δίνει το ημερολόγιο του ταξιδιού, που κράτησε ο πλοίαρχος Έντουαρντ Μπήτς, 41 ετών, ο γεροδεμένος και σκληροτράχηλος ναυτικός, που

χειρίζεται την πέννα εξ ίσου καλά με το τιμόνι.

Έξ αιτίας της δραματικής φύσεως που είχε αυτός ο πλοῦς, ο Μπήτς —που είναι συγγραφέας του μεγάλου κυκλοφορίας βιβλίου «Τρέχει θαλαιά, τρέχει άθουρβα...»— είχε πάρει την άδεια του υπουργείου Ναυτικών να μη περιορισθί στη συνήθη λακωνικότητα και στεγανότητα των ημερολογίων αυτού του είδους. Το αποτέλεσμα είναι 45.000 λέξεις μιάς συγκλονιστικής αφήγησης, κατάλληλης —και ίσως διατεθείσης ήδη— για δημοσίευση υπό μορφήν βιβλίου. Ίδου ένα παράδειγμα της αφήγησης αυτής. "Όταν ο «Τρίτων» έφτασε στο άνωτατο σημείο της ταχύτητάς του (ένω των 20 κόμβων — ή ακριβώς ταχύτης είναι στρατιωτικό μυστικό), ο Μπήτς έγραψε: «Το υποβρύχιο είναι τώρα σταθερό, στέρεο και ήρεμο, σαν έκκλησία...».

Ή πρόξα του Μπήτς μπορεί να είναι κάπως λυϊκή, αλλά ή διακυβέρνηση του πλοίου από τον πλοίαρχο αυτόν ήταν σύμφωνη με τα καλύτερα διδάγματα της Ναυτικής Άκαδημίας της Άνναπόλεως. Το πλήρωμα εργαζόταν 12 ώρες το 24ωρο. Μολονότι δεν υπήρχε πολύ πρωινό ξύπνημα (ο Μπήτς έξηγει ότι περισσότερος ύπνος στο υποβρύχιο σημαίνει μικρότερη κατανάλωση όξυγόνου, λιγώτερη τροφή και περισσότερο χώρο για όσους δεν κοιμούνται!), ο πλοίαρχος είχε φροντίσει να γίνεται μια επιθεώρηση κάθε μέρα στις 12.45 μ.μ.

Μιά ώρα κάθε μέρα, ο «Τρίτων» επέδραδυνε την πορεία του κι ανέβαινε σχετικά κοντά στην επιφάνεια, για να μπορή να βλέπει με το περισκόπιο τη θέση των άστρων, να αερίζεται, να στέλνει και να παίρνει μηνύματα με τον ασύρματο, ν' απαλλάσσεται από τα σκουπίδια και τα περιττά αντικείμενα. Πολλοί λένε γι' αυτό ότι οι 60 μέρες που έμεινε σε κατάδυση το «Σήγουλφ», στα 1958, εξακολουθούν ν' αποτελούν το «πραγματικό» ρεκόρ άντοχής, γιατί το «Σήγουλφ» ήταν τελείως απομονωμένο από τον κόσμο και δεν χρησιμοποιήσε περισκόπιο ή σνόρκελ. Τίς Κυριακές, ή μόνη δραστηριότης στον «Τρίτωνά» ήταν ή λειτουργία κ' οι περιπολίες.

"Όλο το ταξίδι δεν πέρασε χωρίς κανένα έμπόδιο. Μερικά όργανα έπαθαν βλάβες και σημειώθηκαν και ώρισμένα άτυχήματα. Ό χειριστής ενός μηχανήματος λίγο έλειψε να κόψη το δάκτυλό του κι ο Πώλ, ένας

άξιωματικός που εργαζόταν στο ραντάρ, έπαθε μια προσβολή νεφρολιθιάσεως, που ανάγκασε το υποβρύχιο να βγή στην επιφάνεια και να τον επιβιβάσει σε μια ναυαγοσωστική λέμβο του ναυτικού, από όπου τον μετέφεραν μ' ελικόπτερο σ' ένα νοσοκομείο.

Έξω από το Γκάλφο Νουέβο, όπου το άργεντινικό ναυτικό είχε επιδοθή στο κυνήγι αγνώστου έθνικότητας υποβρυχίων, ο «Τρίτων» συνάντησε κάτι που έμοιαζε με υποβρύχιο. Άλλά γρήγορα ο Μπήτς άντελήφθη πως ήταν ένα κοπάδι ψαριών...

Τόνωση του ήθικου

Αυτές οι περιπέτειες δοθήσαν τον Μπήτς στην προσπάθειά του να κρατά τους άνδρες του σε συνεχή άπασχόληση, για να διατηρή το ήθικό τους σε καλή κατάσταση. "Όταν οι άξιωματικοί κ' οι ναύτες δεν κοιμόνταν ή δεν εργάζονταν, παρακολουθούσαν κινηματογραφικές ταινίες, ώργάνωναν «πάρτυ» και κρατούσαν ατομικά ημερολόγια του ταξιδιού. Τρείς ώρες μετά την άφιξη του «Τρίτωνος» στη βάση του, μιά δημοσιογράφος του «Νιούζγουικ» ζήτησε από έναν άξιωματικό να περιγράψη κανένα διασκεδαστικό έπεισόδιο, που είχε συμβή κατά τη διάρκεια του ταξιδιού, κ' έέκρινον απήντησε: «Έστειλα κιόλας δυο στο "Ρήντερς Ντάιλιζεστ" και συνεπώς δεν μπορώ να σας τα διηγηθώ!».

Καθένας μπορούσε να χειρισθί το περισκόπιο κι αυτό επέτρεπε στους άνδρες του πληρώματος να βλέπουν τις άκτές που πλησίαζαν, πράγμα

που βοηθούσε στην τόνωση του ήθικου τους. Το άκρωτήριο Χόρν το πέρασαν δυο φορές, για να μπορέσουν όλοι οι άνδρες να ρίξουν μιά ματιά στην ενδιαφέρουσα αυτή περιοχή. Έξω από τις Νήσους του Πάσχα σχεδόν όλα τα μέλη του πληρώματος έβδαν τον ήλιο να βάφει με πορτοκαλί και κόκκινο χρώμα τα τεράστια μονολιθικά άγάλματα από γρανίτη, που αποτελούν μνημεία κάποιου μυστηριώδους πολιτισμού. Κ' έξω από την Γκουάλα, ένας ναυτικός μπόρεσε να ιδί το στίπτι των γονέων του, καθώς ο «Τρίτων» γλιστρούσε άθουρβα μέσ' στα γειτονικά νερά.

«Διαπιστώσαμε ότι το ήθικό ανέβαινε πολύ όταν πλησιάζαμε σε στεριά», αναφέρει ο δρ Μπένζαμιν Ουάιμπρον, ο «ψυχολόγος» του πλοίου, που ταξίδευε με τον «Τρίτωνά» για να κάνει παρατηρήσεις. Αυτό ώφέιλετο ίσως στο γεγονός ότι ή προσέγγιση σε στεριά αποτελούσε ένα συγκεκριμένο θέμα προς τον τερματισμό του ταξιδιού...

Κατά τον ίδιο αυτόν ψυχολόγο, ή νοσταλγία της πατρίδας ήταν μεγαλύτερη τις Κυριακές, δηλαδή τις μέρες που το πλήρωμα δεν ήταν άπασχολημένο με τίποτε.

Ή πιο μεγάλη δοκιμασία του πληρώματος σημειώθηκε όταν ο «Τρίτων» μπήκε στον Ίνδικό ώκεανό. Στις 10 Άπριλίου το πλοίο άρχισε έναν δεκαπενθήμερο πλου, χωρίς σνόρκελ και χωρίς καμιά άνάδυσή... Σκοπός του πειράματος ήταν να διαπιστωθί ή επάρκεια του συστήματος καθάρσεως της άτμοσφαιρας. Στο διάστημα αυτό δεν έπιτρεπόταν, φυσικά, το κάπνισμα. Ή ά-

τμόσφαιρα του υποβρυχίου καθάρισε, αναφέρει ο Μπήτς, αλλά γρήγορα άρχισαν να έκδηλώνονται έριστικές διαθέσεις κ' έχθρότητες ανάμεσα στους άνδρες του πληρώματος.

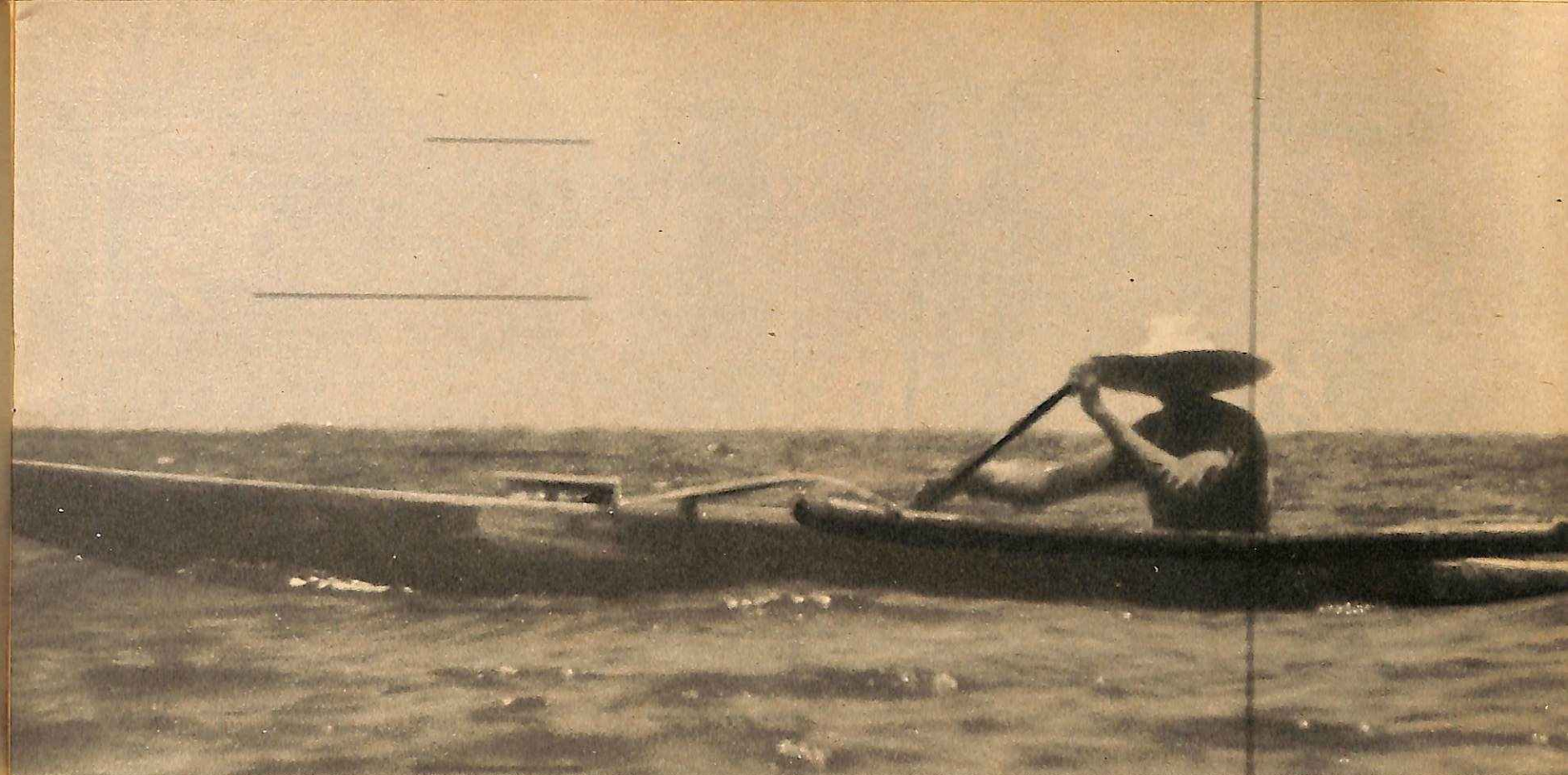
"Όταν πέρασε ή περίοδος αυτή και το κάπνισμα μπορούσε να ξαναρχισί, ο Μπήτς δεν έίπε τίποτε στην άρχή, αλλά γύριζε μέσα στο υποβρύχιο μ' ένα πούρο στο στόμα και φυσούσε τον καπνό στα πρόσωπα των άνδρων, ρωτώντας τους ήρεμα: «Μήπως θα θέλετε να κάνετε αυτό το πράγμα;». Κατόπιν τους άπεκάλυψε ότι μπορούσαν κι αυτοί να καπνίσουν όσο ήθελαν...

Προς το τέλος...

Στις 25 Άπριλίου ο «Τρίτων» ήρθε σε έπαφή, χάρη στο ραντάρ του, με τους Βράχους του Άγίου Παύλου, κάτι ύφάλους που βρίσκονται στον Άτλαντικό. «Κανένα άλλο πλοίο και κανένα άλλο πλήρωμα, γράφει ο Μπήτς, δεν θα μπορούσε να περιπλεύσει τόσο προσεχτικά και τόσο καλά την επικίνδυνη αυτή περιοχή...».

Ή άποστολή κόντευε να συμπληρωθί, αλλά έπρεπε να διανυθούν άκόμη 6.000 μίλια: Πρώτα το υποβρύχιο θα πήγαινε στο Κάδις της Ισπανίας κ' έπειτα θα διέσχισζε τον Βόρειο Άτλαντικό, για να γυρίσει στο λιμάνι απ' όπου ξεκίνησε. Τότε ο γύρος του κόσμου εν καταδύσει θα είχε συμπληρωθί...

Τη στιγμή που άρχισε ο διάπλους αυτός του Βορείου Άτλαντικού, ο Μπήτς σημείωσε στο ημερολόγιό του: «Ποτέ το ήθικό του πληρώμα-

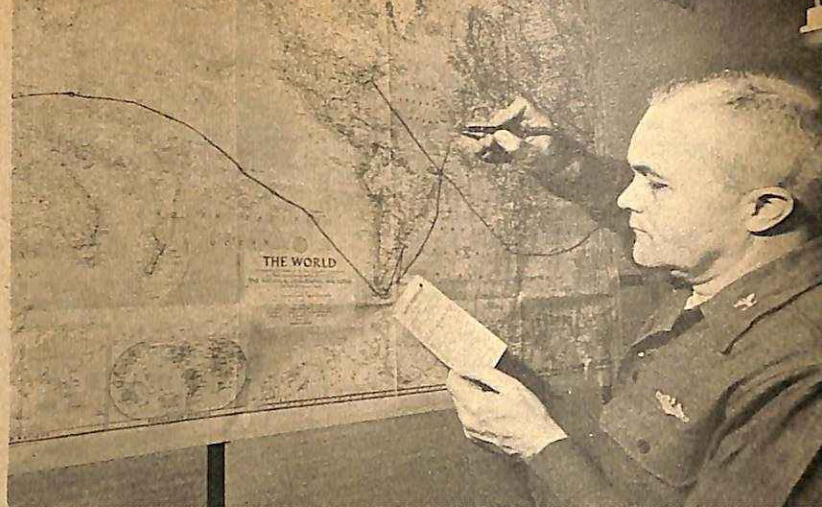
ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕ ΣΤΟΝ
SCHWARZKOPF
την υγεία και ωμορφιά των μαλλιών σας

Palette
Χρωμο-
Σαμπουάν

Κάθε λούσιμο με **PALETTE** δίδει και μιιά ωραία απόχρωσι της έκλογής σας. Κάθε απόχρωσις δημιουργεί και ένα νέο τύπο. Καλύπτει επίσης τις γκριζες τρίχες. **Χρωμο-Σαμπουάν PALETTE** Παλέτ προϊόν του Γερμανικού Οίκου **H. SCHWARZKOPF HAMBURG**. Άποκλ. Αντιπρόσωποι **ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε** Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ σημειώνει το υποδρύχιο στίγμα του Ξεω από τις Καναρίους νήσους. Στην τομή των γραμμών της διαδρομής δρίσκονται οι Βράχοι τών Άγιών Πέτρου και Παύλου, όπου άρχισε και τελείωσε ο περίπλους.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ

τος δέν ήταν τόσο άκμαίο, όσο τώρα που ξέρει ότι γυρίζουμε επί τέλους στην 'Αμερική!'.
Τό ήμερολόγιο άποσιωπά μερικά έπεισόδια. Οί άνδρες του πληρώματος όμως, όταν βγήκαν στη στεριά, άπεκάλυψαν ότι ο Μπήτς άπαγόρευσε τις φωτογραφίες τών «πίν-άπ» καθώς και τά τολμηρά περιοδικά, πράγμα που θυμάσε μερικούς άνδρες, που πίστευαν ότι ήταν άρκετά ώριμοι για νά διαβάσουν ό,τι τούς άρεσε...

Κι όμως, τό κατόρθωμα του «Τρίτωνος» παραμένει έξαιρετικό. Κανένας δέν δειλίασε, κανένας δέν ζήτησε νά βγή έξω. Οί άνδρες φάνηκαν ισχυρότεροι από τις μηχανές. Μερικά όργανα έπαθαν θλάδη, μά οι άνδρες δέν έπαθαν τίποτε...

«Πρόκειται για ένα θαυμάσιο κατόρθωμα», είπε ο πρόεδρος 'Αϊζενχάουερ, καθώς καρφίτσωνε τό παράσημο Στρατιωτικής 'Αξίας στο στήθος του πλοιάρχου 'Εντουαρντ Μπήτς, λίγες μέρες μετά την άφιξη του ύποδρυχίου στην 'Αμερική.

Ο «Τρίτων», έκτός από τά πειράματα ψυχολογικής άντοχής τών ανθρώπων του πληρώματος, έκανε και σημαντική ύδρογραφική έργασία, καθώς και καθαρώς στρατιωτικές ασκήσεις άναγνωρίσεως και άποφυγής έπισημάνσεώς του. 'Αρκεί νά σημειωθεί ότι σ' όλη τη διάρκεια του ταξιδιού του δέν θεάθηκε ούτε μιιά φορά από πλοίο έπιφανείας ή άεροπλάνο.

Ο «Τρίτων» είναι τό πρώτο «άναγνωριστικό» πυρηνικό ύποδρύχιο. Τό έργο του συνίσταται στο νά προηγήται κατά έκασοντάδες μίλια τών ναυτικών δυνάμεων έπιφανείας

και νά κατοπτρεύη τούς ούρανοους άπό την έπιφάνεια του ύδατος με τό ισχυρό του ραντάρ. Τό πληρώμα του (150 άνδρες) είναι τό μεγαλύτερο που είχε ποτέ ύποδρύχιο και οί μηχανές του είναι οί ισχυρότερες και ταχύτερες άπό όλων τών άλλων πυρηνικών ύποδρυχίων.

Γιά νά μή σημειωθούν διπλωματικά έπεισόδια, ο «Τρίτων» δέν έφυγε ούτε μιιά στιγμή άπό φιλικά ύδατα. Έκανε τόν ίδιο σχεδόν περίπλου που είχε κάνει και ή άποστολή του Μαγγελάνου στα 1519-1521. Με τη διαφορά ότι χρειάστηκε... μερικά χρόνια λιγώτερα άπ' αυτή την άποστολή για νά τόν πραγματοποιήση!

Ο Μπήτς είναι γιός ενός πλοιάρχου, που είχε τό ίδιο όνομα ('Εντουαρντ) και διηύθυνε τό πολεμικό «Νέα 'Υόρκη» στα 1918-1919. Ο πατέρας Μπήτς είχε γράψει πολλές ναυτικές ιστορίες για παιδιά. Φαίνεται, δηλαδή, ότι και τά δυό ταλέντα —τό ναυτικό και τό φιλόλογικό— είναι κληρονομικά στην οικογένεια Μπήτς. Ο γιός Μπήτς έχει πάρει ένα σωρό παράσημα για την ήρωική του δράση ως διοικητού ύποδρυχίων στον δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, κ' έκτός από τό δίπλιό που άναφέραμε πιά πάνω, έχει γράψει κ' ένα άλλο, τό «'Υποδρύχιο!», που είχε επίσης μεγάλη έπιτυχία.

Ο πλους του «Τρίτωνος» είχε και μιιά άλλη ενδιαφέρουσα πλευρά: Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού έλήφθησαν 8 ραδιογραφήματα, που πληροφορούσαν ισάριθμους άνδρες του πληρώματος ότι έγιναν πατέρες! Είναι κι αυτό, ασφαλώς, ένα ρεκόρ, για ένα μόνο ταξίδι...

«ΧΑΙΡΕ, εύγενική καπετάνιε. 'Επανελήφθη». Αυτή την έπιγραφή φέρει ή μπρούντζινη αναμνηστική πλάκα, που θά τοποθετησθ τό πλήρωμα στο μνημείο του Μαγγελάνου στο Κάδιε της 'Ισπανίας. Ο «Τρίτων», στα 36.000 μίλια της διαδρομής του, άκολούθησε περίπου τό δρομολόγιο που, από τό 1519-1521, πραγματοποιήσε ο Φερδινάνδος Μαγγελάνος, ο πρώτος που περιέπλευσε την ύδράγειο

Σε μια ομαλή στροφή, κοντά στο Σαιν Κλού, έγινε η σύγκρουση. Δεν ήταν τρομακτική, γιατί η καινούργια «Λάντσια» του Άλη Χάν (με τα διακριτικά: «Διπλωματικό Σώμα») έτρεχε μόλις με 60 χιλιόμετρα. Στάθηκε όμως μοιραία για τον πρίγκιπα, ο οποίος σ' όλη τη ζωή του προκαλούσε τόν θάνατο με την ιλιγγιώδη ταχύτητα.

ΤΟ ΦΕΡΕΤΡΟ, με την σορό του Άλη Χάν μεταφέρεται, από το νοσοκομείο Φος ντε Συρέν, στο μουσουλμανικό τέμενος των Παρισίων, από όπου έγινε η κηδεία. Η ταφή έγινε «προσωρινά» στην Ριδιέρα και αργότερα τα λείψανα του Άλη Χάν θα μεταφερθούν σε μουσουλμανική χώρα, ίσως τη Συρία.

ΜΕ ΤΟ ΑΓΓΕΛΜΑ του θανάτου τα μέλη της οικογένειας άρχισαν να καταφθάνουν στο Παρίσι, από διάφορα μέρη της Ευρώπης. Ο πρωτότοκος γιός του Καρίμ (στη φωτογραφία) έφθασε από το Λονδίνο, ή Μπεγκούμ από τις Κάννες, ο Σαντρουντίν Χάν από την Γενεύη.

(Φωτ. Dalmas)

Η ΜΠΕΤΙΝΑ και η Μπεγκούμ, κατά την άφιξή τους στο Παρίσι. Όταν πληροφορήθηκε τον θάνατό του η Μπετίνα ανέλυθη σε δάκρυα. «Ο άντρας μου! Ο αγαπημένος μου! Ο θεός μου!». Πράγμα που έδωσε αφορμή να υποστηρίξουν πολλοί ότι πραγματικά ήταν η φημολογούμενη 3η σύζυγος του Άλη.

ΟΙ ΙΣΜΑΗΛΙΤΕΣ πενθούν. Σ' όλα τα μέρη της γης —ακόμη και στο Παρίσι— οι πιστοί του Καρίμ κυκλοφορούν με καταφανή σημεία θλίψεως για τον θάνατο του πατέρα του θεού τους.

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

Ο ΑΛΗ ΧΑΝ, ΠΑΙΚΤΗΣ ΑΚΑΤΑΠΟΝΗΤΟΣ ΚΑΙ ΡΙΣΚΟΚΙΝΔΥΝΟΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕ ΜΕ ΣΜΟΚΙΝ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΣΕ ΜΙΑΝ ΟΜΑΛΗ ΣΤΡΟΦΗ, ΤΡΕΧΟΝΤΑΣ, ΑΥΤΟΣ Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΩΝ ΣΧΕΔΟΝ ΣΙΓΑ, ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΛΑ-Ι ΤΟΥ ΤΗΝ ΜΠΕΤΙΝΑ, ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΤΕΛΙΚΑ ΤΟΝ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ...

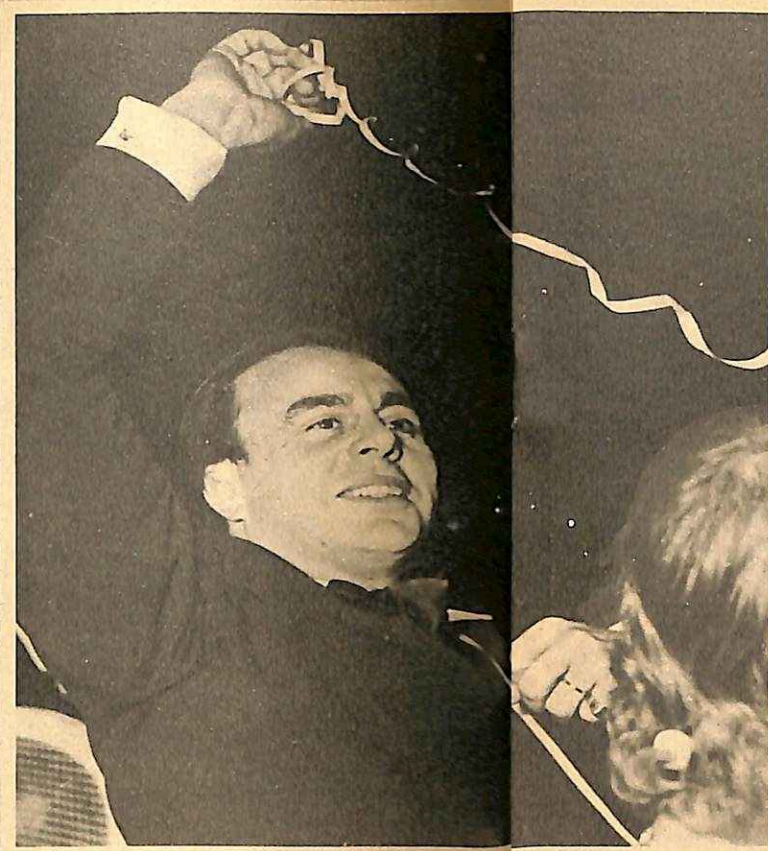

ΗΤΑΝ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ Έρωτας της Τζην Τίρνευ. Η όμορφη «στάρ» δεν μπόρεσε να συνέλθει, όταν τον έχασε. («Εικόνες», τ. 157)

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ, ΑΧΩΡΙΣΤΗ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΙΣΩΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ, ΗΤΑΝ Η ΜΠΕΤΙΝΑ

Τὰ εἶχε ὅλα: Τριακόσια ἄλογα, δεκάδες αὐτοκινήτων, 14 μέγαρα μόνο στὴν Γαλλία, μυθώδους ἀξίας συλλογὲς ἔργων τέχνης. Ἦταν ἄνδρας ἀπαράμιλλης γοητείας, ὁμορφος καὶ τολμηρός. Ἀγαποῦσε τὶς γυναῖκες (παντρεύτηκε τρεῖς) καὶ πολλὲς ἀπὸ τὶς ὀραιότερες καὶ διασημότερες γυναῖκες τοῦ κόσμου τὸν λατρεύσανε — Λίνα Κρίστιαν, Ρίτα Χαίγγουορθ, Κίμ Νάσκα, Τζόαν Φονταίν, Μέρλ Όμπερον, Τζην Τίρνευ, Τσά-Τσά Γκαμπόρ, Μπετίνα. Ὡστόσο, σ' ὅλη του τὴ ζωὴ, ἡ πιὸ ἐμμονή ἐρωτοτροπία του ἦτανε μὲ τὸν θάνατο. Δὲν ἔκανε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ τὸν προκαλῇ συνεχῶς στὶς ἀσφαλτοστρωμένες «ἀουτομπάντ», στὴ ζούγκλα, στὰ πολεμικὰ μέτωπα, στὸν ἀέρα. Καί, τέλος, ὁ θάνατος τὸν ὄρῃε ὅπως ἀσφαλῶς θὰ τὸ εἶχε ἐπιθυμήσει: Στὸ αὐτοκίνητό του, μὲ μιὰ ὁμορφὴ γυναῖκα δίπλα του

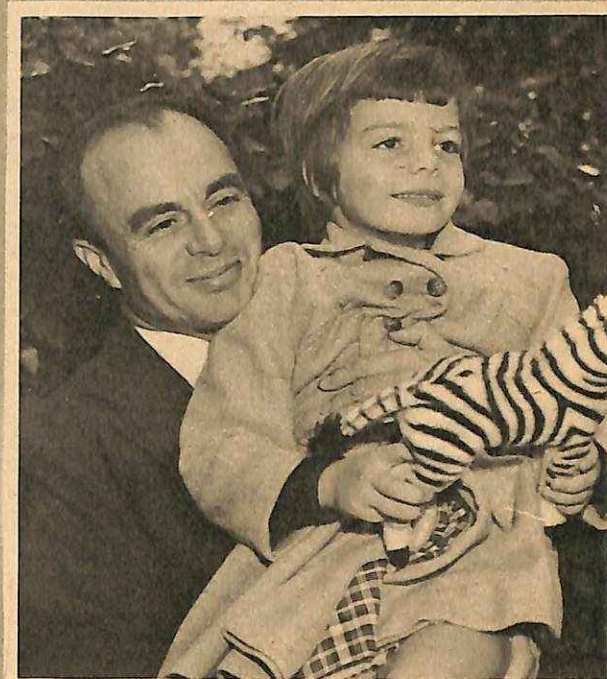

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ἔπιβε καὶ δὲν κάπνιζε. Ἦταν, ὅμως, ἀπὸ τοὺς αὐθεντικότερους «γλεντζέδες» τῆς ἐποχῆς μας

Σ' ΕΝΑ ΧΟΡΟ, μὲ τὴν τῶς βασίλισσα τῆς Γιουγκοσλαβίας Ἀλεξάνδρα. Γιὰ τὸν ἀδιόρθωτο καρδιοκατακτητὴ, μιὰ μαρκησία εἶχε παρατηρήσει ἀναστενάζοντας: «Ἀντιμετωπίζει ταυτόχρονα περισσότερες γυναῖκες ἀπὸ ὅσες ἄλλοι ἄνδρες σ' ὅλη τὴ ζωὴ τους».

ΜΕ ΤΗΝ ΓΙΑΣΜΙΝ, τὴν κόρη ποὺ ἀπέκτησε ἀπὸ τὴν Ρίτα Χαίγγουορθ. Ἡ «στάρ» μὲ τὴν πολυτάραχη ζωὴ δὲν ξέχασε ποτὲ τὸν Ἀλῆ — ὅπως, ἄλλωστε, καὶ ὅλες οἱ γυναῖκες ποὺ τὸν ἀγάπησαν. «Ἦταν παλιὸς καὶ ἀκριβὸς φίλος... Ὁρῶν γιὰ τὸ θάνατό του», εἶπε.

Οἱ ἀντίζηλοί του καὶ πολλὲς ἐφημερίδες συχνὰ τὸν ἀποκαλοῦσαν καὶ συχνὰ τὸν ἀνέγραφαν «καλομαθημένο παιδί». Καὶ ἀπέδιδαν τὶς ἐπιτυχίες του μὲ τὶς γυναῖκες στὰ μυθώδη πλοῦτῃ του (800 ἑκατ. δολλάρ.), στὸ θρυλικὸ ὄνομά του καὶ στὴν ἐξωτική καταγωγή του. Ἀπὸ πρῶτης ὀψεως ἴσως νὰ εἶχαν δίκιο. Ὁ Ἀλῆ ἦταν κοντός (1.62 μ.), φαλακρός, παχουλὸς καὶ ἀδιαφοροῦσε ὀλότελα γιὰ τὸ ντύσιμό του. Εἶχε ὅμως μαύρα ὑγρὰ μάτια καὶ μιὰ σχεδὸν σατανικὴ ζωτικότητα, ποὺ τοῦ ἐπέτρεπε ν' ἀναζωογονητῇ μὲ τρεῖς μονάχα ὥρες ὕπνο.

Ὡστόσο, τὸ καλομαθημένο αὐτὸ «παιδί» ἦταν πανοῦργος «μπίζνεσμαν», λαμπρὸς στρατιώτης καὶ ἐπιδέξιος διπλωμάτης. Οἱ σταῦλοι του δὲν ἀποτελοῦσαν ἀπλῶς μιὰ ἰδιοτροπία. Ἦταν ἓνα ἀπὸ τὰ σημαντικὰ περιουσιακά του στοιχεῖα, γιατί ἐθεωροῦντο οἱ καλύτεροι τοῦ κόσμου γιὰ ἄλογα ἵπποδρομιῶν. Σὰν κυνηγός, σκότωσε ἀναρίθμητα λιοντάρια, τίγρεις καὶ βουβάλους, ἀντιμετωπίζοντας τὰ θηρία πεζός, χωρὶς ποτὲ νὰ καταδεχτῇ νὰ πυροβολήσῃ ἀπὸ μιὰ ἐξέδρα ἀσφαλείας, ἀπ' αὐτὲς ποὺ εἶναι στημένες γιὰ τοὺς ἄλλους κυνηγούς πάνω στὰ δέντρα τῆς ζούγκλας.

Ὅταν ὁ Χίτλερ ἐπετέθη κατὰ τῆς Πολωνίας, κατετάχῃ στὴ Λεγεὼν τῶν Ξένων καὶ ὑπηρετήσῃ στὴ Μέση Ἀνατολή μέχρι τῆς γαλλικῆς καταρρεύσεως. Ἀκολουθῶς κατετάχῃ στὸν ἀγγλικὸ στρατό, στὴν Παλαιστίνη, καὶ τελείωσε τὴν πολεμικὴ του δράση πολεμώντας στὸ πλευρὸ τῶν Ἀ-

μερικανῶν στὴ Νότιο Γαλλία. Τὸ στήθος του στολίζαν ἤδη τρία ἀνώτατα παράσημα. Τῆς Λεγεώνας τῆς Τιμῆς, ὁ Πολεμικὸς Σταυρὸς καὶ ὁ ἀμερικανικὸς Χαλκοῦς Ἀστὴρ τῆς Ἀνδρείας, γιὰ ἡρωϊκὲς πράξεις στὸ πεδίο τῆς μάχης.

Ὅταν ἔγινε ἀντιπρόσωπος τοῦ Πακιστὰν στὰ Ἠνωμένα Ἐθνη, οἱ ἐφημερίδες σχολίασαν εἰρωνικά τὸ διορισμό του: «Σὲ λίγο θὰ δοῦμε στὸ αὐτὸ προσκήνιο καὶ τὸν Πορφύριο Ρουμπιρόζα». Ἀλλὰ ἔπαψαν νὰ εἰρωνεύωνται ὅταν σὲ λίγο ἀπεδείχθη ἀξιόλογος συζητητής. Καὶ ὅμως, ὁ Ἀλῆ σπάνια ἐξφώνηζε τὸν συνομιλητὴ του μὲ κάποιο πνευματικὸ ἀπρόσδοκτο καὶ διάβαζε λίγο. Ἀκουγε ὅμως προσεκτικὰ καὶ οἱ περισσότερες ἰδέες του προέρχονταν ἀπὸ τὶς συζητήσεις τῶν ἄλλων. Τέλος διέθετε ἓνα καυστικὸ χιούμορ.

Τὸ πρῶτο σκάνδαλο

Γιὰ πρώτη φορὰ ἀπασχόλησε τὶς ἐπικεφαλίδες τῶν ἐφημερίδων, στὰ 1936, (ἦταν τότε 25 ἐτῶν) ὅταν ὁ βουλευτὴς Λόελ Γκύνες ἐζήτησε διαζύγιο ἀπὸ τὴν γυναῖκα του Τζόαν Γιάρντ - Μπουλλερ. Γκύνες, κατηγορώντας τὴν γιὰ μοιχεία μὲ τὸν Ἀλῆ. Ἀργότερα ὁ Ἀλῆ καὶ ἡ Τζόαν παντρεύτηκαν, γιὰ νὰ χωρίσουν τὸ 1949, ὅταν ὁ δεσμός του μὲ τὴ Ρίτα Χαίγγουορθ εἶχε ἀποτελέσει διεθνὲς σκάνδαλο.

Τέσσερα χρόνια κράτησε ὁ γάμος μου μὲ τὴ διάσημη «στάρ», ἀλλὰ καὶ

αὐτὰ ταραχώδη. Ὁ Ἀλῆ δὲν μποροῦσε νὰ σταματήσει τὶς περιπλανήσεις του. «Εἶναι ἐξαιρετὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ δὲν καταλαβαίνει τὴν οἰκογενειακὴ ζωὴ», εἶπε πῆ ἡ Ρίτα Χαίγγουορθ ζητώντας τὸ διαζύγιο. «Τὸ κακὸ μὲ μένα εἶναι, νομίζω, ὅτι μεγάλωσα πολὺ γρήγορα, ἀνάμεσα σὲ ἀνθρώπους κατὰ πολὺ μεγαλύτερους μου», εἶχε ὁμολογήσει ἀργότερα ὁ Ἀλῆ.

Καὶ ἡ ἀλλαγὴ...

Ὁ Ἀλῆ ἐπίστευε πάντα ὅτι ὁ πατέρας του Ἀγὰ δὲν ἠλωχεῖτο ἀπὸ τὶς ἐρωτικὲς περιπέτειές του. Στὸ κάτω-κάτω, ἔλεγε, καὶ ὁ Ἀγὰ εἶχε παντρευτῇ τέσσερις φορές. Ἀλλὰ ὁ πνευματικὸς ἡγέτης τῶν Ἰσραηλιτῶν δὲν ἐνέκρινε τὴ διαγωγή του, ὅπως ἀπεδείχθη μετὰ τὸ θάνατό του, τὸ 1957. Στὴ διαθήκη του παρέκαμψε τὸν Ἀλῆ καὶ δώρισε διάδοχό του τὸν ἑγγονό του Καρίμ.

Ὁ Ἀλῆ προσεποιήθη ὅτι δὲν πειράχτηκε. Ἀλλὰ οἱ στενοὶ φίλοι του λένε τώρα ὅτι αὐτὸ ἀπέτελεσε μεγάλο πλήγμα. «Τὸ μεγαλύτερο ποὺ δέχθηκε μετὰ τὸ θάνατο τῆς μητέρας του», λέγουν. Φαίνεται ὅτι αὐτὸ συνέτελεσε σὲ μιὰ βαθειὰ ἀλλαγὴ τῆς στάσεώς του ἀπέναντι στὴ ζωὴ. Ἐζήτησε τὴ διπλωματικὴ ἀποστολὴ στὰ Ἠνωμένα Ἐθνη καὶ ἀνεδείχθη πρόεδρος τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἀφρικανοασιατικοῦ μπλόκ.

Ὡστόσο, παρὰ τὴ μεταστροφή του, δὲν ἐγκατέλειψε ποτὲ τοὺς δύο

μεγάλους του ἔρωτες. Τὰ ἄλογα («εἶναι ἡ μόνη μου ἀγάπη», ἔλεγε) καὶ τὰ αὐτοκίνητα κούρσας. Στὸ τιμὸν δὲν αἰσθάνονταν ἀνετα ἂν ὁ δέικτης δὲν περνοῦσε τὰ 150 χιλιόμετρα τὴ ὥρα καὶ ἀντιμέτωπος τῆς ἱλιγγιάδους αὐτῆς ταχύτητος, οἱ δύο πρώτες γυναῖκες του, ἡ Τζόαν καὶ ἡ Ρίτα, ἀρνιόντουσαν συστηματικὰ νὰ μποῦνε στὸ αὐτοκίνητο μαζί του: «Ἦταν ἄφοδος καὶ λαμπρὸς ὁδηγός. Θὰ μποροῦσε νὰ συντρίψῃ ἄσους, ὅπως ὁ Φάντζιο, ὁ Φαρίνα καὶ ὁ Στέρλινγκ Μόρς», εἶπε πῆ κάποτε ἕνας πιστὸς σωφὲρ του.

Τὸ παράξενο εἶναι ὅτι τὴ μοιραία νύκτα, τὴ στιγμὴ τοῦ δυστυχήματος, ὁ Ἀλῆ ἔτρεχε μόνο μὲ 60 χιλ. Εἶχε τὴν Μπετίνα (ἐνδεχομένως τρίτη γυναῖκα του, γιατί εἶναι ἀκόμα ἀγνωστο ἂν ἔγινε ὁ κρυφὸς γάμος ποὺ ψιθυρίζεται) στὸ πλευρὸ του καὶ ὁ σωφὲρ καθάταν πίσω. Πήγαιναν σ' ἓνα δειπνὸ, στὸ παρισινὸ προάστιο Βίλ ντ' Ἀβραί. Καί, καθὼς ἔπαιρνε μιὰ ὁμαλὴ στροφὴ κοντὰ στὸ Σαιν Κλου, ξεπρόβαλε ἀξάφνα ἓνα «Σίμκα», ποὺ ἐρχόταν ἀντικανονικά. Ὁ Ἀλῆ δὲν πρόλαβε νὰ φρενάρῃ. Ἡ σύγκρουση τὸν τῖναξε πάνω στὸ τιμὸν καὶ ἐσχίστηκε ὁ τράχηλός του. «Πῶς εἶναι ἡ Μπετίνα;», ψέλλισε γιὰ μιὰ στιγμὴ ποὺ συνῆλθε.

Ξεψύχησε στὸ ἀσανσέρ τοῦ νοσοκομείου ποὺ τὸν εἶχαν μεταφέρει. Ἡ Μπετίνα καὶ ὁ σωφὲρ δὲν εἶχαν πάθει ἀπολύτως τίποτα.

ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΤΖΟΑΝ

Όγδόντα δύο σημαίες των κρατών-μελών κυματίζουν έξω από την έδρα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, ενώ οι αντιπρόσωποι προσπαθούν με τη συζήτηση να λύσουν τις διαφορές, που θα ήταν πια παραφροσύνη και συμφορά για όλη την ανθρωπότητα αν εγκαταλείπονταν να λυθούν από μία πολεμική ανάμειξη. Έδώ, κάθε χρόνο, από τον Σεπτέμβριο μέχρι τον Δεκέμβριο, όποτε συνέρχεται η Γενική Συνέλευση, η εργασία πολλαπλασιάζεται. Άλλα και τους υπόλοιπους μήνες, όποτε λειτουργούν οι μόνιμες αποστολές και το Συμβούλιο Ασφαλείας, η έδρα του Ο.Η.Ε. παρουσιάζει συνεχώς ενδιαφέρουσα κίνηση. Στις φωτογραφίες που ακολουθούν ο αναγνώστης θα παρακολουθήσει μία ημέρα εργασίας της Συνελεύσεως.

ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΕΣ με έγγραφα που κρίνουν τις τύχες του κόσμου. Σε ειδικά ράφια αφήνουν, για ασφάλεια, τις βαρυφορτωμένες τσάντες τους οι αντιπρόσωποι, όποτε θέλουν ν' αναπαυθούν στο πολυτέλες καπνιστήριο.

ΟΙ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ των αντιπροσωπειών είναι αναγκαίο να δίνουν τακτικά συνεντεύξεις στον τύπο. Ο Γάλλος υπουργός των Έξωτερικών κ. Κουδ ντε Μυρβίλ (δεξιά), ενώ συζητεί με συμπατριώτες του δημοσιογράφους.

Ο ΠΑΛΙΟΣ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ

Ο Ο.Η.Ε. ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ

Η πρώτη και μοιραία συνέπεια της άποτυχίας της Διασκέψεως Κορυφής —αυτής που πέθανε «έν τη γενέσει» της— ήταν να ξαναεμφανισθί στο προσκήνιο της διεθνούς επικαιρότητας ένας μεγάλος λησμονημένος: Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών. Άρχισαν πάλι «θυελλώδεις» συνεδριάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας, προσφυγές, διαμαρτυρίες, καταγγελίες και βαρυσήμαντοι λόγοι των αντιπροσώπων Ανατολής και Δύσεως, παχάρεματα, μεσολαγήσεις... Ο κ. Ντάγκ Χάμμερσκελντ, ο ξεχασμένος γενικός γραμματέας του Ο.Η.Ε., που

τελευταία δεν άκουγόταν παρά για θέματα που αφορούσαν τις σχέσεις Άράβων και Ισραήλ, ξαναγίνει το πρόσωπο της ημέρας. Που οφείλεται αυτή η νεκρανάσταση ενός διεθνούς οργανισμού, που όλοι νόμιζαν πως είχε πάψει να παίζει πρωτεύοντα ρόλο στις σχέσεις μεταξύ των εθνών; Απλούστατα. Στην ιδιότητά του ως «δικαστηρίου». Όταν οι σχέσεις μεταξύ των πολιτών είναι όμαλές, προσπαθούν να επιλύσουν με συμβιβαστικό τρόπο τις διαφορές τους. Όταν οι απόψεις γίνονται αδιάλκτες, όταν οι σχέσεις

έκτραχύνονται, δεν υπάρχουν παρά δύο διέξοδοι: Η ή αυτοδικία ή η προσφυγή στα δικαστήρια. Η αυτοδικία, στον διεθνή τομέα, καταργήθηκε με την εμφάνιση της ατομικής ενέργειας και των υπερβλημάτων. Ο φόβος των θανατηφόρων αντιπάλων αποκλείει, προς το παρόν τουλάχιστον, την προσφυγή στη βία. Δεν μένει λοιπόν παρά η προσφυγή στον Ο.Η.Ε. —που αποτελεί επίσης ένα θήμα προπαγάνδας εξ ίσου, αν μη και περισσότερο, σημαντικό από τις διεξαγόμενες εκκλεισμένων των θυρών διασκέψεις...

Φυσικά, οι διασκέψεις αυτές σε ανώτερο ή ανώτατο επίπεδο αποτελούσαν, κατά κάποιο τρόπο, μία διεθνή «παρανομία»: Από τη στιγμή που ιδρύθηκε ο Ο.Η.Ε., ακόμη και οι διαφορές που δεν είχαν έκτραχυνθί θα έπρεπε θεωρητικά να συζητούνται εκεί, ώστε να λαμβάνουν μέρος στην επίλυσή τους και τα μικρότερα έθνη, χρησιμοποιώντας την ψήφο τους. Στην πραγματικότητα, όμως, οι μεγάλες δυνάμεις, με την άδυσσ των συμμοχιών τους και με το θέτο τους, κατάρθωναν σχεδόν πάντα να προβάλλουν τις απόψεις τους, στα με-

ΟΛΕΣ ΣΧΕΔΟΝ ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ. ΑΛΛΑ, ΦΥΣΙΚΑ, ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΕΣ

Ο άνεμος εθνικισμού και φιλελευθερισμού που πνέει σε πολλές υποανάπτυκτες χώρες, έχει αλλάξει τελευταίως

την «ισορροπία των ψήφων» στον Ο.Η.Ε.

γάλα τουλάχιστον ζητήματα, κατά τρόπο ενίοτε για την Ανατολή και για τη Δύση. Σε τα μικρότερα, άφηναν κάποια πρωτοβουλία στους συμμάχους τους ή στους «ουδετέρους».

Όταν, λοιπόν, η διεθνής κατάσταση άρχισε να καλυτερεύει, οι μεγάλες δυνάμεις έβρισκαν ότι ο Ο.Η.Ε. ήταν μια περιττή και δυσκίνητη διαδικασία προκειμένου να διαπραγματευθούν τα ζωτικά σημεία που εξασκοιουθούν να τις χωρίζουν. Περιττή, γιατί τελικά επικρατούσαν οι απόψεις των Ην. Πολιτειών από τη μία μεριά και της Σοβιετικής Ένώσεως από την άλλη. Και δυσκίνητη, γιατί οι ατελείωτες αγορεύσεις και ιδίως η δημοσιότητα των συζητήσεων ευνούσαν περισσότερο την προπαγανδιστική πλευρά των διεθνών προ-βλημάτων (και μάλιστα την προπαγάνδα ενός εκάστου από τα πολλά μέλη του Ο.Η.Ε.) κ' εμπόδιζαν την ουσιαστική τους εξέταση. Οι μεγάλες δυνάμεις δεν θέλουν να μειώνεται το γόη-

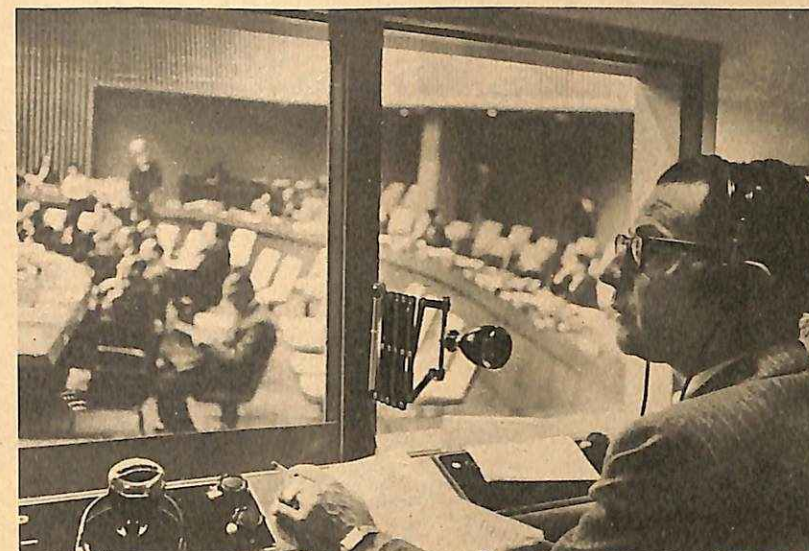
τρό τους με την φανερή διενέργεια παραχωρήσεων. Προτιμούν, όταν τις κάνουν, να τις κάνουν μυστικά. Πολλές φορές, οι παραχωρήσεις αυτές είναι ταπεινωτικές, οι έκδηλα μοιροδον-ται από άντεκδίασμούς, κι όλα αυτά δεν συμβάλλουν στην αίσλη που πρέπει να περιβάλλει την ήγεια μιας μεγάλης δυνάμεως.

Από την άλλη μεριά, η πρόδος που έχει κάνει στα τελευταία χρόνια η πολιτική της ένεργου οδτερότητος, άρχισε να δημιουργεί ένα καινούργιο κίνδυνο: Οι μεγάλες δυνάμεις μπορούν ίσως να υποστούν δυσάρεστους αιφνιδιασμούς στα αποτελέσματα των ψηφοφοριών. Οι άραβικές χώρες, τα καινούργια, ανεξάρτητα έθνη της Αφρικής, ή Ινδία, τα οδδέτερα έθνη της Ν. Α. Ασίας και οι άφουνιζόμενες λατινοαμερικανικές χώρες άρχίζουν να αποτελούν μια τρίτη δύσμη που, αν οργανωθεί και συντονισή τις ένεργειές της, μπορεί ν' άποθή πολύ επικίνδυνη για τους δυο

μεγάλους συνασπισμούς — τον άνατολικό και τον δυτικό ή μάλλον τον κομμουνιστικό και τον άγγλοσαξονικό. Η χειραφέτηση των άποικιών και ο άνεμος του έθνικισμού και του φιλελευθερισμού που πνέει σε πολλές ώπανάπτυκτες χώρες έχουν αλλάξει, τον τελευταίο καιρό, την έισορροπία των ψήφων στον Ο.Η.Ε. Συνέπεια του γεγονότος αυτού είναι πώς, όταν οι μεγάλες δυνάμεις θρίσκονται σε κατάσταση που ευνούν την «ύφεση» και την έιρηνηκή συνύπαρξη, δ' Οργανισμός 'Ηνωμένων Έθνών κινδυνεύει να είναι όχι μόνο περιττός, αλλά και έισχλητικός για τις διαπραγματεύσεις τους. Όταν, αντίθέτως, οι σχέσεις των μεγάλων έκτραχύνονται, όπως συνέβη τώρα με το έπιδόδιο του «Υ-2», ο Ο.Η.Ε. όχι μόνο καθίσταται το άναγκαιο προπαγανδιστικό έθμα, αλλά και ο χώρος όπου μια από τις δυο παρατάξεις μπορεί να έρθει καινούργιους φίλους και καινούργια ύποστήριξη στις ψηφοφορίες.

Δέν είναι λοιπόν τυχαίο ότι την άποτυχία της Διασκέψεως των Παρισίων την προκάλεσαν οι Ρώσοι — εκείνοι, δηλαδή, που έχουν σήμερα περισσότερο συμφέρον στην άναζωογόνηση του Ο.Η.Ε. Από την έποχή της τελευταίας άκμης του διεθνούς οργανισμού συνέβησαν πολλά γεγονότα, που κάθε άλλο παρά ώφέλησαν και άνύψωσαν το άμερικανικό γόητρο: Η μεγάλη πρόδος των Ρώσων στον τομέα των βλημάτων και της άστροναυτικής είχε ως συνέπεια την άνατροπή της στρατιωτικής έισορροπίας προς όφελος της Μόσχας. Η ίδια αυτή πρόδος αύξησε το γόητρο της Σοβιετικής Ένώσεως στα μάτια των καθυστερημένων ιδίως λαών. Η χειραφέτηση των άφρικανοσασιατικών λαών κ' η έπίδραση της επανάστασης του Κάστρο στις λατινοαμερικανικές χώρες δημιούργησαν πολλούς νέους φίλους και θαυμαστάς της Ρωσίας. Η όμολογουμένως έπιδέξια πολιτική του Κρούτσσεφ και

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 57

ΕΞΗΝΤΑ άριστοι διερμηνείς μεταφράζουν τους λόγους των άντιπροσώπων, τη στιγμή που έκφωνούνται, στις πέντε έπίσημες γλώσσες του Ο.Η.Ε.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ύπάλληλοι άσχολούνται με την μετάφραση και πολυγράφηση όλων των λόγων, που διανέμονται άμέσως στους ένδιαφερομένους.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ — Σ' ΑΥΤΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ 82 ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΕΚΘΕΤΟΥΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΟΥΝ ΤΙΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΩΝ

ΠΑΡΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΕΠΙΣΗΜΗ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΓΝΩΜΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ, ΦΥΣΙΚΑ, ΣΤΟ ΚΑΠΝΙΣΤΗΡΙΟ

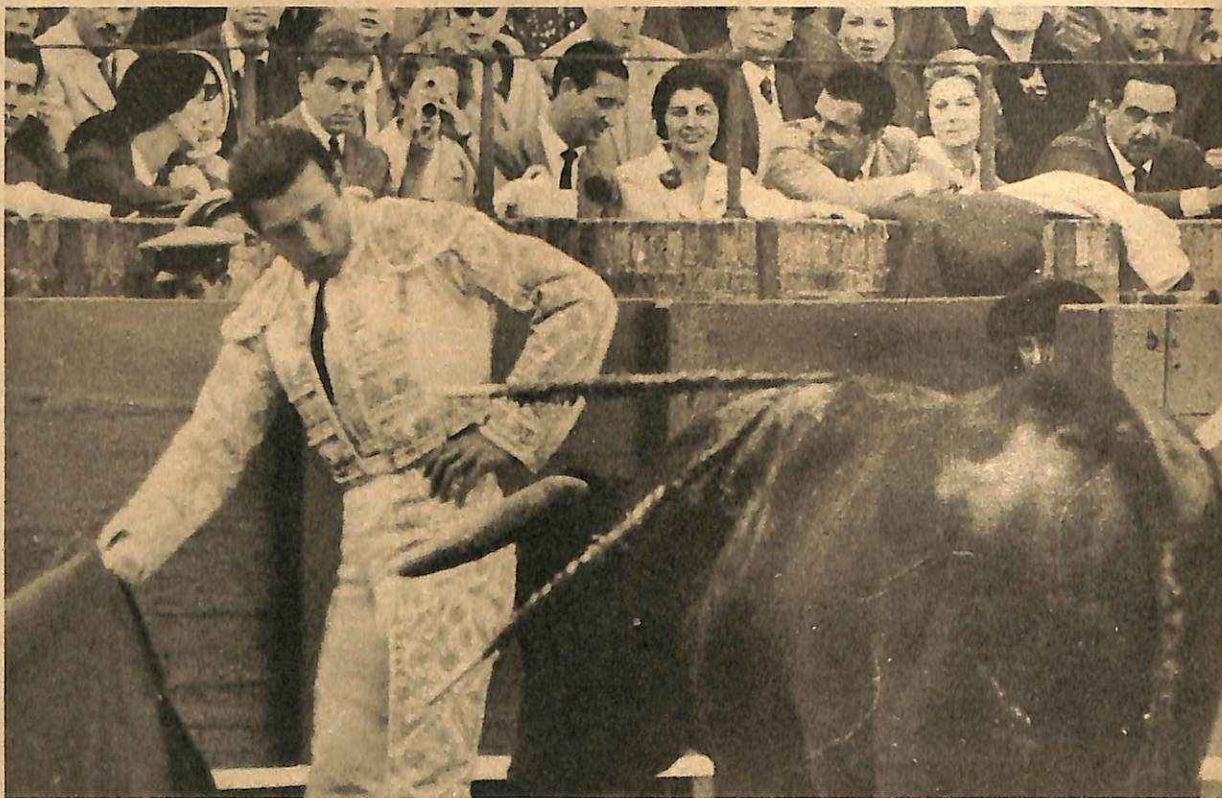

Μία άγνωστη Σοράγια έκανε τη θριαμβευτική εμφάνισή της στην «Φέρια» της Σεβίλλης, στο φημισμένο μαγιάτικο πανηγύρι που άναστατώνει κάθε χρόνο όλη την Νότιο Ισπανία. Όσοι θυμόνταν τις φωτογραφίες της, όπου από το κουρασμένο χαμόγελό της έσταζε πικρή-πικρή ή μελαγχολία, έτριβαν τα μάτια τους από την κατάπληξη. Γιατί η ζωήρη, γελαστή και κεφατή νέα που άντίκρουσαν δεν ήταν απλώς ένας νέος άνθρωπος, αλλά ήταν η προσωποποίηση της άνεμελιάς και του κεφιού. Προσκεκλημένη της φίλης της κομίσσης ντέλ "Αρνο, έφθασε στην Ισπανία απόφασι-σμένη να χαρή σαν κοινή θνητή τη ζωή της. Μάλιστα λέγεται ότι πίσω από το διάδημά της κρύβεται μία σοβαρή ρήξη της με τον Σάχη. Γιατί, σύμφωνα με τους όρους του διαζυγίου —και της χορηγίας που παίρνει για διατροφή— η τέως αυτοκράτειρα όχι μόνο δεν πρέπει να έλθει σε επαφή με κανένα μέλος της περσικής αυτοκρατορικής οικογενείας, αλλά και να αποκλείσει από τον κόσμο την ύπωσία μιας τέτοιας επαφής. Έτσι, όταν ο αδελφός του Σάχη, Καλάμ Ριζά, έπρόκειτο να ταξιδεύσει στο Μόναχο, η Σοράγια διετάχθη από τον πατέρα της Χαλil Έσφανάρι, που είναι πρεσβευτής της χώρας του στη Δυτική Γερμανία, να εγκαταλείψει την πόλη. Υπήκουσε και πήγε στην Κολωνία. Αλλά σε λίγο ανηγγέλθη ότι ο Σάχης θα πραγματοποιούσε επίσημη περιοδεία στο Βέλγιο, στην Αυστρία και στις σκανδιναβικές χώρες. Η Σοράγια διετάχθη τότε να φύγει μακριά από την Εύρώπη. Τώρα άρνήθηκε να υπακούσει.

ΓΕΛΑΣΤΗ, εύτυχισμένη ή Σοράγια σ' όλη τη διάρκεια της «Φέριας». Την συνοδεύει ο ξεναγός της ισπανικής κυβερνήσεως, μαρκήσιος του Βιλλαδέρντε, που είναι γαμβρός του στρατηγού Φράνκο.

(Φωτ. Camera Press)

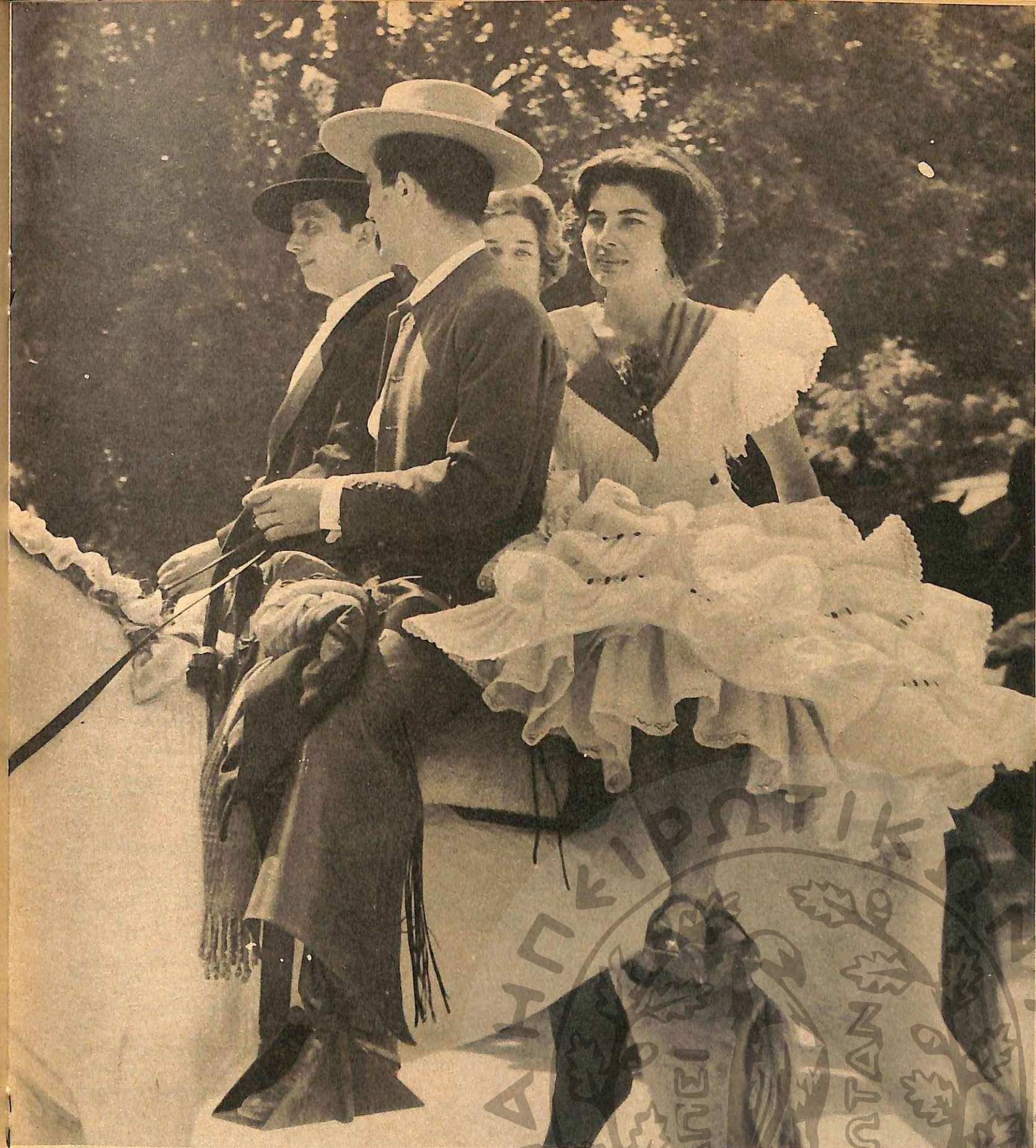
ΕΛΑΜΨΑΝ στη «Φέρια» τὰ νειό-τα, ή όμορφιά και τὸ κέφι τῆς ζωήρης «Ανδαλουσιάνας» — τῆς τέως αυτοκράτειρας τῆς Περσίας, τῆς τέως μελαγχολικῆς

ΚΑΒΑΛΛΑ στὸ ὄλογο τοῦ ὠραιότε-ρου νέου τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας ἡ ὁμορφὴ «Ανδαλουσιάνα» διέσχισε τοὺς στολισμένους με ἄνθη δρόμους.

ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΩΡΕΙΑ τῆς πρώτης σει-ρᾶς παρηκολούθησε ἡ πριγκίπισσα Σοράγια τὴν ταυρομαχία τοῦ Μανό-λο Βάσκουεθ. Καί χειροκρότησε θερ-μὰ κάθε θεαματικὴ ἐπιτυχία, κάθε «πάσσα» τοῦ γνωστοῦ «τορεαντόρ».

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΣΕΒΙΛΛΙΑΝΑ

Σχεδόν άγνωστη καὶ πλούσια σὲ χαμόγελα ἡ τέως αυτοκράτειρα Σοράγια ζῇ στὴν Ισπανία τὴ μέθη καὶ τὸ πάθος τῶν ταυρομαχιῶν...

Με κανένα τρόπο, ωστόσο, δεν έννοούσε ή Σοράγια να χάσει τὸ πανηγύρι τῆς Σεβίλλης, γιὰ τὸ ὁποῖο εἶχε κιόλας τὴν πρόσκληση τῆς Σενόρας ντέλ "Αρνο. Καί, κατὰ παράδοση τῶν διαταγῶν τῆς Αὐλῆς τῆς Τεχεράνης (με ἄγνωστα μέχρι στιγμῆς ἀποτελέσματα στὸ πλουσιοπάροχο ἐπίδομα), ἔφτασε στὴν Ισπανία με τὴν ἀπόφαση νὰ γλεντήσει. Καί γλέντησε. Ἡ Ισπανικὴ κυβέρνηση συγκινήθηκε ἀπὸ τὴν τιμὴ γιὰτί, ἂν καί ἡ Σοράγια ἀπὸ τὴ στιγμή πού ἔγινε τέως αυτοκράτειρα περιπλανᾶται συνεχῶς ἀπὸ χώρα σὲ χώρα, σπάνια ἐπισκέπτεται τὴν Ισπανία. Ὡρισε, λοιπόν, σὰν ξεναγὸ τῆς τὸν μαρκήσιο τοῦ Βιλλαδέρντε, γαμ-

βρὸ τοῦ στρατηγού Φράνκο, ὁ ὁποῖος τὴ συνόδευσε σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς «Φέριας». Ἡ «Φέρια» εἶναι κυρίως —τί ἄλλο στὴν Ισπανία;— μιά σειρά ἀπὸ μεγάλης ὀλκῆς ταυρομα-χίες. Στὴν ἀρένα κατεβαίνουν οἱ διασημότεροι «τορεαντόρ» τῆς χώρας καί τὸ φετινὸ ἀστέρι ἦ-ταν ὁ Μανόλο Βάσκουεθ. Ἀλλά πρὶν ἀπὸ τοὺς ἀ-γῶνες γίνεται μιά μεγάλοπρεπὴς παρέλαση στοὺς ἀνθοστρόλιστους δρόμους τῆς Σεβίλλης. Σὲ μιά καρρότσα με τέσσερα ἄλογα, καί ντυμένη με τὴ γραφικὴ φορεσιὰ τῆς Ἀνδαλουσίας, ἔκανε τὴν ἐμ-φάνισή της καί ἡ Σοράγια, μαζί με τοὺς ἄλλους πανηγυριῶτες, στὴν παρέλαση τῶν ἀρμάτων. Ὁ

δήμαρχος τῆς Σεβίλλης τῆς εὐχέθηκε με θερμὴ χειραψία τὸ «καλὸς ἡλθε». Καί, καθὼς ἡ ἀνοι-ξιάτικη πομπὴ συνέχιζε τὸ δρόμο τῆς γιὰ τὴν ἀ-ρένα, πανευτυχῆς ἡ Σοράγια σκόρπιζε χαμόγελα, ἔστελνε φιλιὰ καί ἔριχνε λουλούδια στοὺς νέους πού τὴν χειροκροτοῦσαν. Ἦ ἀπόγευμα ἡ τέως au-τοκράτειρα ἔλαβε πάλι μέρος στὴν παρέλαση πού κάνουν οἱ ἄνδρες καθάλλα στὰ περὶφανα ἄλογά τους, ἔχοντας ὁ καθένας μιά ὁμορφὴ κοπέλλα ἀνε-θασμένη δίπλα του. Τέλος, τὸ ὄραδὸ παρεῦρεθ στὴν «τράκα», δηλαδή, στὰ φαντασμαγορικὰ πυ-ροτεχνήματα, με τὰ ὁποῖα κλείνει ἡ «Φέρια».

ΚΛΕΙΣΤΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ

του "Ερλ Στάνλεϋ Γκάρντνερ"

Ένα από τα άριστουργήματα του διασήμου "μαίτρ" των αστυνομικών μυθιστορημάτων, με αίνιγματική πλοκή, που στρέφεται γύρω από μία κληρονομία 1.000.000 δολларίων...

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Ο Ντάγκ Σέλμπυ, τέως εισαγγελέας του Μάντισον Κόοντς και ήδη ταγματάρχης, έπωφελείται μιάς άδειας για να περάσει από την πόλη αυτή. Στο σταθμό συναντά την δημοσιογράφο του «Κλάριον» Σύλβια Μάρτιν και τον ηλικιωμένο δικηγόρο Α. Β. Γκέρ (που οι κακοποιοί τον ονομάζουν επί το οικειότερον Α.Β.Γ.) και διαπιστώνει ότι δυο άνθρωποι, άσχετοι φαινομενικά μεταξύ τους, αλλά κ' οι δυο με μία άσπρη γαρβένια στο πέτο, έχουν εκεί ραντεβού με τον Γκέρ. Ο Φράνκ Νόρουκ, ιδιοκτήτης του ξενοδοχείου Μάντισον, άναγγέλλει στον Ντάγκ και στον γέρο - σερίφη Ρέξ Μπράντον ότι ένας πελάτης του, ο Φρέντ Ρόφφ, άπ' το Άντζελες, πέθανε ξαφνικά. Συλλομβάνεται ο Χένρυ Φάρλεϋ, το γκαρσόνι που του έφερε το πρόγευμα, αλλά ο Ντάγκ αμφιβάλλει άν είναι ένοχος και διαπιστώνει ότι ύπρχε κάποια σχέση ανάμεσα στον Ρόφφ και στους άνθρώπους του σταθμού, που ήρθαν ως μάρτυρες για μία ύπόθεση κληρονομίας 1.000.000 δολларίων. Συγκεκριμένα, οι κληρονόμοι της πλουσίας μίς Έλννορ Πρέστον διεξάγουν μία δίκη εναντίον των κληρονόμων της οικονομίας της Μάρθας "Οτλεϋ, στην όποια ή Πρέστον άσχετη την περιουσία της. Η δικηγόρος Ίνέξ Στάπλετον προσπαθεί ν' άποδείξει ότι ή Μάρθα είχε άσκήσει ψυχολογική βία στην Έλννορ, για ν' άποκληρώσει τους κληρονόμους της. Και ο Γκέρ προσπαθεί ν' άποδείξει ότι ή άρραία Έλντα Έλντον, που θά πάρη την κληρονομία, είναι άθωα περισσότερο. Ο Ντάγκ εξακριβώνει ότι ο Ρόφφ είχε έπικοινωνήσει με την Ίνέξ Στάπλετον πριν πεθάνει...

13

—Κ' αυτή ή παρατήρηση, που έγινε με τόσο δυνατή φωνή ώστε να την άκούσετε, έγινε άφου ή Έλννορ Πρέστον είχε πάει στην πόρτα του γραφείου κ' είχε δη πώς ή Μάρθα "Οτλεϋ έξακολουθούσε να κάθεται στην ίδια θέση του καναπέ; —Μάλιστα, κύριε.

—Δέν σάς έκανε την εντύπωση ότι ήταν μάλλον άσκησι; Δέν νομίζετε, άνασκαλεύοντας τις άναμνήσεις σας, πώς ύπαρχε κάποιο λάθος σ' αυτό; Δέν νομίζετε πώς μία παρατήρηση που ήταν τόσο φανερά άσκησι, θά σάς έκανε την εντύπωση ως έντελώς άσκησι;

—Αυτή, φυσικά, είναι μία έντελως συμπερασματική συζήτηση, ελε ο Γκέρ.

—Συμφωνώ ότι είναι, ελε ο Σέλμπυ. Προσπαθώ άπλως να τονίσω στον μάρτυρα πώς ύπαρχει μία άνακολούθια στην μαρτυρία του και να τον ρωτήσω άν μπορεί να την έξηγήσει.

—Δέν ύπαρχει καμμία άσυνέπεια, ελε ο Γκέρ. Είναι το ίδιο πράγμα που ελε άπ' την άρχή!

—Έπαρχει μία άσυνέπεια με τα γεγονότα, παρατήρησε ο Σέλμπυ.

Ο δικαστής Φαίρμπανκς επενέβη:

—Ο συνήγορος θά φυλάξει τα άειρησιματά του για τους ένόχους, αλλά θά του επιτρέψω

να ύποδείξει στον μάρτυρα κάθε φαινομενική άσυμφωνία ανάμεσα στα γεγονότα που κατέθεσε και στην άνάμνησή του της συζήτησεως.

—Λοιπόν, άν πρέπει να πώ όλα όσα συνέβησαν, ελε ο μάρτυς, πήγαν πρώτα κ' οι δυο τους μέσα στο γραφείο του Γκέρ κ' έπειτα από ένα ή δυο λεπτά ή Μάρθα "Οτλεϋ βγήκε έξω και πήγε πάλι στη θέση που καθόταν στον καναπέ. Έπειτα ή Έλννορ Πρέστον ήρθε στην πόρτα και της ελε να μην προσπαθήσει να πάη μέσα στο γραφείο μαζί της, όταν θά ύπέγραφε την διαθήκη.

Ο Σέλμπυ χαμογέλασε:

—Ωστε, λοιπόν, ή Μάρθα "Οτλεϋ είχε ήδη πάει μέσα στο γραφείο κ' είχε προσπαθήσει να είναι παρούσα όταν θά ύπογραφόταν ή διαθήκη;

—Δέν το ξέρω αυτό.

—Άλλά ελπατε ότι πήγε μέσα στο γραφείο με την δεσποινίδα Πρέστον;

—Ναί, την πρώτη φορά.

—Κ' έπειτα ξαναγύρισε;

—Μάλιστα.

—Κ' ύστερα άφ' ου είχε ξαναπάει τη θέση της στον καναπέ, ή Έλννορ Πρέστον στάθηκε στην πόρτα του ιδιαιτέρου γραφείου του Γκέρ και της ελε εκείνα τα λόγια;

—Νομίζω πώς έτσι είναι, ναί.

—Μιλώντας με δυνατή φωνή;

—Μιλώντας με δυνατή φωνή.

—Κι' ο Γκέρ στεκόταν δίπλα της, στην πόρτα;

—Μάλιστα.

—Κι' όταν ή δεσποινίς Πρέστον ελε στην Μάρθα "Οτλεϋ να μην την άκολουθήσει, ή Μάρθα "Οτλεϋ είχε ήδη προσπαθήσει να την άκολουθήσει και είχε σταλή πίσω και καθόταν εκείνη τη στιγμή στον καναπέ, δέν ειν' έτσι;

—Μάλιστα, κύριε.

—Ωστε, λοιπόν, εκείνα τα λόγια που ελε ή Έλννορ Πρέστον θά μπορούσαν πολύ καλά να έχουν ειπωθή κατόπιν προτάσεως του άξιότιμου συναδέλφου, του κυρίου Α. Β. Γκέρ;

—Διαμαρτύρομαι, κύριε δικαστά, ελε ο Γκέρ μ' ένα ύφος πληγμένης άδιοπερείας, αλλά ή διαμαρτυρία του πνίγηκε μέσα στο γέλιο του άκροατηρίου.

Ο δικαστής Φαίρμπανκς κοίταξε τον Σέλμπυ συνοφρυωμένος:

—Νομίζω, ταγματάρχα Σέλμπυ, πώς θά πρέπει ν' αφήσουμε τους ένόχους να βγάλουν αυτά τα συμπεράσματα.

—Πολύ καλά, κύριε δικαστά, ελε ο Σέλμπυ κ' έπειτα στράφηκε πάλι προς τον μάρτυρα:

—Και τώρα, άμείως άφου ή δεσποινίς Πρέστον ελε εκείνα τα λόγια, ο κύριος Γκέρ σάς κάλεσε μέσα στο γραφείο του για να παραστήτε ως μάρτυς στην ύπογραφή της διαθήκης;

—Μάλιστα.

—Και παρέστητε πράγματι ως μάρτυς στην ύπογραφή της διαθήκης;

—Μάλιστα.

—Παρουσία της γραμματέως του κυρίου Γκέρ, που ήταν ο άλλος μάρτυς;

—Άκριθώς.

—Και παρουσία της δεσποινίδος Πρέστον;

—Μάλιστα, κύριε.

—Κ' έπειτα τι κάνατε;

—Βγήκα έξω.

—Έξω άπ' το ιδιαιτέρo γραφείο του κυρίου Γκέρ και πίσω στην αίθουσα άναμνήσης;

—Μάλιστα, κύριε.

—Κι' από εκεί βγήκατε στο δρόμο;

—Μάλιστα, κύριε.

Ο Σέλμπυ ελε με κάποια έκπληξη:

—Νόμιζα πώς είχατε ένα ραντεβού με τον κύριο Γκέρ...

—Είχα.

—Έπαγγελματικό ραντεβού;

—Χι, ο κύριος Γκέρ μου είχε ζητήσει να περάσω.

—Πότε είχε γίνει αυτή ή συζήτηση;

—Τό προηγούμενο άπόγευμα.

—Λοιπόν, ο κύριος Γκέρ σάς είχε ζητήσει να περάσετε άπ' το γραφείο του;

—Μάλιστα, κύριε.

—Σας ελε το λόγο;

—Χι... ελε πώς θά έκανα μία χάρη άν, χι... Ελε πώς θά ήθελε να περάσω άπ' το γραφείο του. Ήθελε να, μου ζήτησε να πάω...

—Μήπως είχατε καμμία ύποχρέωση άπέναντι στον κύριο Γκέρ;

—Τι έννοείτε;

—Μήπως του όφείλατε χρήματα, ίσως καμμία άμοιβή;

—Μάλιστα.

—Σας είχε προσφέρει τις νομικές υπηρεσίες του;

—Μάλιστα.

—Ποιά ήταν ή φύση αυτών των υπηρεσιών;

—Κύριε δικαστά, διαμαρτύρομαι, ελε ο Γκέρ. Αυτό είναι κάτι έντελως άσχετο και έπαισιωδες.

—Πρόκειται να δείξω την προκατάληψη του μάρτυρος, ελε ο Σέλμπυ.

Ο δικαστής Φαίρμπανκς ελε:

—Νομίζω πώς θά ύποστηρίξω την διαμαρτυρία του κυρίου Γκέρ όσον άφορά την άκριβή φύση των υπηρεσιών του.

—Συνήθως, ρώτησε ο Σέλμπυ, είχατε τον κύριο Γκέρ συνήγορό σας όταν σάς κατηγορούσαν για κάποιο έγκλημα;

—Κύριε δικαστά, διαμαρτυρήθηκε ο Γκέρ με δυνατή φωνή, διαμαρτύρομαι...

—Συμφωνώ μαζί σας, ελε ο δικαστής.

—Λοιπόν, ελε ο Σέλμπυ, ο Γκέρ σάς κάλεσε να πάτε στο γραφείο του με τον μοναδικό σκοπό να παραστήτε μάρτυς σ' αυτή τη διαθήκη, ώστε

στην περίπτωση που κάποιος θά προσπαθούσε να την «ρίξει», να σάς είχε ως μάρτυρα και να καταθέτατε την μαρτυρία σας όπως το κάνετε τώρα!

—Κι' αυτό επίσης είναι ένα αυθαίρετο συμπέρασμα του μάρτυρος, διαμαρτυρήθηκε ο Γκέρ. Και μπορώ να δηλώσω, κύριε δικαστά, ότι θεωρώ αυτή την εξέταση πολύ παράτυπη!

—Μπορεί πράγματι να είναι ένα συμπέρασμα του μάρτυρος, ελε ο δικαστής Φαίρμπανκς, αλλά ο κύριος συνήγορος θά μπορούσε ίσως να πλησιάσει το θέμα διαφορετικά.

—Σας εύχαριστώ, κύριε δικαστά, αυτό θά κάνω, ελε ο Σέλμπυ. Είχατε καμμία εργασία την όποια και συζητήσατε με τον κύριο Γκέρ την ώρα που πήγατε στο γραφείο του, εκείνο το άπόγευμα;

—Χι... εγώ...

—Ναί ή όχι;

—Όχι.

—Πήγατε στο γραφείο του έχοντας ραντεβού για τις τρεις ή ώρα. Περιμένατε ως τις τρεις και πέντε, όποτε δυο γυναίκες μπήκαν μέσα. Δέν φέρατε καμμία αντίρρηση όταν αυτές οι γυναίκες έγιναν δεκτές στο ιδιαιτέρo γραφείο του Γκέρ πριν από σάς, την ώρα άκριθώς που σεις είχατε ραντεβού μαζί του... Περιμένατε όσπου να σάς φωνάξει ο κύριος Γκέρ, έπειτα πήγατε μέσα και παρέστητε ως μάρτυς στην ύπογραφή της διαθήκης κ' έπειτα φύγατε... Τα πράγματα έγιναν όπως τα λέω;

—Μου φαίνεται πώς ναί.

—Και ή δεσποινίς Έλννορ Πρέστον ήταν άκόμα στο γραφείο του Γκέρ όταν φύγατε;

—Ναί.

—Και ή Μάρθα "Οτλεϋ καθόταν στο έξωτε- ρικό γραφείο;

—Μάλιστα.

—Και δέν είχατε καμμία άλλη εργασία να διαπραγματευθήτε με τον κύριο Γκέρ εκείνο το άπόγευμα;

—Όχι.

Ο Σέλμπυ χαμογέλασε:

—Νομίζω ότι δέν σάς χρειάζομαι άλλο!

Ο Ντόουζον, σκουπίζοντας το ιδρωμένο του μέτωπο, κατέβηκε άπ' τη θέση του με άφάνταστη προθυμία.

—Φυσικά, κύριε δικαστά, ελε ο Γκέρ, διαμαρτύρομαι ότι ή εξέταση αυτού του μάρτυρος έγινε κατά τέτοιο τρόπο — έξυπνο κ' επιτήδειο τρόπο, άν θέλετε! — αλλά έτσι ώστε να δώσει την εντύπωση πώς αυτός ο μάρτυς είχε κατηγορηθή για ένα έγκλημα... Νομίζω πώς ήθελε να λεχθή στον κύριο συνάδελφο πώς δέν είχε το δικαίωμα να κάνει εκείνη την ερώτηση και πώς ο ένορκος δέν θά πρέπει να την θεωρήσουν ως άπόδειξη.

—Είπα στους ένόχους να μη λάβουν ύπ' όψη τους αυτή την ερώτηση, ελε ο δικαστής Φαίρμπανκς. Φυσικά, δέν μπορεί να κατηγορηθή ο μάρτυς για κανένα έγκλημα... Όσον άφορά όμως την προκατάληψη του μάρτυρος, δέν είμαι και τόσο βέβαιος...

—Άλλά, κύριε δικαστά, διαμαρτυρήθηκε ο Γκέρ, αυτό άκριθώς είναι το κρίσιμο σημείο του ζητήματος! Ο κύριος συνάδελφος έχει...

Ο δικαστής Φαίρμπανκς τον διέκοψε:

—Νομίζω, κύριε Γκέρ, πώς κάθε ύποχρέωση του μάρτυρος προς τον συνήγορο μπορεί να είναι άσχετη. Έγώ...

Ο δικαστής σταμάτησε, γιατί κάποια φασαρία στο πίσω μέρος της αίθουσας τον έκανε να συνοφρυωθή.

Σημειώθηκε κάποια μετακίνηση ανάμεσα στους άκροατές που στεκότουσαν στο πίσω μέρος του δικαστηρίου κ' έπειτα ο σερίφης Μπράντον προχώρησε, άνοιγοντας δρόμο ανάμεσά τους. Και ύπήρχε κάτι στον τρόπο του που τους έκανε όλους να σιωπήσουν. Άκόμα κι' ο δικαστής Φαίρμπανκς, που διέκοψε τη φράση του στη μέση, παρακολουθούσε σιωπηλώς τον σερίφη, που προχώρησε με άποφασιστικότητα στο μέρος που καθόταν ο Σέλμπυ.

Ο σερίφης έσκυψε πάνω άπ' τον Ντάγκ Σέλμπυ και του μιλούσε:

—Μπορείς να βγής από δω, Ντάγκ;

—Τι συμβαίνει; ελε ο Σέλμπυ.

—Εκείνη ή γρηγόρα, ή κυρία "Ιρβιν...

—Τι έπαθε;

—Δηλητηριάστηκε!

Ο Σέλμπυ είχε κιόλας σηκωθεί, χωρίς να λάβη ύπ' όψη του ότι όλων τα μάτια μέσα στο δικαστήριο ήταν καρφωμένα πάνω τους.

—Είναι σοβαρή ή κατάστασή της; ρώτησε. Πέθανε;

—Όχι, είναι άρσενικό. Της έγινε πλύση του στομάχου και νομίζω πώς θά τά βγάλει πέρα... Μπορείς να ζητήσεις μία άναβολή ή να βγής από δω με κάποιο άλλο τρόπο;

Ο Σέλμπυ πήρε μία ξαφνική άπόφαση:

—Κάθισε κάτω, Ρέξ, θάρθω μαζί σου σ' ένα λεπτό.

Έπειτα ο Σέλμπυ στράφηκε προς το δικαστήριο:

—Μόλις τώρα έμαθα, ελε, πώς δηλητηρίασαν άλλον ένα πελάτη του ξενοδοχείου Μάντισον. Ο Σερίφης μου ζήτησε να πάω μαζί του. Μπορώ να ζητήσω μία σύντομη διακοπή της δίκης, για μία ώρα περίπου;

Ο Γκέρ δέν μπορούσε να κρύψει την έκπληξή του.

—Κύριε δικαστά, άπεχθάνομαι να διαμαρτύρομαι, αλλά, στο κάτω - κάτω, ο ταγματάρχης δέν έχει πια καμμία έπισημη θέση στην Κομ- τεία... Είναι άπλως φίλος του σερίφη! Στο άνα- μεταξύ, τα δικαιώματα της πελάτιδός μου... (έ- δω ο Γκέρ σταμάτησε και ύποκλήθηκε με σεβασμό προς το μέρος της Άνίτας Έλντον) θά πρέπει

άσφαλώς να ληφθούν ύπ' όψη άπ' το δικαστήριο... Ο δικαστής Φαίρμπανκς κούνησε το κεφάλι του καταφατικά.

—Σ' αυτή την περίπτωση, ελε ο Σέλμπυ με ήχηρή φωνή, ο έπόμενος μάρτυς μας θά είναι ή Χάττι Μ. "Ιρβιν.

—Είναι ή κυρία "Ιρβιν στο δικαστήριο; ρώ- τησε ο δικαστής Φαίρμπανκς.

—Δυστυχώς δέν είναι, ελε ο Σέλμπυ. Είναι δική μας μάρτυς και τώρα έμαθα πώς την δηλη- τηρίασαν!

Η αντίδραση του άκροατηρίου ήταν μία όμα- δική κραυγή έκπληξεως.

—Κύριε δικαστά, δρονοφώνησε ο Γκέρ, δυ- σανασχετώ για τον τρόπο με τον όποιο ο κύριος συνήγορος παρουσίασε το γεγονός αυτό στο δικα- στήριο!

—Δέν άναφέρω παρά γεγονότα, ελε ο Σέλμπυ.

—Δέν έχετε το δικαίωμα να λέτε τέτια γεγο- νότα!

—Θέλω ή Χάττι Μ. "Ιρβιν να καταθέσει ως μάρτυς, ελε ο Σέλμπυ.

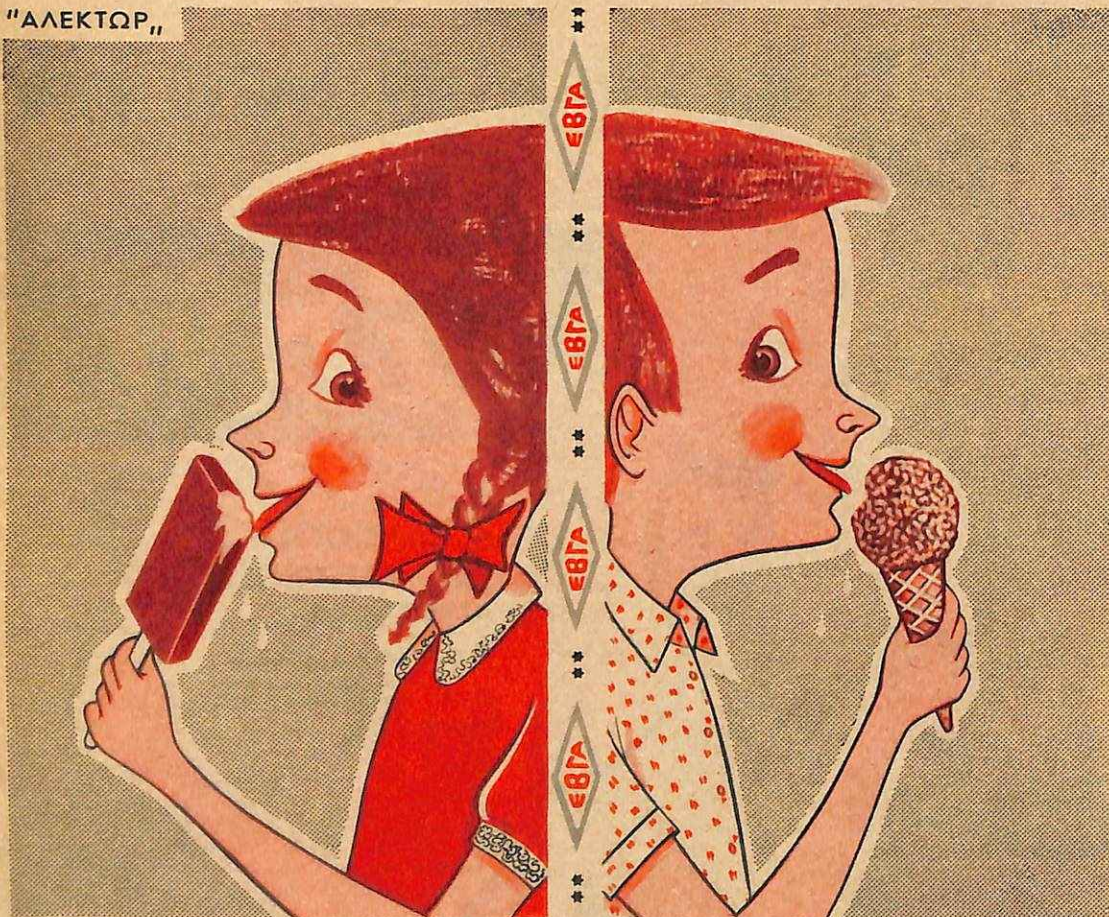
Τα έσώρουμε με την διεθνή φήμη

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

—Είχε κληθεί από σάς η κυρία "Ιρβιν; ρώτησε ο Γκέο.
—Μάλιστα.
—Ο Γκέο δεν μπορούσε να κρίνει την έκκλησή του.
—Πότε; ρώτησε, κι' αυτή η ερώτηση ήταν σχεδόν επιφανειακή δυσπιστίας.
—Στις έφτά και δεκαπέντε περίπου, σήμερα το πρωί, είπε ο Σέλμπυ.
Το δικαστήριο ήταν σιωπηλό και παρακολουθούσε την μάχη μεταξύ των δύο αυτών ανθρώπων.
—Τι' αυτές τις συνθήκες, είπε ο Γκέο, ο κύριος συνάδελφος μπορεί να κάνει μια πρόταση διακοπής και να δηλώσει τι πρόκειται να καταθέσει αυτή η μάχη.
—Ο Σέλμπυ έπιασε τον ταύρο απ' τα κέρατα: —Δεν μπορώ να δηλώσω τι πρόκειται να καταθέσει η μάχη, γιατί δεν το ξέρω!
—Δεν το ξέρετε; ρώτησε ο Γκέο με μια έκ-

φραση θαθείας εκπλήξεως. Τότε γιατί την καλέσατε;
—Αφού μου κάνετε την ερώτηση, είπε ο Σέλμπυ, θα σάς απαντήσω! Την κάλεσα επειδή ήξερα πως γνωρίζετε κάτι που έχει τόσο ζωτική σημασία γι' αυτή την υπόθεση, ώστε κάποιος προσπάθησε να σφραγίσει τα χείλη της δηλητηριάζοντάς την και δέλω ν' ανακαλύψω τι είναι αυτό, πριν πεθάνει!
—Διαμαρτύρομαι, φώναξε ο Γκέο. Αυτό είναι για μας μια επίσημη ενέργεια!
—Με ρωτήσατε και σάς απάντησα! Ρωτήστε με κι' άλλα και θα σάς απαντήσω.
—Κύριοι! Κύριοι! είπε ο δικαστής Φαίρμπανκς. Ούτε η ώρα ούτε ο τόπος είναι κατάλληλος για μια τέτοια λογομαχία! Είναι ακριβές ότι η μάχη που βρίσκεται σε αδυναμία να παρουσιασθεί είχε κληθεί απ' τους ενάγοντες, αλλά ότι οι ενάγοντες δεν είναι σε θέση να δηλώσουν τι περίμεναν απ' αυτή την κατάθεση;
—Μάλιστα.

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

—Δεν νομίζω πως μια διακοπή της δίκης θα-
πρεπε να παραχωρηθεί απ' αυτές τις συνθήκες, είπε ο δικαστής Φαίρμπανκς. Το δικαστήριο, όμως, θα κάνει ένα διάλειμμα δεκαπέντε λεπτών και στο διάστημα αυτό είναι πιθανόν ο κύριος συνήγορος να προδίδει στις αναγκαίες διαπιστώσεις. Το δικαστήριο θα κάνει μια διακοπή δεκαπέντε λεπτών...
—Ο Σέλμπυ έδωσε διαστικές οδηγίες στην "Ι-
νέξ Στάπλετον":
—Κρατήσου μακριά απ' τον Γκέο. Μην τον αφήσεις να σου άποσπασε τίποτα... Το δικαστήριο είναι πολύ πιθανόν ότι δεν θα μας παραχωρήσει την αναβολή που ζητήσαμε. Έξέτασε τον επόμε-
νο μάρτυρά σου. Καθυστερήσε μαζί του όσο μπο-
ρεις περισσότερο. Έγώ θα πεταχθώ ως εκεί για να δω μήπως μπορούσε ν' ανακαλύψει τι γνωρίζει αυτή η γυναίκα.
—Νομίζεις πως γνωρίζει κάτι, Ντάγκ;
—Ασφαλώς γνωρίζει κάτι, είπε ο Σέλμπυ, και θα μάθω τι είναι!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΝΑΤΟ

Σ το νοσοκομείο, μια νοσοκόμα κάλεσε τον δρ Τέομαν. Το πρόσωπο του γιατρού έδειχνε κόπω-
ση. Τα μάτια του ήταν πρησμένα και υπήρχαν ρυτίδες γύρω απ' το στόμα του.
—Είναι αδύνατη, είπε. Βρίσκεται εκτός κινδύ-
νου, εκτός αν δεν βαστάξει η καρδιά της... 'Αλ-
λά δεν μπορείτε να την κοιτάτε πολύ, κύριοι!
"Αν έχετε ώριμες ερωτήσεις να της κάνετε, μπορεί ν' απαντήσει ίσως σε μια ή δύο, όχι παρα-
πάνω!
—Πώς συνέβη αυτό; ρώτησε ο Σέλμπυ.
—Δεν ξέρω, είπε ο γιατρός. 'Τιμήχε άρσενι-
κό μέσα στο φαγητό που έφαγε στο ξενοδοχείο. Βρήκα ίχνη άρσενικού στη ζάχαρη που έβαλε στον καφέ της. 'Τιμήχε ένα δοχείο με ζάχαρη πάνω στο τραπέζι της κι' είχαν ρίξει άρσενικό στην επιφάνεια της ζάχαρης. Είχε ένα ώριμο τρα-
πέζι στην τραπέζια του ξενοδοχείου, ένα μικρό τραπέζι για δυο άτομα, κοντά στο παράθυρο. 'Οποιοι ήθελε να την ξεφορτωθεί ήταν εύκολο να βάλλουν άρσενικό στην ζάχαρη. Τα τραπέζια για τους ενοίκους είναι στην άλλη πλευρά της αίθουσας.
—Μάλιστα.
—Ανακαλύψατε πολύ γρήγορα ποιά ήταν το δηλητήριο, δεν είν' έτσι;
—Εύτυχώς τα συμπτώματα ήταν χαρακτηρι-
στικά. 'Η διάγνωση έγινε σχεδόν άμέσως και της έκανα πλύση του στομάχου.
—Φυλάξτε το περιεχόμενο του στομαχιού της γι' ανάλυση;
—"Ω, βέβαια.
—Είναι αδύνατη;
—Ναι.
—Φοβισμένη;
—Όχι. Δεν έχει ιδέα πως της έδωσαν δηλη-
τήριο. Νομίζει πως είναι μια συνηθισμένη τροφι-
κή δηλητηρίαση.
—Θα της πείτε την αλήθεια πριν φύγει απ' το νοσοκομείο;
—Βέβαια. Δικαιούται να την μάθει όταν θα είναι αρκετά γερά...
—Μπορούμε τώρα να της κάνουμε καμιά - δυό ερωτήσεις; ρώτησε ο Μπράντον.
—'Οποτε θέλετε. Θάρθω ο ίδιος μαζί σας ή θα πάω σε μια νοσοκόμα να σάς οδηγήσει μέσα.
—'Ας πηγαίνουμε, λοιπόν, και... είπε ο Μπράντον.
—Στάσου ένα λεπτό, Ρέξ, είπε ο Σέλμπυ. 'Ας σκεφτούμε πρώτα. 'Αν περιοριστούμε σε μια ή δυό ερωτήσεις μόνο, θα πρέπει να τις κάνουμε κατόπιν σκέψεως και να είναι αυτές που πρέπει...
—Φυσικά, είπε ο δρ Τέομαν στεγνά.
—Μήπως είπε τίποτα σε σάς; ρώτησε ο Σέλ-
μπυ.
—Τίποτα απολύτως. Μιλάει διαρκώς για κά-
ποιο διαγωνισμό που κέρδισε και φροβάται πως θα

την γελούν και θα χάσει το ταξίδι του πρώτου βραβείου.
—Τα ξέρω όλοι αυτά, είπε ο Σέλμπυ.
—Επειτα είπε στον Ρέξ Μπράντον:
—'Ας σκεφτούμε την υπόθεση κατ' αυτών των όρων. Ρέξ: 'Ο Φρέντ "Αλμπαν Ρόφφ" ήθε απ' την "Εμπάλα". Τα κανόνισε ώστε ναρθή κι' αυ-
τή η μάχη εδώ. Θά πρέπει να είχε ένα ατού στο χέρι του, που θα μπορούσε να το παίζει, κάτι που θα μπορούσε να του εξασφαλίσει το ότι θα κέρδιζε την υπόθεση αυτής της διαθήκης προς δ-
φελος του ενάγοντος.
—Αυτό είπε εκείνος, παρατήρησε ο Μπράντον.
—Αυτό είπε κι' αυτό πίστευε, έκανε ο Σέλ-
μπυ. 'Ηταν ένας παλιανθρώπος, αλλά δεν ή-
ταν κουτός. 'Ηξερε καλά το νόμο και τι θα πη-
λόδοιξε σε μια δίκη. Πλήρωσε τα έξοδα του ως εδώ. Και ασφαλώς πλήρωσε τα έξοδα αυτής της μάχης, καθώς και του ανθρώπου που έπρε-
πε να την παρακολουθή για να δη μήπως κατέ-
βαινε σε κανένα ενδιάμεσο σταθμό. Αυτό θα έγι-
νε γιατί αυτή η γυναίκα πρέπει να ήταν η πιο σημαντική μάρτυς του. Της αγόρασε εισιτήριο για βαγκόν - λί. 'Ο Ρόφφ ήθελε να είναι βέβαιος πως θα έφτανε σε καλή κατάσταση. 'Ολη αυτή η ιστορία για τον διαγωνισμό ήταν, φυσικά, μια δικαιολογία, μια υπεργυγή, που θα τον βοηθούσε να φέρει την Χάτι "Ιρβιν" στο Μάντισον Σίτυ κάποια ώριμη ημερομηνία χωρίς εκείνη να έ-
χει ιδέα γιατί έρχόταν εδώ. Κανόνισε αυτόν τον δόλο διαγωνισμό, που άπτεται από ένα μο-
ναδικό γράμμα προς ένα και μόνο πρόσωπο, που φυσικά ειδοποιήθηκε πως κέρδισε το βραβείο, έ-
να ταξίδι στην Καλιφόρνια. 'Ισως να ήξερε πως εκείνη είχε τη συνήθεια να παίρνει μέρος σε τέ-
τοιους διαγωνισμούς. Μπορείς να δεις εύκολα ότι κατέστρωσε τα σχέδιά του προσεκτικά... Λοιπόν, όταν είπε πως έγγυώταν μια εύνοια απόφαση του δικαστηρίου, θα πρέπει να ήξερε τι έλεγε. 'Ενας δικηγόρος που ήταν αρκετά έξυπνος ώστε να τα

οργανώσει όλοι αυτά, δεν μπορεί να βασίζοταν σε απλές εικασίες. Θά πρέπει να ήξερε!
—Κάνεις ένα σωρό εικασίες, είπε ο Μπράν-
τον.
—'Ο Σέλμπυ κούνησε το κεφάλι του και είπε α-
πλά:
—Είμαστε αναγκασμένοι να κάνουμε εικασίες, Ρέξ. 'Ο δολοφόνος σφράγισε τα χείλη του Ρόφφ και τώρα προσπαθούμε να σφραγίσουμε για πάντα και τα χείλη της Χάτι "Ιρβιν". Πρέπει τώρα εμείς να τα ξεσφραγίσουμε!
—Κάνε ό,τι θέλεις, είπε ο Μπράντον.
—Νομίζω, Ρέξ, πως ο άνδρας του τρένου ή-
ταν ένας φύλακας, ένα είδος συνοδού. 'Η γυναί-
κα ήταν εκείνη που ο Ρόφφ ήθελε πραγματικά. Θά πρέπει να ξέρη κάποια πραγματικά πολύτιμη πληροφορία —εκείνη πάνω στην οποία ο Ρόφφ θα στηριζότο όλο το παιχνίδι...
—'Ως εδώ συμφωνώ μαζί σου, Ντάγκ, είπε ο Μπράντον.
Τα μάτια του δρ Τέομαν έλαμπαν τώρα α-
πό ενδιαφέρον.
—'Η "Ελντορ Πρέστον" ήταν μια πλούσια γυ-
ναίκα κι' είχε επιρροή εδώ στο Μάντισον Σίτυ, εξακολουθούσε ο Σέλμπυ. 'Ακουσε για την ικανό-
τητα του Γκέο και πήγε στο γραφείο του για να της κάνει εκείνος την διαθήκη της ή ίσως και να συμβουλευθεί τον Γκέο ή Μάρθα "Οτλεϊ". Ναι, ίσως η Μάρθα "Οτλεϊ" να είχε στον Γκέο ότι ή-
θελε μια απόλυτα ασφαλή διαθήκη... Τώρα, ποιά είναι εκείνο το νομικό γεγονός που θα μπορούσε να κάνει αυτή την διαθήκη άκυρη;
—Αυτό είναι νομικό ζήτημα, είπε ο Μπράντον. Θά πρέπει να δώσης εσύ την απάντηση.
—Μήπως είναι κάτι σ' αυτή την εκτέλεση της διαθήκης; πρότεινε ο δρ Τέομαν.
—Συνήθως αυτή θα ήταν η απάντηση. 'Αλ-
λά η διαθήκη εκτελέστηκε στο γραφείο του Γκέο. 'Τιμήχαν δυο μάρτυρες που βρίσκονταν κάτω απ' την κυριαρχία του Γκέο. Το μόνο που μπορούμε

ν' αποδείξουμε είναι ότι η υπόθεση είχε σκηνοθε-
τηθεί απ' το επιτήδειο χέρι του Γκέο. 'Αλλ' αυ-
τό δεν πρόκειται να επηρεάσει την εκτέλεση της διαθήκης. 'Αλλωστε η Χάτι "Ιρβιν" δεν πάτησε ποτέ το πόδι της έξω απ' το Κάνσας, τουλάχιστον στο διάστημα αυτό. Και δεν ξέρει κανέναν απ' τους ενδιαφερομένους.
—Αυτό, λοιπόν, αποκλείεται, είπε ο Μπράν-
τον.
—Λοιπόν, τι άλλο θα μπορούσε να είναι; "Ι-
σως κάποια δήλωση, που θα είχε γίνει κατ' ευ-
θειαν απ' τα χείλη της διαθέτιδος και που θ' α-
πεδείκνυε ότι είχε υποστή ψυχολογική βία. 'Αλλ' ακόμα και τότε, ο ανυποστήρικτος λόγος της Χάτι "Ιρβιν" αμφιβάλλω αν θα έφτανε... Θά χρει-
αζόταν γράμμα, κάτι γραπτό... 'Αλλά η Χάτι "Ιρβιν" δεν γνωρίζει την "Ελντορ Πρέστον". Δεν έχει καν άκουσει γι' αυτήν. Δεν ξέρει της Μάρ-
θα "Οτλεϊ". Ούτε άκουσε ποτέ τ' όνομά της...
—Θά μπορούσε να είναι τίποτ' άλλο; ρώτησε ο Μπράντον.
—'Ο Σέλμπυ κούνησε το κεφάλι του:
—Τίποτα που να μορφή να εξασφαλίσει μια απόφαση υπέρ των εναγόντων, τίποτα που να μπο-
ρώ να σκεφτώ αυτή τη στιγμή...
—Δεν πρόκειται για γράμμα, είπε ο δρ Τέο-
μαν. Την ρώτησα αν υπήρχε τίποτα στο ξενοδο-
χείο της που να ήθελε και ιδιαίτερος μήπως ύ-
πηρχαν τίποτα χαρτιά ή αλληλογραφία που να εί-
χε φέρει μαζί της. Σκέφτηκε ίσως... καταλαβαί-
νετε τι θέλω να πω.
—Χμ, έκανε ο Μπράντον, αυτό υπήναι πάλι μπροστά μας έναν τοίχο!
—'Αν δεν έχετε τίποτα κατάλληλες ερωτή-
σεις να της κάνετε τώρα, είπε ο δρ Τέομαν, θα προτιμούσα πολύ να περιμένετε μια - δυό μέρες ακόμη.
—Δεν μπορούμε να περιμένουμε, είπε ο Σέλ-
μπυ. 'Ο τρόπος που εξελίσσεται αυτή η υπόθεση είναι τέτοιος, ώστε δεν θα μπορούσαμε ν' αποδεί-

Και οι πιο άπολοι τόνοι βρίσκουν την ιδανική αποτύ-
πωση τους σε μαγνητόφωνα GRUNDIG - STEREO TK 60
ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΣΗΣ
Το TK 60 είναι ένας ακόμη θρίαμβος της GRUNDIG

GRUNDIG

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

FRIGIDAIRE

η μάρκα που συμβολίζει την
άνωτερότητα από πολλά χρόνια!

Τα καλύτερα ηλεκτρικά ψυγεία του Κόσμου.
Παρελήφθησαν τα μοντέλα του 1960.

- Λειτουργούν άνευ μετασχηματιστού.
- Μαγνητική θύρα στεγανή.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ GENERAL MOTORS CORP
ΠΑΝΤΑΖΙΑΔΗΣ - ΚΑΛΤΣΙΚΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 23 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 27.855

Έωμε άρκετή ψυχολογική διά για να φέρομε την υπόθεσή μας ως τους ένοχους... 'Ο Φαίρμανις δέν θά την παραπέμψη στο δικαστήριο!

—Αδελφή ή μάρις, όμως, δέν ξέρει τίποτα, είπε ο δρ Τέρμαν.

—Πρέπει να ξέρη κάτι! "Όλα όσα έκανε ο Φρέντ "Άλμπιν Ρόφφ δείχνουν πως πρέπει να ξέρη κάτι. Πρέπει... Για σταθίτε ένα λεπτό!

'Ο Σέλμπιν άρχισε να δημαίγει πάνω - κάτω. Σαφηνικά στράφηκε και είπε στον δρ Τέρμαν:

—Λοιπόν, γιατρέ, είμαι έτοιμος.

—Για να την ρωτήσετε;

—Μάλιστα.

—"Όχι περισσότερες από δύο ή τρεις έρωτήσεις!

—Μάλιστα.

'Τπῆρχε μία λάμψη στα μάτια του Σέλμπιν. 'Ο τρόπος του έδειχνε πως προσπαθούσε με κόπο να πνίξη την έξαψή του.

—Θά παίξω στην τύχη, Ρέξ, είπε ήσυχα, αλλά νομίζω πως το παιχνίδι μου είναι καλό.

'Ο δρ Τέρμαν δέν έχασε τον καιρό του. Προχώρησε και κράτησε την πόρτα άνοιχτή:

—Πολύ καλά, κύριοι, είπε, αν είσαστε έτοιμοι άς πηγαίνουμε.

Προχώρησαν στον μακρύ διάδρομο του νοσοκομείου. 'Ο δρ Τέρμαν άνοιξε σιγάνα την πόρτα ενός ιδιαιτέρου δωματίου. Μία νοσοκόμα, που καθόταν κοντά στο κρεβάτι, τους κοίταξε, χαμογέλασε καθησυχαστικά στον γιατρό κι άπομακρύνθηκε.

'Ο δρ Τέρμαν κράτησε την πόρτα άνοιχτή για να περάσουν ο Ρέξ Μπράντον και ο Ντάγκ Σέλμπιν.

'Η Χάτι "Ιρβιν φαινόταν πολύ εύθραυστη καθώς ήταν ξαπλωμένη στο κρεβάτι του νοσοκομείου και τα λευκά σκεπάσματα τόνιζαν περισσότερο τον μικρό όγκο του σώματός της. Τα μάτια της ήταν κλειστά, και χωρίς την ζωντανία αυτών των ματιών, το πρόσωπο θά έμοιαζε στερημένο από κάθε ζωή. Τα γυρίζα μαλλιά της ήταν χτενισμένα προς τ' άπάνω.

'Ο δρ Τέρμαν πλησίασε την άσθενή κ' έπιασε μ' επαγγελματικό χέρι το σφυγμό της.

—Πώς αισθάνεστε τώρα; ρώτησε.

Τα βλέφαρα άνοιξαν σιγά - σιγά πάνω άπ' τα θαυουλωτά μαύρα μάτια. 'Η γυναίκα χαμογέλασε:

—Καλύτερα, είπε.

—Πηγαίνετε πολύ καλά, την δεαίωσε ο γιατρός. 'Ο κύριος Σέλμπιν θέλει να σας κάνει μία - δύο έρωτήσεις. Μην άφρησετε τον έαυτό σας να κοιρασσή ή να έξαφθή! Και τη στιγμή που θ' άρχίσετε να νοιώθετε κόπωση, δέν έχετε παρά να κλείσετε τα μάτια σας. Καταλαβαίνετε;

—Καταλαβαίνω.

'Ο Σέλμπιν έκανε ένα βήμα προς τα έμπρός:

—Κυρία "Ιρβιν, μήπως ήσαστε στο "Όλύμπους το περασμένο φθινόπωρο κ' είδατε ένα αυτοκινητικό δυστύχημα;

Για μία στιγμή τα μάτια της έδειξαν έκπληξη κ' ύστερα είπε:

—"Όχι το δυστύχημα. "Ημουν εκεί μετά το δυστύχημα. "Επαιρναν τα θύματα εκείνη τη στιγμή.

—Δύο γυναίκες; ρώτησε ο Σέλμπιν.

—Μάλιστα.

—Τις είδατε καθαρά;

—Μάλιστα. Τις τοποθέτησαν στο πεζοδρόμιο.

—'Η μία άπ' αυτές ήταν νεκρή;

—Μάλιστα, ή ξανθή.

—Κ' ή άλλη;

—Δέν μου άρέσει να θυμάμαι τη σκηνή αυτή. Θυμάμαι πως ξεφώνιζε. "Επειτα οι κρανγές της έσβησαν μέσα σ' ένα ρόγχο... Σέ λίγο, τις πήραν μέσα σ' ένα φαρμακείο.

'Ο Σέλμπιν έμεινε σιωπηλός ένα λεπτό. Τα βλέφαρα της γυναίκας άνοιγόκλεισαν.

—Φτάνει, είπε ο δρ Τέρμαν με χαμηλή φωνή.

—Νομίζω πως είναι έν τάξει, γιατρέ, είπε ο Σέλμπιν και χάιδεψε τον ώμο της Χάτι "Ιρβιν. Πιστεύω πως θά γίνετε καλά, είπε, και δέν πρέπει ν' άνησυχίτε για το ταξίδι που κερδίσατε στον διαγωνισμό. Θά πάτε στο Σακραμέντο να δήτε την άνηψιά σας!

'Ο Σέλμπιν έγνεψε στον Μπράντον.

'Ο δρ Τέρμαν φαινόταν εξαφνιασμένος, καθώς τους άκολουθούσε έξω στο διάδρομο.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΑΝΘΩΠΩΛΙΣ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

(Φωτ. Len Sirman)

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗ — ΜΑΣΚΩΤΗΣ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΚΑΝΑΡΙΝΙ

«Αν την συναντήσετε ανάμεσα σ' άλλα κορίτσια, ασφαλώς δέν θά σας κάνει καμία έντύπωση, συνηθίζει να λήσυχνά ο σκηνοθέτης Μάρκ Ρόμπσον για την Ντιάνα Βάρσι, το νέο άστέρι του άμερικανικού κινηματογράφου. "Όταν, όμως, την πλησιάσετε και μιλήσετε μαζί της, δέν θά την ξεχάσετε εύκολα».

'Η Ντιάνα Βάρσι γεννήθηκε το 1940 στον "Άγιο Φραγκίσκο. Τα παιδικά της χρόνια τα πέρασε ανάμεσα στα λουλούδια, βοηθώντας τον πατέρα της στο άνθοπωλείο του. Μεγαλώνοντας άναγκάστηκε να κάνει διάφορα έπαγγελματα για να ζήση. Τα πρώτα της δουλειά ήταν κέρδιση πουλώντας λουλούδια στους δρόμους. "Άλλος, όμως, ήταν ο προορισμός της. Αυτό το κατάλαβε όταν πήγε από περιέργεια να παρακολουθήσει μαθήματα δραματικής τέχνης στην σχολή του Τζέφ Κόρεϊ και μέσα σε έλάχιστο διάστημα έγινε το μικρό άστέράκι της σχολής. "Ετσι, όταν το 1957 ή "Ελσα Κρόνμπουργκερ άναζήτησε ανάμεσα στις μαθήτριες του Κόρεϊ την κατάλληλη κοπέλλα για να ύποδυθῇ στο θέατρο την «Ζιζή», από το όμώνυμο έργο της Κωλέτ, δέν δυσκολεύτηκε να την άνακαλύψει στο πρόσωπο της Ντιάνας. Από το θέατρο γρήγορα μεταπήδησε στον κινηματογράφο και μάλιστα μ' ένα σημαντικό ρόλο. 'Η πρώτη της ταινία ήταν ή «Όμορφιά της κολάσεως», του Μάρκ Ρόμπσον. 'Η ταινία είχε παγκόσμια έπιτυχία και το άθωο και παιδικό προσωπάκι της "Άλσον, κόρης της Άνα Τάρνερ στην ταινία, έγινε άμέσως το είδωλο των "Αμερικανών.

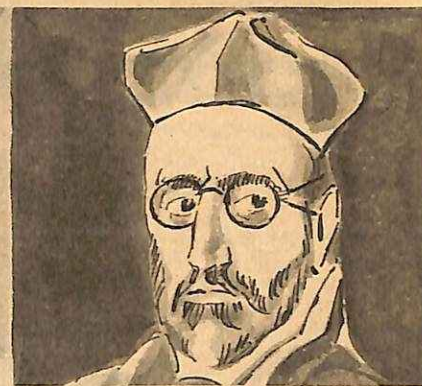
ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΗ — ΜΕΛΕΤΑ ΣΥΝΕΧΩΣ ΡΟΛΟΥΣ

Καλλιτεχνική φύση ή Ντιάνα άναζητεί αισθητικές συγκινήσεις και σε άλλες, έκτος της δραματικής τέχνης. "Άλλωστε, λέγει με άυτοπεποίθηση, μία ήθοποιός πρέπει να καλλιεργή ποικιλοτρόπως την εύαισθησία της.

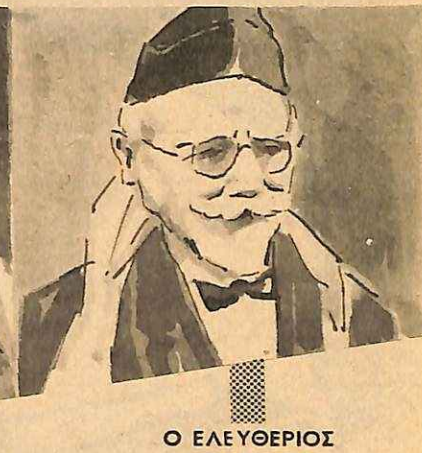
Ο ΝΕΡΩΝ

Ο ΙΕΡΟΔΙΚΑΣΤΗΣ (Πίναξ του Γκρέκο)

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

βοηθούσαν την άδύνατη όρασί τους όχι μόνο με τα τεχνικά μέσα της έποχής τους, αλλά και με την αισθητική της έποχής τους.

Οι άνδρωποι του 1960, στα Φαρμακεία ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ δά δρούν τα κύσταλλα που άπαιτούν τα μάτια τους, σε σκελετό που ταιριάζει αισθητικά στην προσωπικότητά τους.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Μάδε το από τώρα...

...τὰ καλὰ σεντόνια εἶναι
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

ΒΙΚΤΩΡΙΑ: φίνο, λεπτό, άντοχῆς
Σεντόνι ὕψηλῆς ποιότητος.
ΙΡΑΝΔΑ: Στερεό, πολυτελές
πάντα χιονάτο.
Νο 120: Γερό, λευκό ἢ σέ εὐχά-
ριστους άνεξίτηλους χρωμα-
τισμούς.
ΧΑΣΕΔΕΣ Νο 333
ΠΕΡΚΑΛΙΑ Νο 33

Αὐτό τὸ σῆμα ἔγγυῃται
ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον
ὕφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Μὲ ὅ,τι θάζει ὁ νοὺς σὲ βαμβακερὰ ὕφασματα, ἡ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

Σταυρόπουλος

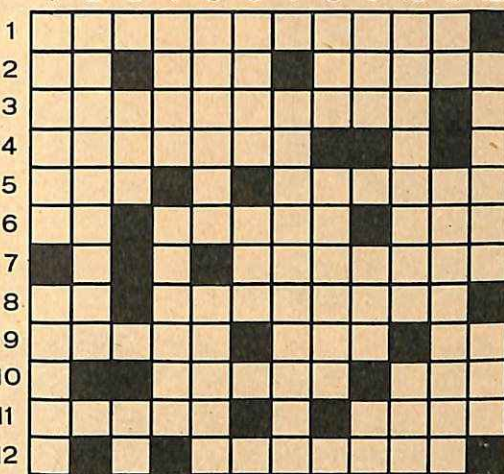
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Συνοδεύουν τις ὁμιλί-
ες τῶν περισσοτέρων
Ἑλλήνων.
2. Κλίσις (ήχητ.) — Πα-
ραπόταμος τοῦ Ἄρνου
εἰς τὴν Τασκάνην —
Ποδοσφαιρική ὁμάς τῆς
Ξάνθης.
3. Γνωστός νομαδικὸς λα-
ὸς τῆς Ν.Δ. Ἀφρικῆς.
4. Παλαιότατος γερμανι-
κὸς ἡγεμονικὸς οἶκος.
5. Αὐτός, οὗτος (ἀρχ.)
— Θερισμός... ἀρχα-
ϊκός.
6. Ἐπιφανὲς συγγραφεὺς
— Ἀρχαία πόλις τῆς
Μ. Ἀσίας τὴν ὁποίαν
μετωνόμασεν ὁ Μέγας
Κωνσταντῖνος εἰς Ἐ-
λενόπολιν — Ἐλέχθη
μαζὺ μὲ μίαν ἄλλην λέ-
ξιν ἀπὸ γνωστὸν Ἑ-
φέσιον φιλόσοφον διὰ
τὴν ἀστάθειαν τῶν ἀν-
θρωπίνων πραγμάτων.
7. Τέτιους λαοὺς ἔχει ἀ-
κόμη ἡ Μαύρη Ἠπει-
ρος (αἰτ.).
8. Ποταμὸς τῆς Ἰταλίας — Αἱ
συγκοινωνίαι αὐταὶ κατεκτήθησαν
ἀπὸ τὰ Κ.Τ.Ε.Α (δοτ.).
9. Θεὸς τῶν Ἰνδῶν — Ἡ σουριδία
(αἰτ.) — Ἐνδεικτικὸν τοῦ τρό-
που.
10. Πασίγνωστος ἥθοποιὸς τοῦ Χόλ-
λυγουντ ποὺ πέθανε προσφάτως
— Φεύγα!
11. «Εἰνσοίφυλλον» τὸ ὀνομάζει ὁ
Ὀμηρὸς, ἀντιστρόφως (δημοτ.)
— Ὑπῆρξεν ἓνα ἀπὸ τὰ φυτάρια
τοῦ ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ.
12. Οἱ μῦθοι τοῦ εἶναι πασίγνωστοι.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Φθερίζει τὰ πάντα — Κοινῶς τὸ
μιζέλι.
2. Γεωμετρικὸν σχῆμα.
3. Δίδει, διπλασιαζόμενον, τὸν φο-
ρέα μίας νόσου — Νότα.
4. Γνωστός ἀπὸ τὴν ναυμαχίαν τῆς
Ἰουτλάνδης Γερμανὸς ναύαρχος
(ἀντιστρ.) — Μία ἰδιωματικὴ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

γιὰ τὸ ὑπερβολικὸ ἀλάτισμα τοῦ
φαγητοῦ λέξις.

5. Παλαιὰ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια
τῆς Κορσικῆς συνδεθεῖσα μὲ τοὺς
οἴκους τῶν Παλαιολόγων — Φά-
ρι τῆς οἰκογενείας τῶν περικιδῶν.
6. Μεγάλῃ κοινότητι... τῶν ἐλευθέρ-
ων ἔθνων — Ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους
...ἀπὸ τὴν ἀνάπαυση.
7. Ἀρχαῖος λαὸς τῆς Γερμανίας λα-
δὼν μέρας εἰς τὴν κατὰ τοῦ Καί-
σαρος ἑκστρατεῖαν («Ε» τὸ νε-
κρὸ γράμμα).
8. Ὅρος τοῦ σκακιοῦ — Χωρὶς τὸ
τελευταῖο γράμμα, εὐρωπαϊκὰ νο-
μίσματα.
9. Προηγείται πολλῶν ἐξισωτικῶν
λέξεων — Συναινέ, ἀντιστρόφως —
Πρόθεσις μὲ ἐκθλιψιν.
10. Ἐπιστήμονες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν
τοῦ στρατοῦ — Πρόθεσις.
11. Νότα — Ὁ ἀσφαλὴς πολλὰ ζυ-
γίζων (ἐνάρθρων).
12. Πρέπει νὰ μὴ τὴν παραδέλῃ ὁ
δὴγὸς λεωφορείου — Ἰαπωνικὸν
νόμισμα.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ
διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ
καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐ-
πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-
ξεων.
Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε
γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀ-
πὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε
γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνον ὁριζον-
τίως, καθέτως ἢ διαγωνίως, προσπα-
θώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη
λέξι ποὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.
Σημειώσετε τὰρα τὴ λέξι, ποὺ
βρῆκατε καὶ σθῆσατε στὰ τετράγωνα
τὰ γράμματα ποὺ μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τὰρα γιὰ μίαν ἄλλη λέξι
καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται
νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων
μετρήσετε 1 βαθμὸν.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων
μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων
μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων
μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων
μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων
μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων
μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων
μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων
μετρήσετε 17 βαθμούς.
Καὶ ὅτῳ καὶ λέξις, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε
πρόσθετο γράμμα.
Προσθετὴ τὰρα τὸ σύνολον τῶν
βαθμῶν ποὺ μπορεῖτε νὰ πετύχετε.
Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολο-
γοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 3 ἕως 8 Ἰουνίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου
Θὰ παρουσιασθῶν ὠριμένα ἐμπόδια, ποὺ νομίζατε ὅτι τὰ εἴ-
χατε προσπεράσει μὲ τοὺς ἐλιγμούς ποὺ εἶχατε κάνει. Εὐνοϊκὴ
ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 7.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου
Τὰ σχέδια σας θὰ πάρουν σάρκα καὶ δστὰ χάρις στὴν ἐπέμβαση
ἐνὸς καλοῦ σας φίλου, ποὺ νομίζατε ὅτι σὰς εἶχε ξεχάσει. Εὐνο-
ικὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 10.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου - 21 Ἰουνίου
Θὰ σὰς ἀπειλήσουν μὲ τὰ ὅπλα ποὺ εἶχατε χρησιμοποήσει ἀλ-
λοτε καὶ σὰς ἐναντίον τους. Πρέπει νὰ διατηρήσετε τὴν ψυχραι-
μία σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 1.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν.-22 Ἰουλίου
Φυλαρεῖτε ἀσκόπα γιὰ πράγματα ποὺ ξέρετε ὅτι πρέπει νὰ τη-
ρηθῶν μυστικά, ἀν θέλετε νὰ πάρουν σάρκα καὶ δστὰ Λογικευ-
ῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 5.

ΛΕΩΝ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου - 22 Αὐγούστου
Θὰ σὰς πληγώσῃ τὸ φέροισι ἐνὸς ἀτόμου, ποὺ εἶχατε στηρίξει
ὅλες σας τὶς ἐπαγγελματικὲς ἐλπίδες. Συγκρατηθεῖτε. Εὐνοϊκὴ
ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 3.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπρίου
Μὴν ἀπογοιτεύεσθε ἀπὸ τὴν κοκὴ στάση ποὺ ἔχουν δείξει ἀπέ-
ναντί σας καὶ συνεχίστε τὶς προσπάθειες μὲ τὴν ἴδια ἔνταση.
Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 16.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπρίου - 22 Ὀκτωβρίου
Μὴν προσποιεῖσθε γιὰ κάτι ποὺ ξέρετε πὼς δὲν θὰ μπορέσετε πο-
τὲ νὰ παραβεθῆτε, ὅσο ἐπιμονα κι' ἀν σὰς πιέσουν. Εὐνοϊκὴ ἡ-
μέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 7.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νοερίου
Μία μεγάλη ἐπιτυχία θὰ σὰς βγάλῃ ἀπὸ τὶς ἐγνοίες ποὺ εἶχατε
τὸν τελευταῖο καιρὸ, γύρω ἀπὸ οἰκογενειακά σας ζητήματα. Εὐ-
νοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 9.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοερίου-22 Δεκεμβρίου
Πλησιάζει ἡ στιγμή ποὺ θὰ χραισάσῃτε τὴν ἐπέμβαση ἐνὸς ισχυ-
ροῦ προσώπου γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἐπιτυχία σας. Θάρρος.
Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 6.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου-19 Ἰαν-
νουαρίου
Ἀγωνίζεσθε γιὰ κάτι ποὺ δὲν πιστεύετε καὶ γι' αὐτὸ δὲν μπορεῖτε
νὰ πείσετε οὔτε τὸν ἐαυτὸ σας οὔτε τοὺς ἄλλους. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα:
Πέμπτη, ἀριθμὸς 11.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρουαρίου
Οἱ ἐλπίδες σας θὰ περάσουν ἀπὸ μίαν ἐποχὴ δοκιμασίας, ποὺ θὰ
σὰς φέρῃ σὲ δύσκολη οἰκονομικὴ κατάσταση. Συντονισθεῖτε. Εὐ-
νοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 4.

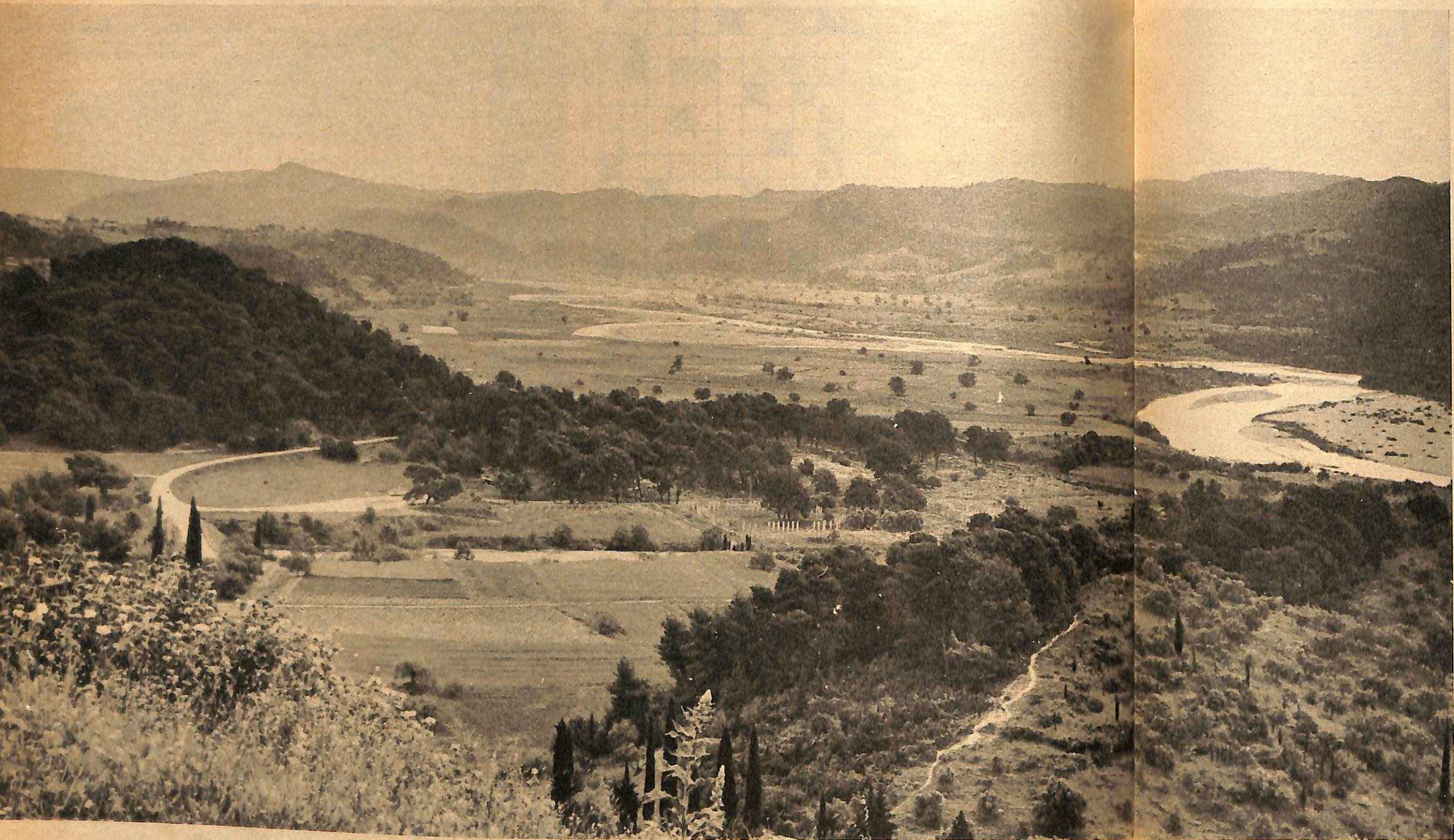
ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου-20 Μαρτίου
Ἄν συνεχίσετε μὲ τὴν ἴδια τακτικὴ, θὰ δημιουργηθῇ μεγάλο χά-
σμα ἀνάμεσα σὲ σὰς καὶ σὲ κάποιο συγγενικὸ σας πρόσωπο.
Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 8.

Ποιὲς διαφορὲς

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 9 σημεία. Μπορεῖτε νὰ
τὰ βρῆτε;

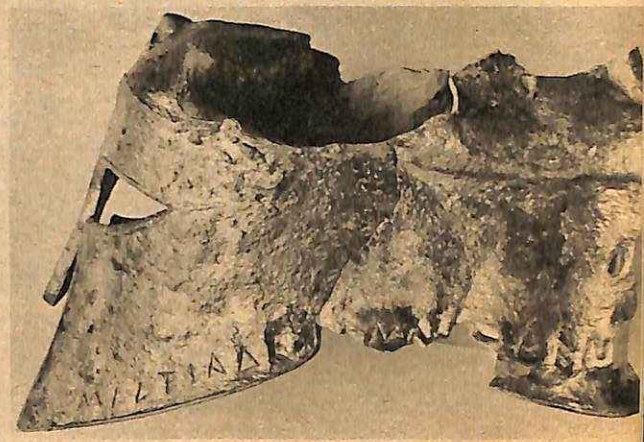
ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 57

ΓΕΝΙΚΗ άποψη της περιοχής του 'Ιε-
ρου της 'Ολυμπίας. 'Αριστερά ο δενδρό-
φυτος λόφος του Κρονίου και στο μέσον
ή α' 'Αλτις. Κοντά στον αυτοκινητόδρο-
μο 'Ολυμπίας - Τριπόλεως διακρίνεται,
έμπρός από την α' 'Αλτις, τμήμα του πα-
ραποτάμου του 'Αλφειού Κλαδέου. Σ το
βάθος και δεξιά φαίνεται ή κοίτη του
'Αλφειού, ό όποιος είχε καταστρέψει με
πλημμύρα την 'Ολυμπία περί τό 600 μ.Χ.

ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΙΝΟ άκρο πολιορκητικού «κριοῦ»,
πού είχε άφιερωθή στον 'Ολύμπιο Δία και πού
δρέθηκε τελευταία στις έπιχώσεις του Σταδίου.
ΕΝΑ ΠΟΛΥΤΙΜΟ εύρημα των άνασκαφών - τό
κράνος του Μιλτιάδου. 'Ο Μαραθωνομάχος στρα-
τηγός τό είχε άφιερώσει στο 'Ιερό της 'Ολυμπίας

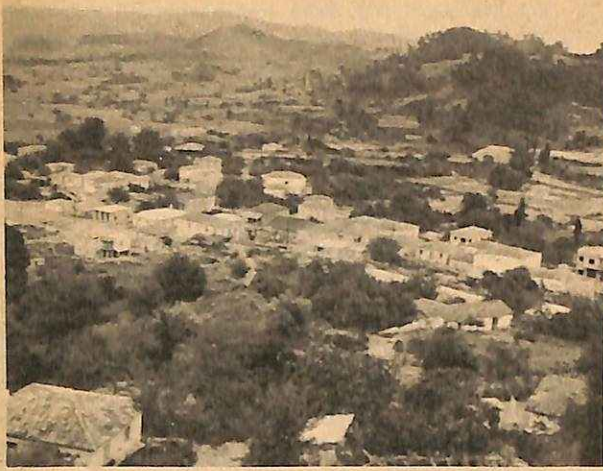
Ενα μεγάλο τεχνικό και αρχαιολογικό κατόρθωμα των με-
ταπολεμικών χρόνων ολοκληρώνεται σε λίγους μήνες με
την συμπλήρωση της ανασκαφικής έρευνας του Σταδίου των
άρχαιων 'Ολυμπιακών 'Αγώνων και την αποκατάσταση της μορ-
φής πού είχε τούτο από τον 4ο π.Χ. αιώνα. Τό Γερμανικό 'Αρ-
χαιολογικό 'Ινστιτούτο, πού ανέλαβε την ευθύνη του τολμη-
ρου αυτού έργου, αντιμετώπισε τις δαπάνες του με χρήματα
πού εξασφάλισαν κυρίως ό Σύνδεσμος των Γερμανικών 'Α-
θλητικών Σωματείων, ύστερα από υπόκλιση του φιλάθλου δρος
Καρλ Ντίμ, και ή «Γερμανική 'Ενωση Έρευνών».

ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ, ΟΠΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΟΥ. ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ Η «ΑΛΤΙΣ»

ΕΔΩ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ,
ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΗΝ ΜΟΡΦΗ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΤΟΝ 4ο π. Χ. ΑΙΩΝΑ

Σ' ΕΝΑ ΓΡΑΦΙΚΩΤΑΤΟ καταπράσινο περιβάλλον
δρίσκεται τὸ σημερινὸ ταπεινὸ χωριὸ τῆς Ὀλυμπίας.

Ο ΖΕΥΣ ἀρπάζει τὸν ὠ-
ραῖο Γανυμήδη. Τὸ πῆλινο
ἀριστουργημα μετὰ τὴν
συγκόλλησιν καὶ τῶν ὑπο-
λοίπων τμημάτων του, τὰ
ὅποια δρέθηκαν τελευταία

Τὸ Στάδιο αὐτό, στὸ ὁποῖο ἐτελοῦντο ἀγῶνες ἱεροῦ χα-
ρακτήρος, εἶχε σκεπασθῇ, μὲ ἐπανελημμένες μεγάλες πλημ-
μύρες τοῦ Ἀλφειοῦ, ἀπὸ τεράστιες ἐπιδράσεις. Τὸ συνολικὸ
τοῦ μήκος ἦταν περίπου 310 μ. καὶ τὸ πλάτος του σχεδὸν
130 μ., ἐνῶ δὲ στίβος του εἶχε ἐμβαδὸν περίπου 210X33 μ.
Ἡ ἔκτασή του ποὺ ἀποκαλύφθηκε εἶναι περίπου 40.000 τ.μ.
Μὲ τὴν ἀνασκαφικὴ ἔρευνα, ποὺ διευθύνει ὁ καθηγητὴς
Ἑμῖλ Κοῦντσε, προέκυψε ὅτι τὸ Στάδιο τῆς Ὀλυμπίας ἦ-
ταν ἓνα ἀπὸ τὰ πρὸ ἀπέρριττα στάδια τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος,
χωρὶς πέτρινα καθίσματα. Μοναδικὴ ἐπολυτέλειά του, ὅπως
διαπιστώθηκε, ἦταν ἕνας πλακόστρωτος, περιορισμένος μὲ
κάγκελλα, χώρος, στὴν νότια πλευρά του, ἀπὸ τὸν ὁποῖο οἱ
Ἑλληνοδίκαι παρακολουθοῦσαν τοὺς ἀγῶνες. Ἐνῶ ἡ νότια
καὶ οἱ δυὸ στενὲς πλευρὲς τοῦ Σταδίου ἦταν τεχνητές, ἡ
δὀρεια πλευρὰ του ἐσχηματίζετο φυσικῶς ἀπὸ τὴν πλαγιά
τοῦ Κρονίου.

Ἡ ἀποκατάστασις τῆς μορφῆς ποὺ εἶχε δοθῇ στὸ Ὀλυμ-
πικὸ Στάδιο κατὰ τὸν 4ο π.Χ. αἰῶνα θὰ ὁλοκληρωθῇ ἐν-
τελῶς, ὅπως εἶχε προγραμματισθῇ, κατὰ τὸ 1961, ὁπότε θὰ
ἀρχίσῃ καὶ ἡ ἐκ νέου χρησιμοποίησή του, μόνο γιὰ συμβο-
λικούς ἐορτασμούς, γιὰτὶ ἡ ἔκτασή του δὲν μπορεῖ πιά νὰ
ἐξυπηρετήσῃ ἀθλητικὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς μας.

Μερικοὶ φίλαθλοι εἶχαν προτείνει νὰ ἱδρυθοῦν σὲ γειτονι-
κοὺς χώρους τῆς περιοχῆς ἰδιαίτερες μεγάλες ἀθλητικὲς ἐγ-
καταστάσεις γιὰ Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες, ἀλλὰ ἡ πρότασις
αὕτη δὲν ἔγινε δεκτὴ.

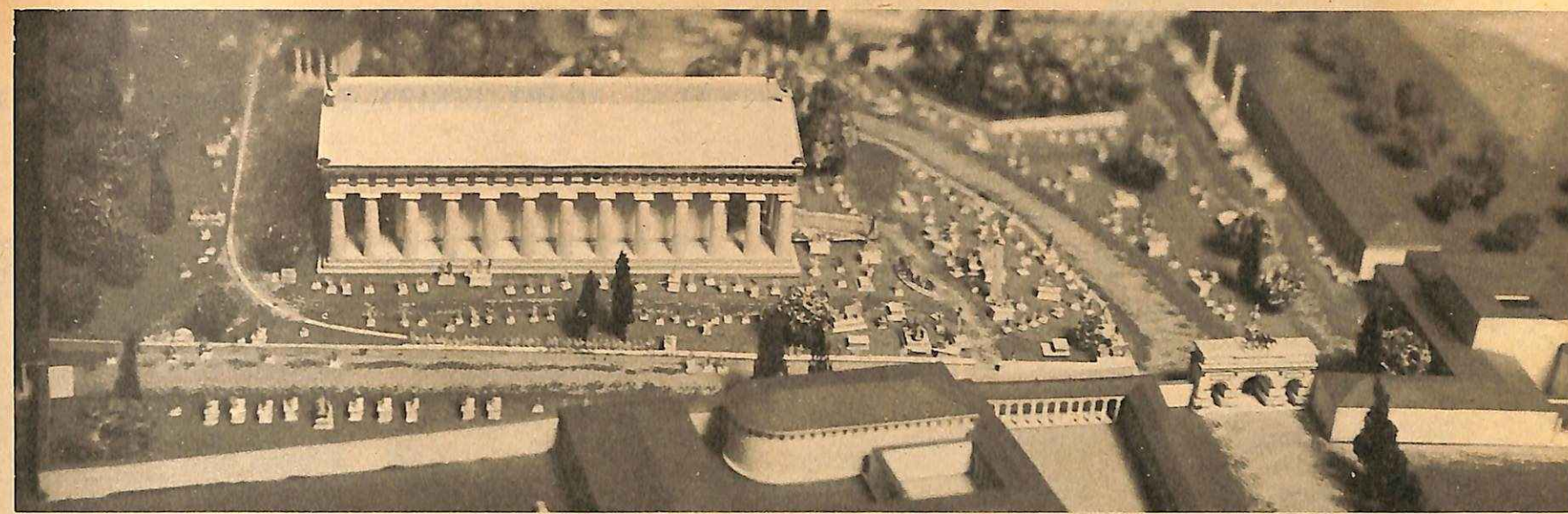
Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες κατὰ
τὴν ἀρχαιότητα ἐθεωροῦντο θρησκευτικὰ τελετὰ, ποὺ δὲν
ἐπετρέπετο νὰ θεηλωθοῦν ἀκόμη καὶ μὲ τὴν παρουσία γυ-
ναικῶν. Γι' αὐτὸ τὸν λόγον τὸ Ὀλυμπικὸ Στάδιο δὲν ἐξα-
σφάλιζε καμμιά ἀνεστὸς θεατὰς τῶν ἀγῶνων του. Ἀπὸ
τὸν συγγραφέα Αἰλιανὸν ἔχομε τὴν πληροφορία ὅτι καὶ στὰ
χρόνια τῆς Ρωμαϊκῆς ἡ παρακολούθησις τῶν Ὀλυμπια-
κῶν Ἀγῶνων ἦταν κάτι ἀνάλογον μὲ τιμωρία.

Μὲ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες ἐτιμᾶτο, ὅπως παρεδέχο-
το, ὁ ἐπώνυμος τῆς Πελοποννήσου ἥρωας Πέλοψ. Τὸ θραβεῖο
τῶν Ὀλυμπιονικῶν ἦταν ἓνα κλαδί ἀγριελιάς, χωρὶς ἀξία,
γιὰ νὰ συμβολίζετο ὅτι καὶ ὁ Ἥρακλῆς, ποὺ εἶχε καθιερώ-
σει τοὺς ἀγῶνες τῆς Ὀλυμπίας, ἀνέλαβε τοὺς ἀθλους τοῦ
χωρὶς ἀμοιβή, ἱκανοποιούμενος μὲ τὴν συναίσθησιν ὅτι ἐξυ-
πηρετοῦσε τὴν ἀνθρωπότητα.

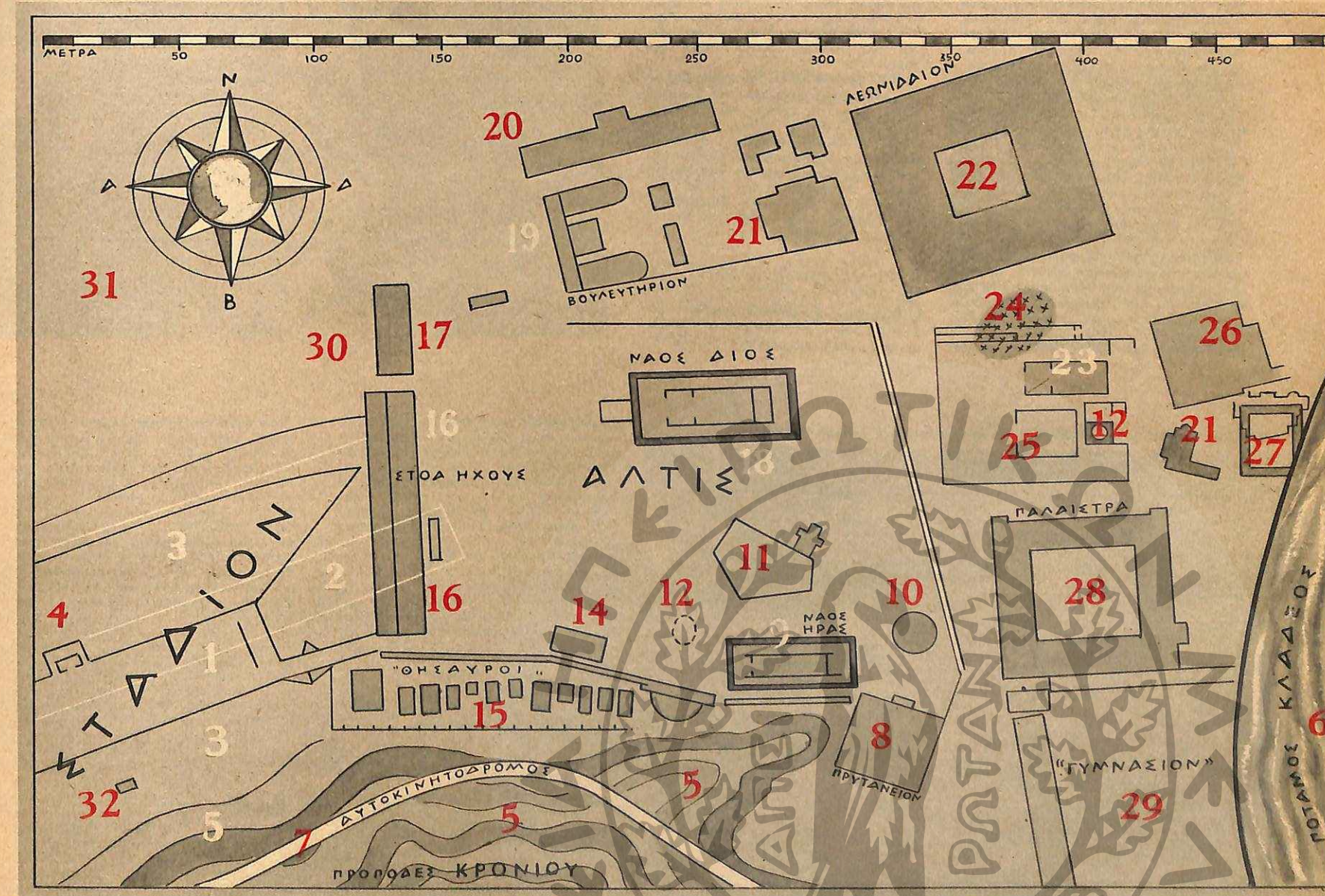
Οἱ ἀρχαιότατες μορφές τοῦ Σταδίου

Ὁ διευθυντὴς τῶν ἀνασκαφῶν καθηγητὴς Κοῦντσε διέκρι-
νε πέντε διαδοχικὰ διαρρυθμίσεις τοῦ χώρου τοῦ Ὀλυμπια-
κοῦ Σταδίου, ἕως τὴν ἐποχὴ ποὺ ἐγκατελείφθη τοῦτο κατὰ
τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, γιὰτὶ οἱ ἀγῶνες του συνε-
δεύοντο μὲ τὴν θρησκεία τῶν εἰδωλολατρῶν. Οἱ ἀνασκαφές
τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἀπέδειξαν κα-
τὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ὅτι τὸ Ὀλυμπικὸ Στάδιο, πρὶν
ἀπὸ τὴν διαρρυθμίση του κατὰ τὸν 4ο π.Χ. αἰῶνα, εἶχε τὴν
δυτικὴ στενὴ πλευρά του δυτικότερα, μέσα στὴν «Ἀλτί»,
ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπομονώθηκε τότε μὲ τὸ κτίσιμον τῆς «Στοᾶς
τῆς Ἥχους». Προηγουμένως τὸ Στάδιο ἦταν συνεχόμενον
μὲ τὸ ἱερὸ ὄρος, τὴν «Ἀλτί», καὶ οἱ ἀθληταὶ ἐκτελοῦσαν
τοὺς ἀγῶνες τοὺς μπροστὰ στὸν τύμβον τοῦ Πέλοπος (Πε-
λόπιον) καὶ στὸν θώκον τοῦ Διὸς.

Ἡ πρώτη περίοδος τοῦ Σταδίου ἀρχίζει περὶ τὸ 540
π.Χ. Τὸν 5ο αἰῶνα, μετὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους, τὸ Στά-
διο παίρνει μνημειώδη μορφή καὶ μὲ νέα ἐπίκωσις ὁ χώρος
τῶν θεατῶν γίνεται πρὸ ἐπικλινὴς ἀπὸ 80 ἦσαν τὸν 6ο αἰῶ-
να. Ὅταν ἔγινε ἡ δευτέρη διαρρυθμίσις τοῦ Σταδίου, πολ-
λὰ ἀπὸ τὰ παλαιότερα ἀφιερώματα (κράνη, ἀσπίδες, τρίπο-
δες κ. ἄ.), ποὺ εἶχαν πάθει κάποια ἀλλοίωσις γιὰτὶ ἦσαν πολ-
λὰ χρόνια ἐκτεθειμένα στὸ ὑπαῖθρον, ἐτάφησαν ὡς ἱερὰ μέσα
στὰ χώματα τῆς νέας ἐπιδράσεως, γιὰ νὰ μὴ θεηλωθοῦν μὲ
νέα χρησιμοποίησιν τους.

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΥ ΔΙΟΣ, ΟΠΟΥ ΤΟ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΟ ΧΡΥΣΕΛΕΦΑΝΤΙΝΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΦΕΙΔΙΑ — ΜΑΚΕΤΤΑ ΧΑΝΣ ΣΛΑΙ-Φ

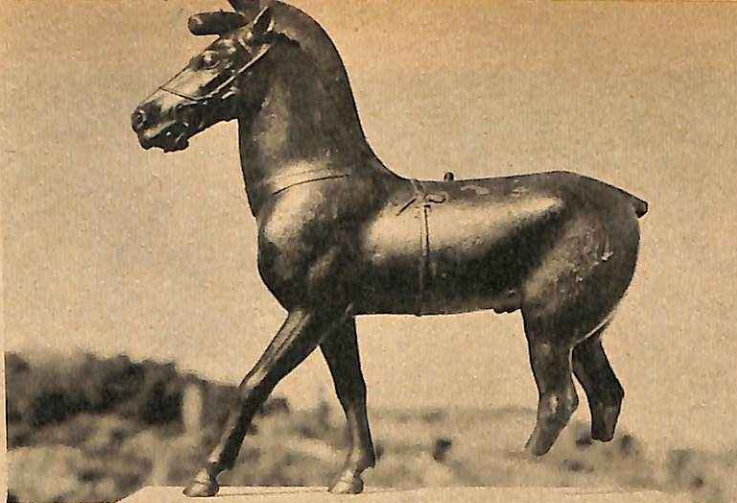
Τοπογραφικὸ σχεδιάγραμμα

τῆς περιοχῆς τῆς «Ἀλτεως»

μὲ τὸ δυτικὸ τμήμα

τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Σταδίου:

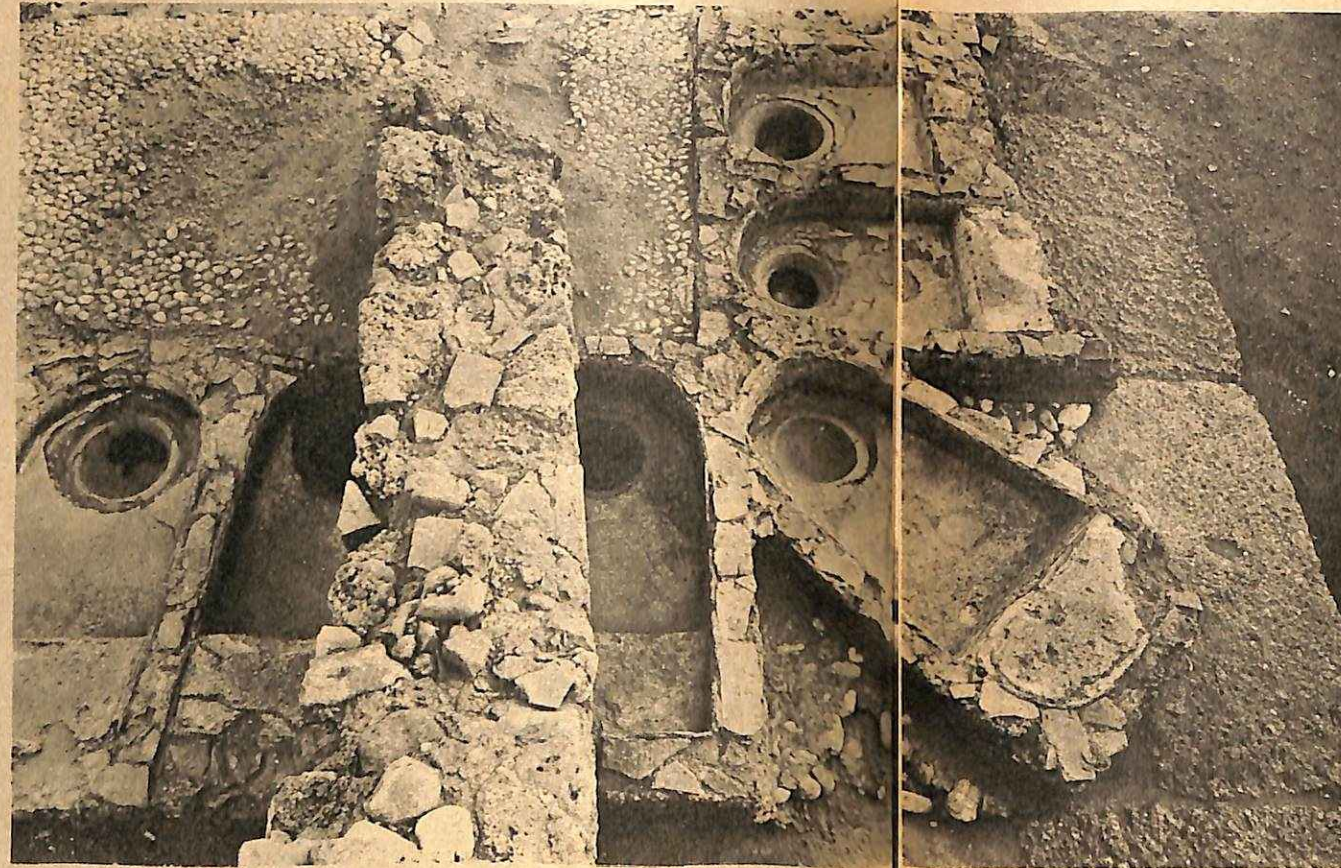
1. Στίβος τοῦ Σταδίου τοῦ Δ' αἰῶνος π.Χ.
2. Στίβος τοῦ Σταδίου τοῦ Ε' αἰῶνος π.Χ.
3. Χώρος διὰ τοὺς θεατὰς τοῦ Σταδίου τοῦ Δ' αἰῶνος.
4. Ἐξέδρα Ἑλληνοδίκων.
5. Πρόποδες τοῦ Κρονίου.
6. Κόι-
τη τοῦ ποταμοῦ Κλαδέου.
7. Αὐτοκινητόδρομος.
8. Πρυτανεῖον.
9. Ναὸς τῆς Ἥρας.
10. Φιλίππειον.
11. Βωμὸς Πέλοπος.
12. Βωμὸς Διὸς.
13. Νυμφαῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.
14. Μητρώον.
15. «Θησαυροὶ» πό-
λεων.
16. Στοὰ τῆς Ἥχους.
17. Νοτιοανατολικὴ οἰκοδομή.
18. Ὁ Ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς.
19. Βου-
λευτήριον.
20. Νοτιὰ Στοὰ.
21. Λουτρά.
22. Συναγωγὴν πολυτελείας, τὸ ὁποῖον ἔκτισε ὁ ἐκ Νάξου
Λεωνίδας.
23. Ἐργαστήριον τοῦ γλύπτου Φεῖδια, μετατραπὲν εἰς ἐκκλησίαν.
24. Περιοχὴ ὅπου ἐδρέθησαν
ἐργατεῖα τοῦ Φεῖδια.
25. Θεοκολών — τόπος διαμονῆς ἱερῶν.
26. Συναγωγὴν ρωμαϊκῶν χρόνων.
27. Ὑ-
παίθριος κολυμβητικὴ δεξαμενὴ.
28. Παλαίστρα.
29. «Γυμνάσιον» — γυμναστήριον.
30. Θέσις ἱεροῦ Ἑστιας.
31. Θέσις Ἱπποδρόμου.
32. Βωμὸς Δήμητρας Χαμῆς.

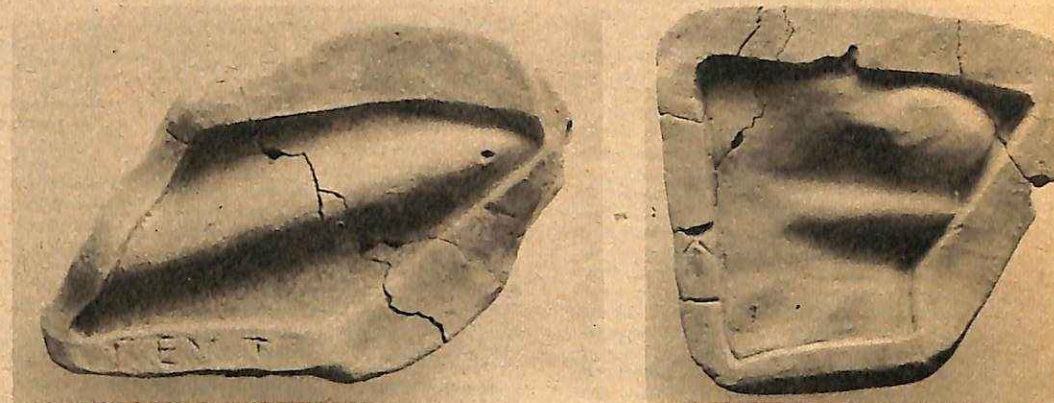
ΧΑΛΚΙΝΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ, ΑΝΕΣΚΑΦΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΠΙΧΩΣΕΙΣ

ΕΔΩ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

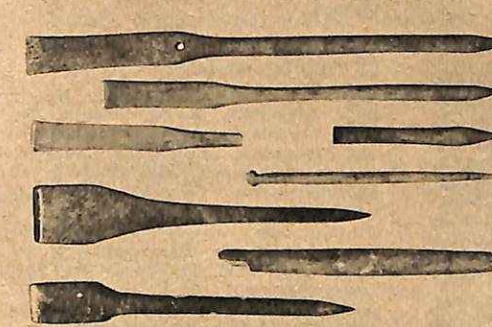
ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΜΥΝΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΚΑΤΗΡΤΙΣΘΗ ΑΠΟ ΤΑ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΧΟΝ ΤΑΦΗ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΛΟΥΤΡΑ της αρχαιότητας. Απεκαλύφθησαν δυτικά της «Αλτεως», στις ανασκαφές του «Γερμανικού Αρχ. Ίνστιτούτου».

ΚΑΛΟΥΠΙΑ που χρησιμοποίησε ο Φειδίας για να αποδώσει λεπτομέρειες του κολοσσιαίου χρυσελεφάντινου άριστουργήματός του.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ του Φειδία τα οποία βρέθηκαν στις πρόσφατες ανασκαφές της Ολυμπίας κοντά στο εργαστήριό του.

ΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟ του Φειδία. Στη βάση του ο μεγάλος γλύπτης χάραξε: ΦΕΙΔΙΟ ΕΙΜΙ (=εγώ) του Φειδία).

Μεταξύ 468 και 456 π.Χ. κτίστηκε νοτίως του ναού της Ήρας και του «Πελοπίου» ο επιθελιτικώτατος ναός του Διός (64X28 μ.) και αργότερα, κατά τον 4ο αιώνα, για χωρορρυθμικούς λόγους, που ανέπτυξε ο Έφορος Αρχαιοτήτων Αττικής κ. Γωάννης Κοντής στο βιβλίο του «Το Ιερόν της Ολυμπίας κατά τον Δ' π.Χ. αιώνα», που εξέδωσε τελευταίως από την Έλληνική Αρχαιολογική Έταιρία, έθεωρήθη επιβεβλημένο να απομονωθεί το Στάδιο από την «Αλτι» και να κλεισθεί η ανατολική πλευρά της με την «Στοά της Ήχους», που είχε μέτρο 98 μ. και βάθος 12,5 μ. Η ονομασία της Στοάς αυτής όφειλετο στο γεγονός ότι το στενόμακρο κτίριο της ανταπέδιδε επτά φορές κάθε ήχο. Για να κτισθεί η «Στοά της Ήχους», ο στίβος του Ολυμπιακού Σταδίου μετέβη και επεξετάθη προς τα βορειοανατολικά περίπου κατά 65 μέτρα.

Ενώ προηγουμένως το κέντρο του Ιερού χώρου εύρισκετο προς τον λόφο του Κρονίου, με το κτίσιμο του ναού του Διός, κατά τον 5ο αιώνα, η «Αλτις» απέκτησε δεύτερο πυρήνα, ο οποίος επέβαλε νέα διαρρύθμιση του συνόλου της που πραγματοποιήθηκε τον επόμενο αιώνα με την ανέγερση της «Στοάς της Ήχους» και την ριζική διαρρύθμιση του Σταδίου, στην μορφή που ανακατασκευάζεται τώρα.

Ο διεθυντής των ανασκαφών, με τις δυνατότητες που του δόθηκαν τα τελευταία χρόνια, διεπίστωσε ότι ο στίβος του Σταδίου του 5ου αιώνα είχε διαστάσεις 230X25 μ. και ήταν επομένως στενότερος του στίβου του νεότερου Σταδίου του 4ου αιώνα, που ανακατα-

Επαγγελματίαι άθληται

Ο καθηγητής Κούντσε αποδίδει τον χωρισμό της «Αλτεως» από το Στάδιο με την ίδρυση της «Στοάς της Ήχους»

κατά τον 4ο π.Χ. αιώνα και στο γεγονός ότι, αφού ετελείωσε ο Πελοποννησιακός πόλεμος (431-404 π.Χ.), εσημειώθηκε κατάπτωση του θρησκευτικού συναισθήματος των Ελλήνων. Όταν το Στάδιο ήταν συνεχόμενο με την «Αλτις», οι Έλληνες έπιστευναν ότι οι αγώνες είχαν θρησκευτικούς λατρευτικούς σκοπούς. Υστερα, όμως, από τον Πελοποννησιακό πόλεμο άρχισε να σθην σιγά-σιγά η θρησκευτική έννοια των αγώνων. Έτσι και στην Ολυμπία οι αγώνες άρχισαν να παίρνουν εκλαϊκευμένη μορφή και εκείνοι που έπαιρναν μέρος σ' αυτούς γίνονται επαγγελματίαι άθληται. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες δεν μπορούσαν πια να εξυπηρετούν την καθαρώς θρησκευτική λατρεία του Διός μέσα στο τέμενος της «Αλτεως» και αποφασίστηκε να απομονωθεί το Στάδιο με την ανέγερση της «Στοάς της Ήχους».

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

Η ανασκαφική έρευνα του χώρου του Σταδίου, η οποία έγινε εξ άφορης της αποκαταστάσεως της μορφής που είχε αυτό κατά τον 4ο π.Χ. αιώνα, επέτρεψε να γίνουν και άλλες σημαντικές διαπιστώσεις. Ο καθηγητής Κούντσε έκρίνωσε ότι η τρίτη αυτή μορφή του Ολυμπιακού Σταδίου διατηρήθηκε από τον 4ο αιώνα έως τα τέλη του 1ου π.Χ. αιώνα, όποτε ανακαινίστηκε και έγινε λίγο πιο επικλινή ο χώρος των θεατών. Η τελευταία —πέμπτη— περίοδος του Ολυμπιακού Σταδίου σημειώνεται με επανειλημμένες ανακαινίσεις του κατά τους ρωμαϊκούς αυτοκρατορικούς χρόνους, ότε κατεβάλλετο έπιμονη προσπάθεια ν' αποτραπεί η παρακμή των Ολυμπιακών Αγώνων και ν' αντιμετωπιστεί η άπειλή τους από την διάδοση του Χριστιανισμού.

Η απομάκρυνση των χωμάτων, που

είχαν συσσωρευθεί στο Στάδιο κατά την τελική καταστροφή της Ολυμπίας, περί το 600 μ.Χ., εξ αίτίας πλημμυρών του Αλφειού και του παραποτάμου του Κλαδέου, καθώς κ' η ανασκαφική έρευνα των τεχνικών επιχώσεων του χώρου θεατών, επέτρεψαν να άνευρεθούν κατά τα τελευταία χρόνια και έφέτος πάρα πολλά αφιερώματα, που είχαν ταφή έπιτηδες, ύστερα από πολυχρόνια έκθεση τους στο ύπαιθρο. Καταρτίσθηκε έτσι μια πολύ μεγάλη συλλογή ειδών όπλασμού και διαφόρων αντικειμένων που έχουν ιδιαίτερη σημασία, αφού είχαν κριθεί ότι αξίζουν ν' αποτελέσουν αφιερώματα προς τον Ολύμπιο Δία. Τα αφιερώματα αυτά θ' αποτελέσουν πολυτιμότερα εκθέματα του νέου αντισεισμικού Μουσείου Αρχαίας Ολυμπίας, το οποίο άρχισε να κτίζεται έφετος δυτικώς της «Αλτεως» και νοτιοδυτικώς του λόφου του Κρονίου, παρά την άριστη όχθη του Κλαδέου. Η ανασκαφική έρευνα του Σταδίου μάς έχασε μεταξύ άλλων την πιο πλούσια συλλογή κρανίων της αρχαϊκής εποχής και τις καλύτερα διατηρημένες χάλκινες άσπίδες των ίδιων χρόνων. Στη νέα θαυμάσια αρχαιολογική συλλογή, που καταρτίσθηκε με τις ανασκαφές του Ολυμπιακού Σταδίου, περιλαμβάνονται επίσης κημήδες και προμετωπίδια αλόγων, τρίποδες, χάλκινα άγγεια, διάφορα γλυπτά και πολυάριθμα σπασμένα άγγεια με ώριες παραστάσεις.

Έργαλεία του Φειδίου

Κατά τα τελευταία χρόνια, παράλληλα με την συστηματική ανασκαφική έρευνα του Σταδίου, έγιναν ανασκαφές και έξω από τα όρια της «Αλτεως», δυτικώς, νοτιοδυτικώς και νοτίως του ναού του Διός, ο οποίος, ως γνωστόν, έστολίζετο και με το κολοσσιαίο χρυσελεφάντινο άριστούργημα του μεγαλύτε-

ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΟΠΟΥ Ο ΦΕΙΔΙΑΣ ΦΙΛΟΤΕΧΝΗΣΕ ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΔΙΟΣ. ΣΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΕΙΧΕ ΜΕΤΑΤΡΑΠΗ ΣΕ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Η «ΑΛΤΙΣ» ΜΕ ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΟΥΣ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΔΙΟΣ

ρου γλύπτου της αρχαιότητας Φειδία, που παρίστανε τον Όλυμπο Δία και εξαοικονόμησης όντα ένα από τα επτά θαύματα του αρχαίου κόσμου.

Σε απόσταση 90 περίπου μέτρων δυτικά του ναού αυτού, ο επισκέπτης της Όλυμπιας διακρίνει τις βάσεις των τοίχων ενός κλασικού κτιρίου, που έχει ακριβώς τις ίδιες διαστάσεις με τον «σηκό» του ναού του Διός (14,5X32 μ.) μέσα στον οποίο είχε τοποθετηθεί το άγαλμα του Φειδία. Το κτίριο αυτό διεσώθη σε αρκετό ύψος, γιατί πολύ νωρίς είχε μετατραπεί σε χριστιανική εκκλησία, και αποδείχθηκε τελευταία ότι ήταν το εργαστήριο που εξυμνήθηκε τον μεγάλο Αθηναίο γλύπτη Φειδία να έτοιμασε το κολοσσιαίο άγαλμα του Όλυμπτου Διός, περί το 435 π.Χ. Μέσα στο κτίριο αυτό και εξωτερικώς κοντά στη νότια πλευρά του και πρό πάντων σε μία περιοχή διαστάσεων περίπου 35X25 μ. που βρίσκεται κοντά στην ιονοανατολική άκρη του, ο καθηγητής Κουόντε θρήνη κατά τα τελευταία χρόνια υπολείμματα εγκαταστάσεων εργαστηρίου γλυπτικής και διάφορα αντικείμενα, που αναμφισβήτητα πρέπει να αποδοθούν στον έμπνευσμένο δημιουργό του κολοσσιαίου χρυσελεφάντρου Όλυμπτου Διός. Μεταξύ άλλων θρήνη τον Μάρτιο του 1958 στην ίδια περιοχή και ένα πηλίνο κύπελλο, κάτω από τη βάση του οποίου είναι χαραγμένη με ωραία κλασικά γράμματα η επιγραφή «ΕΙΔΙΟ ΕΙΜΙ», δηλαδή «Είμαι του Φειδίου».

Τα λουτρά

Κατά τα τελευταία χρόνια έρευνήθηκε εκ νέου και η πέραν του εργαστηρίου του Φειδία, κοντά στην όχθη του Κλαδέου, περιοχή των θορηκτικών χώρων και διαπιστώθηκε ότι εγκαταστάσεις λουτρών υπήρχαν εκεί και πριν από τα μέσα του 5ου π.Χ. αιώνα. Τα λουτρά αυτά εξυμνήρετοσαν κυρίως τους άθλητες της γειτονικής τους παλαίστρας (66X66 μ.) και του γυμναστηρίου («γυμνασίου»), που είχε αλληλμάκρους 220 μέτρων. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Κλαδέος στην περιοχή αυτή είχε κατά την αρχαιότητα την κοίτη του περίπου 50 μέτρα πλάτος. Μεταξύ άλλων εμελετήθηκε πάλι η ύπαιθρος κολυμβητική δεξαμενή (πισίνα), που υπήρχε στην περιοχή αυτή από τον 5ο π.Χ. αιώνα. Το βάθος της κολυμβητικής αυτής δεξαμενής ήταν 1,60 μ. και το μήκος της 24 μ. Η δυτική πλευρά της είχε παρασυρθεί στην κοίτη του Κλαδέου και γι' αυτό το πλάτος της δεξαμενής συμπεριαινεταί με πιθανότητες ότι θα ήταν περίπου 16 μ. Για να κατεβή κανείς στον πυθμένα της κολυμβητικής δεξαμενής μπορούσε να πατήσει στα πέντε σκαλοπάτια που υπήρχαν στις πλευρές της.

Το «Λεωνίδαϊον»

Κατά τα τελευταία χρόνια έρευνήθηκε και το νοτιοδυτικό τμήμα του «Λεωνίδαϊου», το οποίο θρήνησε σε καλύτερη κατάσταση από την υπόλοιπη έκταση του, που είχε αποκαλυφθεί τον περασμένο αιώνα. Το «Λεωνίδαϊον» ήταν ξενοδοχείο πολυτελείας για τους επισήμους επισκέπτες της Όλυμπιας και άφειλε την ονομασία του στον αρχιτέκτονα του Λεωνίδα, που ήταν από την Νάξο. Είχε διαστάσεις 80X74 μ. και κτισμένη κατά το τέλος του 4ου π.Χ. αιώνα. Κατά τους ρωμαϊκούς χρόνους το κτίριο του είχε διαρρυθμισθεί δυο φορές.

Η τουριστική κίνηση

Στην Όλυμπια όφειλουν να προσκομίσουν όλοι, για να κατανοήσουν πως το υποβλητικότατο, μοναδικό περιβάλλον της συνετέλεσε στην ανάπτυξη λατρείας και αγώνων πανελληνίου σημασίας και για να θαυμάσουν τις καλλιτεχνικές δημιουργίες που υπάρχουν στην «Άλτι» και στο τοπικό της Μουσείο. Και μόνον το αντίκρυσμα του Έρ-

μή του Πραξιτέλους, της Νίκης του Παιωνίου και των επίβλητων γλυπτών των δυο δειγμάτων του ναού του Διός δικαιολογεί απολύτως θυσίαν και πολλών ημερών για ταξίδι στην Όλυμπια και από το πιο μακρινό σημείο του κόσμου. Δεν έχουν καθόλου δίκαιον εκείνοι που φαντάζονται ότι με καλές φωτογραφίες έχουν σχηματίσει από μακράν σωστή αντίληψη της εξαιρετικής καλλιτεχνικής αξίας των άριστουργημάτων αυτών.

Πολύ δικαιολογημένα αούξαι, κατά τα τελευταία χρόνια, η τουριστική κίνηση, και ο «έθμος» Αρχαίος Όλυμπιας, που έχει μόνον 700 κατοίκους και διατηρεί τον αγροτικό του χαρακτήρα, εξελίσσεται σε πρότυπο τουριστικό κέντρο της Ελλάδας. Στο Μουσείο και στην «Άλτι» υπάρχουν πάντοτε αρκετοί έπαγγελματίες ξενοδοχί, για ελληνική και ξενόγλωσση ξενάγηση ατόμων και ομάδων, καθώς και εκδρομικών μαθητών, με κανονική αμοιβή. Ίδιαίτερα ικανοποιητικό είναι το γεγονός ότι οι καθηγητές και των πλεόν μακρινών γυμνασίων της χώρας αρχίζουν να κατανοούν την ανάγκη να οδηγούν τους μαθητές και τις μαθήτρες των και στην Όλυμπια, όπου μπορούν να αποκτήσουν άμεση και πολύ διδακτική αντίληψη των θαυμασίων έκδηλωσης του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού.

Με την επίθεση των 4 φιλοτίμων ανδρών της τοπικής τουριστικής αστυνομίας λειτουργούν στην Όλυμπια σήμερα το τουριστικό ξενοδοχείο των ΣΠΑΠ—που διαθέτει 100 κρεβάτια και ξενοδοχίου πολυτελείας— και τρία ξενοδοχεία Γ' κατηγορίας. Η τουριστική αστυνομία μπορεί επίσης να εξασφαλίσει διαμονή σε διάφορα δωμάτια του χωριού, που διαθέτουν περίπου 250 κρεβάτια. Η μεγάλη τουριστική κίνηση επιβάλλει να κτισθεί το ταχύτερον και το νέου τύπου ξενοδοχείο, 100 κλινών, που θα διαθέτει δωμάτια διαφόρων κατηγοριών.

Κατά την επίσημη στατιστική, αποσκέφθηκαν την Όλυμπια, το 1958, άτομα 61.746, εκ των οποίων άλλοδα-ποι ήταν 22.434 και, κατά το 1959, άτομα 81.225, εκ των οποίων άλλοδα-ποι ήταν 23.645. Εφέτος οι εκ της άλλοδαπής επισκέπτες ήταν τόν Ιανουάριο 422, τον Φεβρουάριο 150, τον Μάρτιο 574 και τον Απρίλιο 3.194. Τη μεγαλύτερη τουριστική κίνηση παρουσιάζει η Όλυμπια τον Ιούλιο, Αύγουστο και Σεπτέμβριο.

Όπως όλα σχεδόν τα αρχαιολογικά μνησεία του κράτους, έτσι και το Μουσείο Όλυμπιας έχει ανεπαρκή αριθμό αρχαιοφυλάκων και οι αρχαιολογικοί μας θησαυροί είναι, για το λόγο αυτό, έκτεθειμένοι σε πολύ σοβαρούς κινδύνους. Με την ανεπάρκεια του προσωπικού των μουσείων μένου χωρίς επίβλεψη και οι αρχαιολογικοί χώροι της ύπαιθρου, και η θλιβερή αυτή πραγματικότητα εύνει τους αρχαιοκαπήλους, που ήμπούν να αναπτύσσουν ανεόχλητοι δράση εις βάρος της χώρας μας. Αδικαιολόγητα δεν εφαρμόζεται για τους αρχαιοφυλάκους το άρθρο του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικος, που καθορίζει τις όρες εργασίας των και προϋποθέτει έσορικές προσωπικών, για να μένουν τα μνησεία άνοικτα και κατά τις μεγάλες γιορτές, όπότε σημειώνεται μεγαλύτερη τουριστική κίνηση σε κάθε αρχαιολογικό χώρο. Ήταν αφάνταστη η έναντιον των υποβιθύνων της καταστάσεως αυτής αγανάκτηση των επισκεπτών, που είχαν ταξιδεύσει από μακρινά μέρη την Κυριακή του Πάσχα και έθηκαν κλειστά το Μουσείο της Όλυμπιας, όπου άνωπομονοδσαν να ιδούν τον Έρμή του Πραξιτέλη και τους άλλους καλλιτεχνικούς θησαυρούς, που είναι άνομφισθήτητα μοναδικά σ' όλο τον κόσμο.

Δήμος αρχαίας Όλυμπιας

Ο «έθμος» Αρχαίος Όλυμπιας συνδέθηκε αυτόν τον Μάιο με το ηλεκτρικό ρεύμα της Δ.Ε.Η. και έτσι αρχίζει τώ-

ρα νέα περίοδος της τουριστικής του αναπτύξεως. Τα έστιάτορια του χωριού είναι αρκετά καθαρά και διαθέτουν μεταξύ άλλων και έκλεκτα τοπικά προϊόντα, όπως είδη γαλακτοκομίας, λάδι καλής εξότητης και εύγευστο κοκκινέλι. Η εύνητική συμπεριφορά των κατοίκων άπέναντι των ξένων εύνει την ανάπτυξη της τουριστικής κινήσεως του χωριού. Στον κεντρικό δρόμο, που οδηγεί προς το Μουσείο και την «Άλτι», υπάρχουν αρκετά καταστήματα, που διαθέτουν είδη θεωρούμενα κατάλληλα για τους τουρίστες. Μερικά από τα καταστήματα αυτά έχουν προσφέρει ακαλαίσθητα θαυροφωρτωμένες και είδη που δεν ήταν δυνατόν να κάνουν καλή έντυπωση σε αντιλαμπρινούς επισκέπτες, Ικανοός ν' αντιλαμβάνονται την όμορφία των αρχαιοτήτων μας. Ο «Έλληνας» Οργανισμός Τουρισμού, έφ' όσον έκτιμα την εξαιρετική σπουδαιότητα που έχει η Όλυμπια για τον τουρισμό της χώρας μας, θα ήμπορουν να στέλνουν έναν ειδικό καλλιτεχνικό σύμβουλο κάθε δύο μήνες, ο οποίος, σε συνεργασία με την τουριστική τοπική αστυνομία και τον δήμαρχο, θα έδινε στους καταστηματαρχές συμβουλές για την κατάλληλη έκθεση των ειδών που παλουν.

Οι πρώτοι αγώνες

Με άνασκαφές του σε διάφορα σημεία, ο προϊστάμενος της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας Δυτικής Πελοποννήσου κ. Νικ. Γιαλούρης θρήνη κατά τα τελευταία χρόνια διάφορα αντικείμενα που μαρτυρούν ότι θρησκευτική λατρεία έτελεστο στην Όλυμπια και πριν από την ακρόδο των Δωριέων, περί το 1100 π.Χ., κατά τα χρόνια της 2ας χιλιετηρίδας π.Χ., ότε ήκμαζαν ο Μυκηναϊκός πολιτισμός. Η διαπίστωση αυτή του κ. Γιαλούρη είναι αντίθετη προς όσα όπισθιόζαν οι παλαιότεροι αρχαιολόγοι, που παρεδόντο ότι η λατρεία και οι αγώνες στην Όλυμπια καθιερώθηκαν από τους Δωριείς κατά την εγκατάστασή τους στην Πελοπόννησο.

Σύμφωνα με μία από τις παραδόσεις, που διέσσωσαν η Έλληνική Μυθολογία, οι Όλυμπιακοί Αγώνες καθιερώθηκαν από τον Δία ύστερα από τη νίκη του κατά του πατέρα του Κρόνου και των άλλων Τιτάνων. Κατά την ίδια παράδοση, οι πρώτοι που άργάνωσαν τους αγώνες της Όλυμπιας, μετά την Τιτανομαχία, ήταν οι Ίδαιοι Δάκτυλοι, περί τα μέσα του 15ου π.Χ. αιώνα.

Μυθικές παραδόσεις

Άλλη αρχαία παράδοση αποδίδει την καθιέρωση των Όλυμπιακών Αγώνων στον βασιλιά της Ηλείας Πίσαρ Οινόμαο, ο οποίος ήθελε ν' αποφύγη τον γάμο της κόρης του Ίπποδάμειας, γιατί είχε πάρει χρησμό ότι θα τον σκότωνε ο γαμβρός του. Οι μνηστήρες της Ίπποδάμειας όφειλαν να διαγωνισθούν σε άρματοδρομία με τον Οινόμαο, ο οποίος έσκότωνε τους ήττημένους. Ο Πέλοψ, ο γιος του βασιλιά της Σιπύλου, της Μικράς Ασίας, Ταντάλου, έπηρε μέρος με πτερωτά όπλα σε άρματοδρομία από την Όλυμπια ως τον Ίσμο ή, σύμφωνα με την παράδοση, ως την νήσο Λέσβο και ένικησε με όλο τον Οινόμαο. Έτσι ο Πέλοψ πήρε την Ίπποδάμεια και το βασίλειο του πατέρα της και έδωσε το όνομά του σε όλη την Πελοπόννησο. Αφού αναδιωργάνωσε τους Όλυμπιακούς Αγώνες, ο Πέλοψ έταφη στην «Άλτι» της Όλυμπιας και στον τύμβο του έτάματο με αμπατηρές θυσίες σάν ήρωας και ίδρυτης των αγώνων, όπως αναφέρει ο Πίνδαρος.

Ήπηρε όμως και άλλη αρχαία παράδοση, που όπισθιόζε ότι οι Όλυμπιακοί Αγώνες καθιερώθηκαν από τον ήρωα των Δωριέων Ήρακλή, προς τιμήν του Όλυμπτου Διός, ύστερα από τον όθλο του καθαρισμού της κόπρου των κοπαδιών του βασιλιά των Επειών

της Ήλιδος Αύγεια, σε μία μέρα, με παροχέτευση των ποταμών Άλφειού και Πηνειού, μέσα από την αλή του. Ο Αύγεια, κατά την Μυθολογία, άρνήθηκε να δώσει στον Ήρακλή το ένα δέκατο των βοδιών του, που του είχε όποσθεή, γιατί έμαθε ότι ο ήρωας είχε πάρει για το έργο αυτό έντολή από τον βασιλιά των Μυκητών Εύρυσθεά. Ο Ήρακλής άργάνωσε τότε έστρατεία κατά του Αύγεια και ύστερα από την νίκη του καθιέρωσε τους Όλυμπιακούς Αγώνες, κατά τον 13ο π.Χ. αιώνα. Έπειτα από χρόνια, η όργάνωσή τους παραμελήθηκε έως ότου ο βασιλιάς της Ήλιδος Ίφιτος τους άνενέωσε περί το 884 π.Χ., στα χρόνια που ζούσε ο νομοθέτης της Σπάρτης Λυκούργος. Οι αγώνες και πάλι παραμελήθηκαν έως ότου, το 776 π.Χ., αναδιωργάνώθηκαν όριστικώς από τον Όλυμπιονίκη Κόροιβο.

Οι διαφορές των παραδόσεων για τον ίδρυτη των Όλυμπιακών Αγώνων όφειλονται στο γεγονός ότι διεκδικούσαν επί πολλά χρόνια και με πολλούς την αποκλειστική έπιμέλεια της Όλυμπιας οι κάτοικοι της Ήλιδας και της Πίσας. Οι ήρωες ότους όποιοι οι Ήλαιοι και οι Πισάτες απέδιδαν την ίδρυση των Όλυμπιακών αγώνων είχαν κατανήσει σύμβουλοι της πολιτικής τους διαμάχης και γι' αυτό οι δυο αντίπαλοι τροποποιούσαν τις έκδοχές σύμφωνα με τα συμφέρότά τους, σε κάθε περίπτωση. Κάποτε προσπαθούσαν να προσοικειώθουν σύμβουλοι που έυμνηρετοσαν τους αντίπαλους τους ή μονάχα τη δημοκρατική ή την άριστοκρατική μερίδα της άλλης πόλεως. Σε όρισμένη περίπτωση οι Πισάτες παρεδέχθησαν όργανωσή των Όλυμπιακών Αγώνων τον Ήρακλή που ήταν Ίδαιοι Δάκτυλοι, ενώ οι Ήλαιοι έπέμεναν ότι ο Ήρακλής που διωργάνωσε τους αγώνες ήταν ο γιος του Διός και της Άλκμήνης. Στο τέλος έπεκράτησαν στη διαμάχη οι Ήλαιοι και έτσι έστρεψαν με το μέρος τους τις σχετικές παραδόσεις.

Κίνδυνοι πλημμυρών

Οι Όλυμπιακοί Αγώνες καταργήθηκαν με διαταγή του αυτοκράτορος Θεοδοσίου του 1ου, πιθανώς κατά το 393 μ.Χ. Ο διευθυντής των άνασκαφών καθηγητής Έμιλ Κουόντε πιστεύει ότι η Όλυμπια καταστράφη από μεγάλη πλημύρα περί το 600 μ.Χ. Το ένδεχόμενο μεγάλης πλημμύρας από τον Άλφειό δεν πρέπει να αποκλείεται και στο μέλλον, έφ' όσον δεν έχουν γίνει ακόμη οι έπιβολόμενες μελέτες της περιοχής από ειδικούς τεχνικούς έπιστήμονες. Ο ήση Έφορος Αρχαιοτήτων Άττικής κ. Ίωάννης Κοντής, ο οποίος έχει διατελέσει επί χρόνια προϊστάμενος της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας Όλυμπιας, πιστεύει ότι το Ίερό της Όλυμπιας πρέπει να προσοπισθεί με κατάλληλα έργα από τις έπικίνδυνες όπειλές πλημμύρας των ποταμών, που παρέρσαν και Έλλοτε άρκετά τμήματα της περιοχής της «Άλτιως».

Άκόμη και το νέο Μουσείο—που κτιζεται δυτικώς του Κρόνιου για να στεγάσει τον Έρμή του Προξιτέλους, την Νίκη του Παιωνίου, τα άετώματα του ναού του Διός και τα άλλα πολύτιμα εύνήματα των άνασκαφών της «Άλτιως» και του Σταδίου—δίνει την έντυπωση, με τα νερά των βορών του Μαΐου που μετέβαλαν σε πλωτά κανάλια τις τάφρους που άνοιχθηκαν για τα θεμέλια του, ότι δεν θα είναι πάντοτε άσφαλός προστατευμένο από πλημμύρες του Κλαδέου, άν δεν γίνουν και ειδικά έργα για την προστασία του χαμηλού έπιπέδου όπου θεμελιώνεται. Η πολύχρονη ιστορία του Ίερού είναι πολύ διδακτική για τις όπειλές του μέλλοντος και είναι άκόμη όλοφάνερα τα σημάδια των καταστροφών που προκάλεσαν τα νερά των ποταμών, όταν έξηφάνισαν όλόκληρον τον Ίπποδρομο από τα ίντια του Σταδίου και μεγάλα τμήματα των βοηθητικών χώρων που ήταν δυτικώς της «Άλτιως».

ΜΙΑΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ

'Εδω κι' 'Εκεί

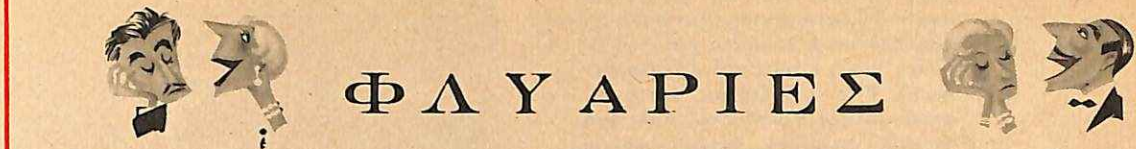
■ **ΣΤΗΝ** Αμερική έκανε για πρώτη φορά την εμφάνισή του το επαράθυρο - θαύμα. Είναι έφωτισμένο με ένα ηλεκτρικό μάτι και χάρης σ' αυτό, το επαράθυρο - θαύμα, κλείνει αυτόματα όταν η θερμοκρασία του δωματίου πέση κάτω από ένα όρισμένο όριο ή όταν βρέχη ή όταν χιονίζει.

■ **ΣΕ** ΚΑΜΜΙΑ χώρα δεν πίνουν τόση σαμπάνια όση στην Αγγλία. Τον περασμένο χρόνο οι εισαγωγές σαμπάνιας έφθασαν τα 3.200.000 μπουκάλια.

■ **ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ** άνεμος στην Ιαπωνία. Ο Αυτοκράτορας και η Αυτοκράτειρα πήγαν για πρώτη φορά σε κινηματογράφο.

↑ **ΣΤΙΣ** 10 Ίουνίου θα δοθι στο θέατρο «Ρέξ» η έτήσια χορευτική παράσταση της σχολής Δ. Γρηγοριάδου. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει την «Βαλπουργιανή Νύχτα», από τον «Φόουστ» του Γκούντ, και άποσπάσματα από την «Κοιμισμένη Βασίλοπούλα» του Τσαϊκόφσκυ, στα όποια έμφανίζονται μαθήτορες της σχολής, με έπικεφαλής την διπλωματούχο Άννα Χρηστίδου και τον Λεωνίδα Έρενίδη. Στις φωτογραφίες οι δυο σολίστ, σε διάφορα στιγμιότυπα από τις χορογραφίες τους.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

↑ **Φεστιβάλ...** το μεγάλο πιά θερινό γεγονός που επέβαλε την κοσμοπολιτική—στην καλύτερη έννοια της λέξεως— αξία του. Είκοσιδυο όνομαστά Φεστιβάλ (και άπειράοια άλλα με δευτερεύοντα, στενά τυπικά χαρακτήρα) όργανώνονται φέτος σε 12 εύρωπαϊκές χώρες... Ο **κατάλογος**: Αίξ της Προβηγγίας, Αθήνα, Μπάροϋτ, Βερολίνο, Γκραζανόν, Μπορντό, Ντούμπροβνικ, Φλωρεντία, Γρανάδα, Έλσίνκι, Όλλανδία, Λουκέρνη, Μόναχο, Περούτζια, Πράγα, Σανάντερ, Στοκχόλμη, Στρασβούργο, Βενετία, Βιέννη, Βισμπάντε και Ζυρίχη (το Φεστιβάλ της Έπιδαύρου θεωρείται ένωματωμένο στο Φεστιβάλ Αθηνών). Η **μουσική**—προλογίζει ο Ντενι ντε Ρουζόν, στο πληροφοριακό δελτίο που έκδιδει η έν Γενεύη έδρεύουσα Εύρωπαϊκή Ένωση των Μουσικών Φεστιβάλ— είναι ή πιο τυπική δημιουργία της Εύρώπης: είναι αυτή που υποδηλώνει πρώτη την βαθεία όμοιότητα των συγκινήσεων και του πνεύματος που χαρακτηρίζουν ένα πολιτισμό...

↑ **Υπόμνηση...** προς πολύ—ή έστω—καλοφαιτη φορά την εμφάνισή του το επαράθυρο - θαύμα. Είναι έφωτισμένο με ένα ηλεκτρικό μάτι και χάρης σ' αυτό, το επαράθυρο - θαύμα, κλείνει αυτόματα όταν η θερμοκρασία του δωματίου πέση κάτω από ένα όρισμένο όριο ή όταν βρέχη ή όταν χιονίζει.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ...

Μελωδίες του Γκέρσουιν θα άποτελέσουν το πρόγραμμα του ήμιώρου μοντέρνας έλαφράς μουσικής, το όποιο θα μεταδοθι την Κυριακή 1-130 μ.μ. από το Β' Πρόγραμμα, στην συνέχεια της έκπομπής «Έκλογη από μουσικές Είκονες». Ένα ήμιορο ένδιαφέουν και εύχαριστο, με τις καλύτερες μελωδίες του δισήμου.

● Ο **ΝΕΑΡΟΣ** χειρουργός έτοιμάζεται να κάνι την πρώτη του έγχείρηση. —Α'τε, λοιπόν, καλή άοχή! του λέει ο καθηγητής. Και πρόσχε να μη κοπή!

● —**ΓΙΩΡΓΟ**, δεν είναι σωστό να μάς δή ή μαμά να φιλιώσσε. —Μά δεν προστάθω... —Ναί, βέβαια. Άλλά τό είπα για την περίπτωση που...

● —**ΘΑ** ΗΘΕΛΕΣ να τρώγαμε μαζί; —Πολύ εύχαριστός. —Τηλεφώνησε, λοιπόν, στη γυναίκα σου να δάλη ένα σερίβαιο παραπάνω. Τώρα είμαι μέσα για πλαστογραφία...

● **ΚΑΡΠΙΟΣ** μιλούσε σ' ένα φίλο του για ένα πολύ ματαιόδοσο συγγραφέα: —Σκέψου ότι κάθε χρόνο στα γενέθλιά του στέλνει στην μητέρα του ένα συγγραφήριο τηλεγράφημα!

● **ΕΝΑΣ** φυλακισμένος μονολογεί: —Κοίτα πράγματα που γίνονται στον κόσμο. Την προηγούμενη φορά που ήμουν φυλακή έμαθα να γράφο. Τώρα είμαι μέσα για πλαστογραφία...

● **ΜΙΑ** νέα κουβεντιάει με μία φίλη της: —Θά ήθελα να βρω έναν άνδρα που να μου βρέται σαν υποψήφιος προς ψηφοφόρο.

Η ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΟΒΑΡΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

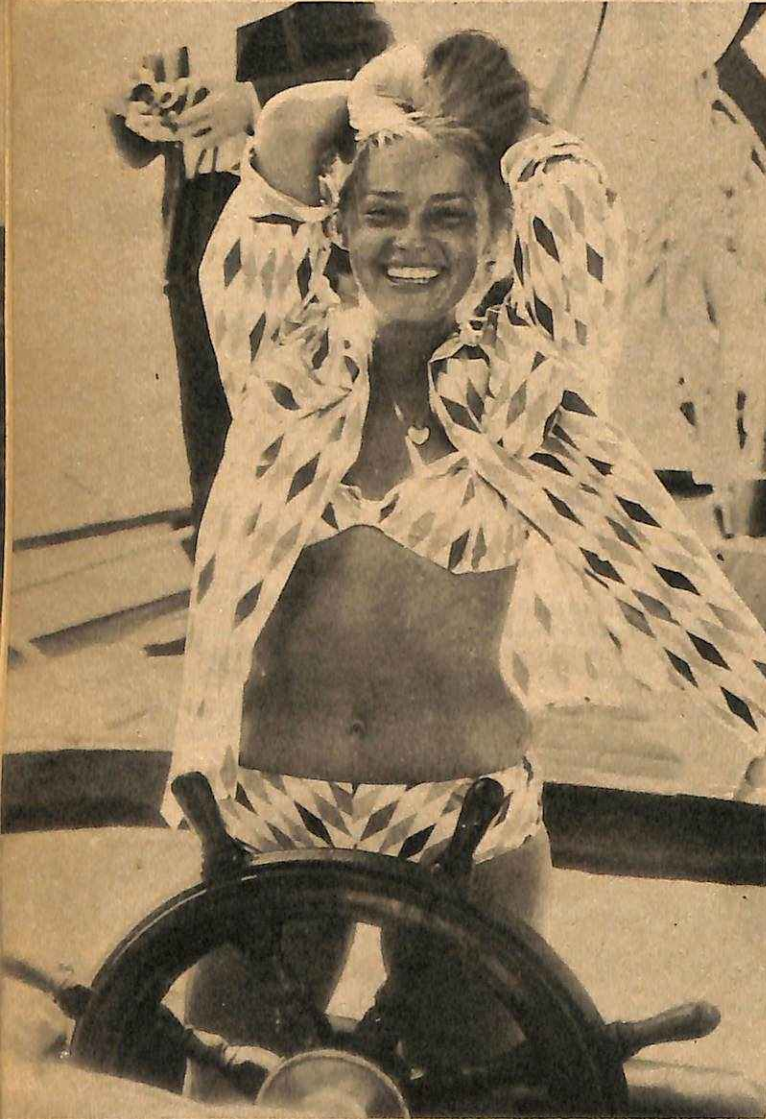
Το εύγευστο σοκολατοποιημένο καθαυτό πού τρώγεται σάν γλύκισμα. Γλυκύ, άποτελεσματικό και άσφαλές δια νέους και παιδιά.

Είς όλα τα φαρμακεία είς μεγέθη των 2, 6 και 18 πλακιδίων

ΑΝΑΜΕΣΑ στην τελευταία σκηνή μιάς ταινίας και στην προετοιμασία ενός καινούργιου θεατρικού έργου, βρίσκει λίγο χρόνο για τις διακοπές της ή πάντα πολυάσχολη Ζάν Μορώ. Καί τότε ξεχνάει σκηνή και στούντιο και γίνεται και πάλι μια έντελως άμεριμνη, ζωηρή γυναίκα.

«ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ταλέντο κ' επίμονη μελέτη για να φθάσει κανείς ψηλά», λέει η Ζάν, που είναι πιά μιά από τις πρώτες φίρμες του γαλλικού θεάτρου και της οθόνης. Κανείς όμως — ούτε και η ίδια — δεν άμφισβητεί ότι αποτελεί άκαταμάχητο επίσης όπλο ή προκλητική ομορφιά με την οποία είναι προικισμένη.

Με πίστη σε υψηλά καλλιτεχνικά ιδανικά και με αξιοθαύμαστη εργατικότητα, η Ζάν Μορώ κατορθώνει διαρκώς να πραγματοποιήσει νέες επιτυχίες στη γαλλική σκηνή και οθόνη. Παράλληλα της αναγνωρίζουν όλοι ζηλευτή ωριμότητα σκέψεων και συγκροτημένη πνευματική καλλιέργεια. Διαφορετικά, όσο κι αν της χαμογέλαγε η τύχη, πάλι δεν θα κατάρθωνε να φτάσει, σε μικρό σχετικά διάστημα, τόσο ψηλά, ώστε να είναι σήμερα, μόνο για το ταλέντο της, μετά την Μπριζίτ Μπαρντό, η πιο ακριβοπληρωμένη ηθοποιός του γαλλικού κινηματογράφου.

Γεννήθηκε στο Παρίσι. 'Η ίδια λέει στα 1928 και, φυσικά, δεν υπάρχει λόγος να μην την πιστέψουμε, αφού δε δείχνει πολύ μεγαλύτερη. Τα πρώτα νεανικά της χρόνια τα πέρασε ήσυχα, κοντά στο Γάλλο πατέρα της και την Αγγλίδα μητέρα της. Πήρε μαθήματα θεάτρου από τον Ντενίς ντ' Ινές και γρήγορα μπήκε στη Γαλλική Κωμωδία, όπου έπαιξε σε 15 περίπου έργα. Μετά θρέθηκε πρωταγωνίστρια στο Έθνικό Λαϊκό Θέατρο του Ζαν Βιλάρ, δίπλα στον Ζεράρ Φιλίπ.

Την οριστική της καθιέρωση στη σκηνή την πήρε με την «Όρα της Φαντασίας». Αρχικά, στο λεπτό αυτό Ιταλικό έργο, που το ζωντάνεψαν εδώ, στο θέατρο Κ. Μουσούρη, η Β. Μαυλίδου και η Ε. Χατζηαργύρη, η Ζάν έπαιξε τον έναν από τους δύο βασικούς ρόλους. Ξαφνικά όμως, λίγο πριν από την επίσημη πρεμιέρα, η συμπρωταγωνίστρια της αρρώστησε και τότε η Ζάν, για να γυάλι το θέατρο από τη δύσκολη θέση, δέχτηκε να έρμηνεύσει και τις δύο ηρωίδες, αφού, σύμφωνα με την πλοκή του έργου, δεν εμφανιζόντουσαν ταυτόχρονα στη σκηνή. Αυτό ήταν! Την επομένη όλοι οι κριτικοί του Παρισιού μιλούσαν με θαυμασμό για την έξοχη πρωταγωνίστρια, που μπορεί ν' αποδίδει ρόλους απόλυτα αντίθετους.

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΖΑΝ ΜΟΡΩ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΤΩΝ ΚΑΝΝΩΝ ΠΟΥ ΜΟΙΡΑΣΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΛΙΝΑ, ΗΡΘΕ ΣΑΝ Η ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΨΥΤΕΡΑ ΑΠΟ 20 ΤΑΙΝΙΕΣ

Παράλληλα άρχισε να γυρίζει τη μιά μετά την άλλη ταινίες, που την έπέβαλαν και στο μεγάλο κοινό της οθόνης σαν μιά εξαιρετική πρωταγωνίστρια. Χαρακτηριστικά αναφέρεται πως από το 1951, που έκανε το πρώτο γυρίσμα, έως σήμερα ξεπέρασε τα είκοσι φιλμς. Από αυτά ξεχωρίζουν το «Είμαι μεσά-νυχτα, καθηγητή Σβάιτσερ», με τον Πιέρ Φρενέι, «Οι άνθρωποι με τ' άσπρα», που αναφέρεται στη ζωή των επαρχιακών γειτρών, «Η άμοιβη της αμαρτίας» και τα δύο έργα που γύρισε με τον σκηνοθέτη Λουί Μάλ: «Η πρωτοποριακή αστυνομική περιπέτεια «Μια νύχτα του Σαββάτου» και οι «Εραστές», που σκανδαλίσαν και γοήτευσαν μαζί με την τολμηρή τους περιπέτεια.

Τέλος, σαν ένας σημαντικός σταθμός στην κινηματογραφική καριέρα της πρέπει να θεωρηθεί και το «Μοντεράτο Καντάμπιλε», το φιλμ που την έκανε να μοιραστεί τελευταία στις Κάννες, μαζί με τη Μελίνα, το πρώτο βραβείο γυναικείας ηθοποιίας.

Είχα την ευκαιρία να συναντήσω την Ζάν Μορώ στα στούντιο της Μπλιανκούρ, όταν ακριβώς γύριζε το έργο αυτό. Μιλήσαμε πάλι για χίλια θέματα. Για τα κινηματογραφικά φεστιβάλ, που διαρκώς πληθαίνουν, για την κρίση έργων στο θέατρο, για την αδράνεια της σημερινής λογοτεχνίας. Τέλος η συζήτηση γύρισε στις συντομες, αλησμόνητες διακοπές που πέρασε στην Ελλάδα.

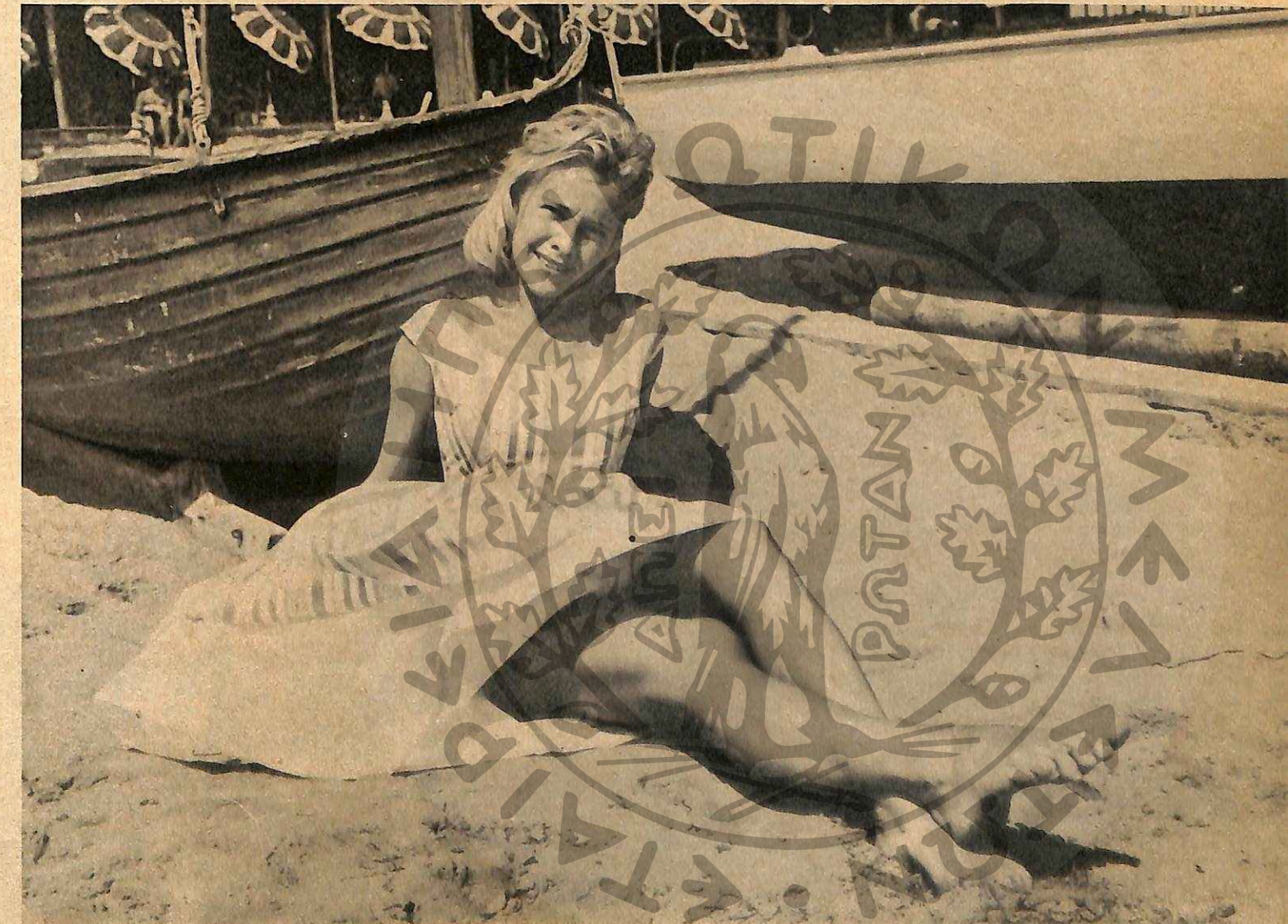
—Θα ξανάρθω, μου εξωμολόγηθηκε. 'Αλλ' αυτή τη φορά για ένα ολόκληρο καλοκαίρι. Καί να σας πω κάτι; Θα ήθελα πολύ να γυρίσω μιά ταινία στη χώρα σας. Είδα εδώ στο Παρίσι δυο ελληνικά φιλμς και πραγματικά ένθουσιάστηκα. Έχετε πνοή σείς οι Έλληνες. Το μαρτυρούν αυτό και οι θεατρικές σας παραστάσεις!..

Λίγες ημέρες αργότερα, ένα δυστύχημα έφερε την Ζάν Μορώ στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας. Σ' ένα διάλειμμα των γυρισμάτων του «Μοντεράτο Καντάμπιλε», ο πρωταγωνιστής Ζαν Μπελμόντο πήρε το παιδί της, ένα αγόρι μόλις οκτώ χρονών, για να του κάνει με το άμαξι του έναν περίπατο. 'Αβελά του έμιας συνεκούσθη μ' ένα άλλο αυτοκίνητο με αποτέλεσμα να τραυματισθεί σοβαρώτατα το παιδί της Μορώ και να πάθι ο ίδιος ένα έντονο ψυχικό σοκ. 'Η Μορώ άφησε άμέσως την ταινία και κάθε άλλη απασχόλησή της και δόθηκε ολόψυχα να γλυτώσει το παιδί της, που γι' άκετο καιρό πάλευε με το θάνατο. Τελικά το παιδί σώθηκε και, πριν από μερικές εβδομάδες, ήσυχη πιά κ' εύτυχισμένη, η Ζάν Μορώ κατέβαινε στις Κάννες, για την επίσημη προβολή της ταινίας.

Εκεί την περίμενε η έκπληξη. Το «Μοντεράτο Καντάμπιλε», που είχε δεθεί με την πιο δραματική άγωνία της ζωής της, της έδινε τώρα και την πιο μεγάλη καλλιτεχνική χαρά. Το μεγάλο βραβείο του φεστιβάλ.

Κ. Α.

ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΝΑ ΧΑΡΗ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ

ΕΠΙΦΟΡΗΜΑΤΑ!

* Ένας μικρούλης σαματάς δημιουργήθηκε από το χρονογράφημα της περασμένης εβδομάδας.

* «Όστε έτσι;», ρωτάει ένας διαστικός και όργιλος έπιστολογράφος. «Όλος ο Έρωτας τον Μάη είναι μόνο για τους νέους! Έμεις οί ώριμότεροι, άλλο καθήκον δεν έχουμε παρά να καθώμαστε ύπομονητικά και να περιμένουμε τις έωθινές τους έπιστροφές! «Νέα έκ του Άδου», έ; Πάει; Ξωφλήσαμε; Δεν υπάρχει πιά για μάς περιθώριο ούτε για την Αύγή, ούτε για την Άγάπη;».

* Μά τί λέτε, φίλτατε; Ποιός είπε πως δεν υπάρχει π ε ρ ι θ ώ ρ ι ο ;

* «Η Ζωή, —μάς λέει τὸ χρονικό για τὴν δμώνυμη αυτοκράτειρα— ά π ε ζ η μ ι ώ θ η ά ρ κ ο ύ ν τ ω ς, λαβούσα εἰς ἡλικίαν 54 ἐτῶν δεύτερον σύζυγον καὶ εἰς ἡλικίαν 62 τρίτον, ἐκτὸς τῶν μεταξὺ ἐπιφορημάτων».

* Ἀπὸ ἐπιφορήματα δέ, καθὼς ξέρετε, δρίθει τὸ Κεντρικὸ Τετράγωνο, γιὰ δσοὺς γνωρίζουν τὰ μυστικά τῆς ἀγοράς. «Καλὸν ἐμπόρευμα εἰς καλὴν τιμὴν τὴν κατάλληλον στιγμὴν», ὅπως λέει κι ὁ Μέντελσάμ.

* Ἀλλωστε, Ἀγάπη, στὴν ἀθηναϊκὴ κεντρικὴ περίμετρο, δὲν εἶναι παρὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα, διανθισμένα μὲ κοινὲς ἀναμνήσεις.

* Ἀγάπη κάνουμε ὅλοι μας στὸ Κεντρικὸ Τετράγωνο, κι ἄς μὴν τὸ συλλαμβάνουμε, ὅπως σπάνια συναισθανόμαστε πὼς ἡ συναγρίδα πού τρώμε εἶναι ἀκανθοπετρύγιον τῆς οἰκογενείας τῶν πιστοποιηματοσιδῶν...

* Ἀγάπη πουλᾶμε κι ἀγάπη ἀγοράζουμε, κ' ἕνας πακτωλὸς ἀγάπης ρέει, μεροβραδῖς, ἀνάμεσα στοὺς μονιμόλιθους τοῦ Μπελβεντέρε καὶ τὰ νεώτερα ἐκ τῶν ἀπολιθωμάτων τοῦ Ζαχαράτου.

* Ἀγάπη ζητάει κι ἀγάπη ἀποκτάει ὅποιος διαθέτει τὸν κατάλληλο ὀπλισμὸ γιὰ τὴν ἐπίπονη σωμασκία πού συνεπάγεται ἡ ἀπέκκρισις οἰουδήποτε πιστοποιητικῆς καὶ ἡ κατάρτησις οἰουδήποτε θηλυκοῦ στὴν Ἀθήνα...

* Ἄλλο ἦταν τὸ θέμα μας: Πὼς τὰ τριαντάφυλλα, πού περιβάλλουν ὅλη τούτη τὴν ἀγάπη, δὲν μυρίζουν τὸ ἴδιο ὅπως τ ὁ τ ε , καὶ πὼς ἄ λ λ ο εἶναι τὸ εἶδος τῆς ταχυκαρδίας ἀπὸ κίνητο πού χαρακτηρίζει τὶς προπολεμικὲς ἐξάρσεις τῶν συναυλιῶν τοῦ θεάτρου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

* Β ε β α ῖ ω ς ὑπάρχει π ε ρ ι θ ῶ ρ ι ο !

* Τίποτα δὲν ὑποχρεώνει κανέναν νὰ ρίξη κάτω τ' ἄρματα.

* «Πρέπον ἐστὶ ἀγωνίσασθαι καὶ μὴ δεδιέναι τῆς ὁδοῦ τὸ μῆκος καὶ τὰ τῆς θαλάσσης πελάγη καὶ τῆς νίκης τὸ ὄθλον...».

* Οἱ ἐκλεκτοὶ καντιδάτοι τῆς κεντρικῆς ἐρωταγορᾶς ξέρουν, ὅμως, πὼς αὐτὲς οἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται πάντα ὑπὸ τὸν ὄρον «S.B.F.», πού στὴ διεθνῇ, ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερα στὴν ἀθηναϊκὴ συντομογραφία σημαίνει: ὑπὸ ἐπιφύλαξιν αἰσίας περαιώσεως. Καί, νὰ πάρῃ ὁ διάβολος, αὐτὴ ἡ εὐκόλος αἰσία περαιώσεως εἶναι πού δημιουργεῖ τὰ μεγάλα προπετάσματα ἀνοίσεως γύρω στὴν πλατεία τοῦ Συντάγματος.

* Ὅποτε γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: ἀξίζει τὸν κόπο;

* Λυτάμαι, ἀλλὰ ἡ ἀπάντησις εἶναι σαφῶς ἀρνητικὴ: δὲν τὸν ἀξίζει...

* Σαφέστατα καὶ ἀμετάκλητα, ἡ ζωὴ μας εἶναι τονισμένη πάνω στὸ βασικὸ ἐκεῖνο εἶδος πού λέγεται «μηνή»: «ἡ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μουσικοῦ τόνου μελωδία πλειόνων τοῦ ἐνὸς χρόνων».

* Παράδειγμα:

«Ντό - ντό - ντό - ντό - ντό».

* Ἄλλο παράδειγμα:

« Π ὅ σ ο ; - π ὅ σ ο ; - π ὅ σ ο ; - π ὅ σ ο ; »

Index

Περάστε εὐχάριστες ὥρες

Club KALAMAKI #2
2α Στάσις Καλαμακίου
τηλ. 99-658

ΚΑΦΕ-ΜΠΑΡ
ΧΟΡΟΣ ΑΠΟ ΠΡΩΪ ΣΕ ΠΡΩΪ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΑ
ΘΕΡΙΝΟΝ ΕΣΤΕΓΑΣΜΕΝΟΝ
ΠΑΝ/ΜΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ 10 ΤΗΛ 22612-22611

Τὸ Ἀθηναῖκο Θέατρο
τοῦ Λιάκου ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Φρ. ΝΟΤ
**ΟΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΘΑΡΩΗ
ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ**

Λίτσας Χριστογιαννοπούλου:
Μαίρη Χρονοπούλου
Γιάννης Κορμπάνης
Δημήτ. Κουρκής
Χρ. Παρῆας

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ
ΛΑΤΚΕΣ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΕΣ

ΔΥΟ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
Ἡ Λιεθωνὸς Φιλικὴ
Ἰταλικὴ ΟΡΧΗΣΤΡΑ τοῦ
BIACOMINO «I ROMANO»
καὶ ἡ ορχήστρα
ΚΩΣΤΑ ΠΡΕΝΤΑ
με τὸν ἐξαιρετικὸν
τραγουδιστὴν
ΒΑΒΑΤΣΙΚΟ

BAMBOO-VILLAGE Club
KAGE BRADY Βουλιγαμένη
Reservation Tel. 24703

ΘΕΑΤΡΟΝ ΣΑΜΑΡΤΖΗ
ΚΑΡΟΛΟΥ 1 ΤΗΛ 524755

**Ο ΝΙΚΟΛ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ με τὸν
ΔΙΟΝ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ**
Στὴν κωμωδίαν τῶν
Δ. ΤΣΙΦΟΡΟΥ-Π. ΒΑΣΙΛΕΪΔΗ

**ΔΕΚΑ ΜΕΡΕΣ
ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ**

ΔΑΦΝΗ ΣΚΟΥΡΑ
ΜΑΡΩ ΚΟΝΤΟΥ

ΑΘΗΝΑΙΑ
ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ
ΤΗΛΕΦ. 968-802

Αρχιστρά
ΔΕΒ-ΚΑΝΑΚΑΚΗ

ΣΑΤΥΡΙΟΝ ΑΚΡΟΠΟΛ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 9
ΤΗΛ 614-530 & 614-481

Εἰρήνη Κωμωδία
ΔΗΜ. ΨΑΘΑ

**Η ΜΑΙΡΗ
ΤΑ ΛΕΕΙ
ΟΛΑ!**

ΑΡΩΝΗ
Φωτόπουλος

CORACABANA
NIGHT CLUB
ΚΟΡΑΝ 5-ΤΗΛ. 32061

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ
τὰς μεγαλειότατας
ἀτραξιὸν ἀπ' ὅλο τοῦ
κόσμου.

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΠΑΡΑΙΣΤΗΡΙΟΥ
ΚΟΝΣΟΜΑΤΙΟΝ Δρ. 30

Συνταγμα
AIR CONDITION
καὶ
ΟΛΟΚΛΗΡΟ
πΡΟΓΡΑΜΜΑ

Mosambo
RESTAURANT-DANCING
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10-ΤΗΛ. 20-236

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ

ΓΙΑ 15 ΗΜΕΡΕΣ
27 ΜΑΪΟΥ-12 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΘΕΑΤΡΟ Ν. ΧΑΤΖΙΣΚΟΥ
ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΙΩΝ 29

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΟΡΝΙΘΕΣ

Προπωλούνται Εἰσιτήρια
γιὰ ὅλες τὶς παραστάσεις.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ

«Δέκα μέρες στο Παρίσι», «Ἡ Μαίρη τὰ λέει ὅ-
λα», «Ἵρνηθες» καὶ «Ἀπ' τὴν καλὴ καὶ ἀπ' τὴν
ἀνάποδην».

Εντυπώσεις τοῦ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Σ ὠρηδὸν «πρεμιέρες» αὐτὲς τὶς ἡμέρες. Τὰ θερινὰ θεάτρα ἀνοίγουν τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο καὶ πολὺ σύντομα θὰ εἶναι ἐν λειτουργίᾳ ὅλα τὰ συγκροτήματα πού θὰ παίξουν τὸ καλοκαίρι στὴν Ἀθήνα. Τὴν ἀρχὴ ἀπὸ τοὺς μουσικοὺς θιάσους ἔκανε τὸ «Περόκε» καὶ ἀπὸ τὰ συγκροτήματα πρόζας ὁ θιάσος κωμωδίας τοῦ «Σαμαρτζή». Τὸ θέατρο αὐτὸ τῆς ὁδοῦ Καρόλου στεγάζει ἐφέτος τὴν δυάδα τῶν γνωστῶν κωμικῶν Νίκου Σταυρίδη καὶ Διονύση Παπαγιαννοπούλου, μὲ γυναικεῖο συμπλήρωμα τὴν Δάφνη Σκούρα καὶ τὴν Μάρω Κοντοῦ. Ἐναρκτήριο ἔργο, μιὰ καινούργια κωμωδία τῶν ἰδιαίτερα ἀποδοτικῶν τὸν τελευταῖο καιρὸ γνωστῶν θεατρικῶν συγγραφέων Νίκου Τσιφόρου καὶ Πολύβιου Βασιλειάδη, πού ὁ τίτλος τῆς εἶναι «Δέκα μέρες στο Παρίσι». Οἱ δημιουργοὶ τῆς, στὸ σημείωμα πού ἔχει καθιερωθῇ νὰ ὑπάρχῃ στὸ πρόγραμμα, γράφουν ὅτι παρουσιάζουν «μιὰ μικρὴ, δροσερὴ, καλοκαιριὰτικὴ, χωρὶς ἀξιώσεις (ἀφήστε, λένε, τοὺς κριτικούς νὰ γευεῖνε «θέσεις καὶ ψυχογραφίες») καὶ γελαστικὴ κωμωδία». Καὶ πράγματι καὶ ἡ νέα τους αὐτὴ ἐλαφρὴ, πολὺ ἐλαφρὴ σκηникὴ δημιουργία εἶναι γελαστικὴ. Πολλὲς στιγμὲς μάλιστα τὸ νέλιο πού προκαλεῖ εἶναι πλουσιώτατο. Ἀλλὰ, συγχρόνως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δὲν εἶναι καλῆς ποιότητος καὶ μάλιστα ὠρσιμένες στιγμὲς εἶναι ν' ἀπορῇ κανεὶς πὼς δυὸ ἄνθρωποι τοῦ θεάτρου μὲ ταλέντο καὶ πείρα καταφεύγουν σὲ τόσο φθηνὰ μέσα γιὰ νὰ «διασκεδάσουν» τοὺς θεατὰς τοῦ ἔργου τους. Ἀκούστε, ὅμως, καὶ τὴν ὑπόθεσις τῆς κωμωδίας τους αὐτῆς:

ΣΥΝΧΕΙΑ ΣΕΛ. 52

ΤΡΕΙΣ φωτογραφίες ἀπὸ ἰασημεριεὺς πρεμιέρες ἀθηναϊκῶν θεάτρων. Ἀνω, εἰς τὴν πρώτην φωτογραφίαν, εἰκονίζονται οἱ δυὸ συνεργαζόμενοι στὸ «Ἀκρόπολι» δημοφιλεῖς πρωταγωνισταὶ Μαίρη Ἀρῶν καὶ Μιχὴς Φωτόπουλος, ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἐναρκτηρίου ἔργου τῆς σαϊζὸν καὶ κορυφαῖος εὐθυμογράφος Δημήτρης Ψαθᾶς καὶ ὁ σκηνοθέτης Κωστής Μιχαηλίδης, πού ἀνέσας τὴν κωμωδία «Ἡ Μαίρη τὰ λέει ὅλα». Σ τὸ μέσον: Οἱ πέντε βασικοὶ πρωταγωνισταὶ τοῦ μουσικοῦ συγκροτήματος τοῦ «Περόκε», ἤτοι, ἡ Ἄννα Καλουτᾶ, ὁ Ὀρέστης Μακρῆς, ἡ Μαρίκα Νέζερ, ὁ Γιώργος Γαβρηλίδης καὶ ἡ Μαρίκα Κρεβατᾶ, ὅπως ἐμφανίζονται στὸ φινάλε τῆς ἐπιθεωρησεως Τραϊφόρου καὶ Βασιλειάδη. Κάτω: Μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὴν κωμωδία «Δέκα μέρες στο Παρίσι», τῶν Τσιφόρου καὶ Βασιλειάδη, πού παίζεται στὸ θέατρο «Σαμαρτζή» μὲ τοὺς τέσσερις βασικοὺς πρωταγωνιστὰς τοῦ ἔργου, δηλαδή, τὸν Νίκο Σταυρίδη, τὸν Διονύση Παπαγιαννοπούλου, τὴν Δάφνη Σκούρα καὶ τὴν Μάρω Κοντοῦ.

Οί «Ήρνιδες», ή νέα κωμωδία του Ψαδά, τὸ καινούργιο ἔργο Τσιφόρου - Βασιλειάδη καὶ ἡ ἑναρκτήρια ἐπιθεώρηση τοῦ «Περοκέ»

Ὁ Βάσος καὶ ὁ Μίλτος ἔχουν παντρευτὴ δυὸ ἀδελφές, τὴν Λίνα καὶ τὴν Ἀλέκα. Δυὸ ἀδελφές πολὺ νεώτερές τους, ἀλλὰ συγχρόνως παθολογικά ζηλιάρες. Καὶ εἰ δυὸ εἶναι τῆς ἀρχῆς ὅτι μπορεῖ καεὶς ν' ἀγαπᾷ τὴ γυναῖκα του, ἀλλ' ὅτι δὲν πρέπει νὰ λείπουν οἱ μικρές ἐξωσπιτικές περιπέτειες. Παράλληλα ἔχουν τὸ ὄνειρο νὰ πᾶνε γιὰ 10 ἡμέρες ν' ἀσπαστεῖν στὸ νυκτερινὸ Παρίσι. Φυσικά, χωρὶς τὶς γυναῖκες τους. Γιὰ νὰ τὸ κατορθώσουν, λοιπόν, αὐτὸ μεταχειρίζονται εἰδικὸ τέχνησμά: Ὁ ἑνὺς προσποιεῖται τὸν ἀρρωστο, ὁ ἄλλος φέρνει στὸ σπίτι κάποιον ὑποκτὺ τύπο, ποὺ ἐμφανίζεται ὡς ὑψηλῆς, καὶ γίνονται ἑνα σωρὸ ἀπίθανα πράγματα, παράλληλα μ' ἄλλα ἐπεισόδια, ποὺ προκαλοῦν τὴν ἐξέγερση τῶν δυὸ υπερβολικά ζηλότυπων γυναικῶν. Στὸ τέλος, φυσικά, ὅλα τακτοποιοῦνται καὶ φεύγουν γιὰ τὸ Παρίσι καὶ οἱ τέσσαρις μαζί... Τὸ εἶπα ἤδη: Τὸ νέο ἔργο τῆς τόσο ἀποδοτικῆς συγγραφικῆς δυάδας προκαλεῖ γέλιο καὶ σ' ὠρισμένες σκηνὲς ἀφθονο καὶ πλατύ. Ἀλλὰ τὸ γέλιο αὐτὸ τὸ προκαλοῦν φαινομενικὲς ἐπινοήσεις καὶ ἐκτροπὲς χοντροκομμένες καὶ πολλὰς φορές τραδηγμένες ἀπὸ τὰ μαλλιά, ἔτσι

ποὺ τὸ συνολικὸ ἀποτέλεσμα δὲν παίρνει τὸν θεατὴ μὲ τὸ μέρος του. Μοιραία ἡ ἐρμηνεία ἀκολουθεῖ τὴν χονδρὴ γραμμὴ τοῦ κειμένου καὶ ἔτσι τὸ κακὸ ἐπιτείνεται. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ Νίκος Σταυρίδης ἀποδεικνύει ὅτι ἔχει πολιτογραφηθῇ ὀριστικά καὶ πειστικά στὸ κλίμα τῆς πρῶτης καὶ ὁ Διονύσης Παπαγιαννόπουλος διαγράφει πάλι, ἐπὶ τὸν σὸ κάπως στερεότυπο πιά ὕψος του, τὸν ἑλλο βασικὸ ἥρωα. Ἀπὸ τὶς δυὸ γυναῖκες —χωρὶς καὶ οἱ δυὸ νὰ εἶναι αὐτὸ ποὺ ἀποζητοῦν οἱ ρόλοι—, ὑποκριτικῶς πειστικώτερη εἶναι ἡ Δάφνη Σκούρα. Ἡ Μάρω Κοντοῦ ἔχει κάποια ἐκκλίση στὴν προβολὴ τῶν στοιχείων τῆς φυσικῆς ὁμορφίας τῆς. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἡθοποιούς θὰ πρέπει ν' ἀναφερθοῦν ὁ Γ. Τσιτσάπουλος καὶ ὁ Γιάννης Μαλούχος, καθὼς καὶ ἡ Μαρούλα Ράττα. Εἶναι ἐπίσης συμπαθητικὴ ἡ Γοργὼ Χρέλια.

«Ἡ Μαίρη τὰ λέει ὅλα...»

Ερχόμαστε τώρα στὴν ἄλλη ἐλληνικὴ κωμωδία, ποὺ ἀνέθηκε τὴν περασμένη ἐβδομάδα. Στὴν νέα κω-

μωδία τοῦ Δημήτρη Ψαδά «Ἡ Μαίρη τὰ λέει ὅλα...». Ὁ ἐξαιρετὸς εὐθυμογράφος καὶ κωμωδιογράφος, αὐτὴ τὴ φορὰ παρουσιάζει βασικά ἑνα τύπο ποὺ αὐτὸς κυρίως καλύπτει τὴ δράση καὶ γεμίζει τὸ ἔργο. Ἡ Μαίρη του εἶναι —γιὰ νὰ μεταφρασθῇ τὰ λόγια τοῦ ἴδιου τοῦ συγγραφέα— «μὴ κοπέλλα νευρική, γλωσσὸ καὶ καυγαστὸ, ἀλλ' ὅχι ἀπὸ ἀπλὴ στραβοδουλιά. Στὸ βάθος τῆς εἶναι ἑνὰς τύπος ἀγνός καὶ ἠθικός —χρυσὴ καρδιά—, ποὺ ὅμως ἔχει ριζωμένο μέσα τῆς τόσο πολὺ τὸ αἶσθημα τοῦ δικίου, ὥστε, μὲ τὴν εὐαισθησία του χαρακτηριστῆς, νὰ γίνεται θυελλώδης συνήγορος ὅλων τῶν ἀδικημάτων. Νευρική, ὅμως, καθὼς εἶναι, ὅχι μόνον δὲν μπορεῖ νὰ χωνεύῃ τὰ στραβά καὶ τ' ἀνάποδα ποὺ βλέπει γύρω τῆς, ἀλλὰ ἐξαπὸ καταγανακτισμένη, καὶ τὰ...λέει ὅλα!». Ἐτσι, στὴν πρώτη πράξη, σ' ἑνα ὑποεργεῖο τὰ βάζει δυναμικά μ' ἑνα διευδυντὴ, ποὺ δὲν φέρεται πῶς πρέπει σὲ κάποιον ὁ ὁποῖος ἔχει μὴ ὑπόθεση, γιὰ τὴν ὁποία ἔχει πᾶσι δέκα φορές καὶ τὸν παραπέμπει διαρκῶς στὸ μέλλον. Ὑστερα ἀπὸ τὸν γερὸ καυγᾶ ποὺ κάνει, ἐρχεται σὲ λίγο καὶ τὴν δρίσκει τὸ σπῆτι τῆς ὁ ἀνθρώπος γιὰ τὸν ὁποῖο συνηγόρησε. Ἐκεῖνος εἶναι τὸ ἐντελὼς ἀντίθετο τῆς Μαίρης. «Ἀντιμετωπίζει τὰ πάντα ἥρεμα καὶ φιλοσοφικά, κοιτᾷ ἀπλῶς νὰ τὰ βολέψῃ καὶ ἐν ἀνάγκῃ —ὅταν πρόκειται γιὰ σκάνδαλα— νὰ τὰ «κουκουλώσῃ» γιὰ νὰ μὴ γίνεταί ἀσκησι φασαρία, πολὺ περισσότερο ὅταν αὐτὴ ἡ φασαρία ὑπάρχει κίνδυνος νὰ βεῖθῃ τὰ συμφέροντά του. Τίμιος καὶ αὐτὸς στὸ βάθος, κυριαρχεῖται, ὥστόσο, ἀπὸ τὸ ρωμεικὸ «ὦχ, ἀδερφέ» καὶ ἀκολουθεῖ, ἔσο τοῦ ἐπιτρέψει ἡ συνείδησί του, τὸ δρόμο τοῦ συμβιβασμοῦ». Φυσικά, οἱ δυὸ αὐτοὶ ἀνῆμοι τύποι ποὺ τὸν γρήγορα συγκρούονται καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴ βάση ἐπάνω στὴν ὁποία ὁ Ψαδὰς στηρίζει τὴ δράση τοῦ νέου του ἔργου. Ἐνὺς ἔργου ποὺ προσφέρει σκηνὲς ἀφθονοῦ γέλιου καὶ ὅπου χαίρεται κυρίως τὸν τρόπο μὲν τὸν ὁποῖο ἔχει ζωγραφισθῇ ἡ κεντρικὴ ἡρωίδα. Παράλληλα, ὅμως, ἡ κωμωδία του ἔχει καὶ ἑνα βασικὸ μειονέκτημα. Τὸ μειονέκτημα εἶναι ὅτι ὁ δημιουργὸς τῆς, ἐκινώντας νὰ πῇ ὠρισμένα πράγματα ἐπάνω σὲ θέματα ἠθικῆς τάξεως, παρσύρεται πολὺ ἀπ' αὐτὴ τὴ διάθεση καὶ ἀδιαφορεῖ ἂν τὸ ἔργο ξεφεύγῃ ὠρισμένες φορές ἀπὸ τὴ γραμμὴ τοῦ θεατρικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ γίνεται μονόλογος τῆς πρωταγωνιστρίας ἢ μεταφέρει στὴ σκηνὴ πράγματα ποὺ εἶναι τραδηγμένα ἀπὸ τὰ μαλλιά, ὅπως, νὰ ποῦμε, ὁ διάλογος μεταξὺ συζύγου καὶ ὠρίμου ἐρστού, ποὺ γίνεται στὴν τρίτη πράξη.

Ἀρῶνη καὶ Φωτόπουλος

Ἀνεξάρτητα ὅμως ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἡ διάθεση τοῦ Ψαδά γιὰ ἑνα καυστικὸ ἔλεγχο κοινωνικῶν ἠθῶν τὸν παρασύρει σὲ πράγματα ποὺ ἀδικοῦν τὸ θεατρικὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας του, εἶναι συγχρόνως γεγονός ὅτι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἔχει ζωγραφισθῇ τὴν κεντρικὴ ἡρωίδα εἶναι ἐξαιρετὸς. Ἡ Μαίρη Ἀρῶνη, παράλληλα, τὴν ζωντανεύει ἐκτακτά. Ὁ τύπος δρίσκει μὴ ὁμολογουμένως ἰδανικὴ ἐρμηνεία ποὺ προσελκεῖ ζωνηρότητα. Χαίρεται τὴν ἐξοχὴ ἐπιτεὺς τῆς. Ὁ Μίμης Φωτόπουλος, ἐξ ἄλλου, κομμένος καὶ ραμμένος γιὰ τὸν ἄνθρωπο τοῦ «ὦχ, ἀδερφέ» καὶ τὸν σχετικὸ συμβιβασμό, προσθέτει πολὺ στὴν ὅλη ἐπιτυχημένη παράσταση, ποὺ ἔχει σκηνοθετηθῇ μὲ πολλὴ ἐπιμέλεια ἀπὸ τὸν Κωστὴ Μιχαηλίδη. Ἀπὸ τὰ ἄλλα στελέχη τῆς ἐρμηνείας δικαιούνται ν' ἀναφερθοῦν στὸν πίνακα τῆς ἐπιτυχίας ὁ Δημήτρης Καλλιδικάς, ὁ Ἀνδρέας Φιλίππιδης, ἡ Λίλη Παπαγιάννη καὶ ἡ Καίτη Χρονοπούλου. Ἐλπίδοφώρα, ἐξ ἄλλου, ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῆς Πάλας Γαζουλέα. Ἀπὸ τὰ σκηνικὰ τῆς Μαριλένας Ἀραβαντινοῦ ἀξιοσημείωτο μόνον τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ, στὴ δεύτερη εἰκόνα τῆς δευτέρας πράξεως.

Ἡ νέα παράσταση τῶν «Ὀρνίθων»

Ἦταν ἐπόμενο, ἡ νέα παράσταση τῶν «Ὀρνίθων» ποὺ ξαναπαρουσιάζει ὁ Κároλος Κούν —αὐτὴ τὴ φορὰ στὸ θέατρο Νίκου Χατζίσκου— νὰ προκαλέσῃ ζωνρὸ ἐνδιαφέρον. Εἶναι γνωστὴ ἡ περυσινὴ τους περιπέτεια καὶ οἱ ἱστορίες ποὺ ἔγιναν κατὰ τὴν μοναδικὴ παρουσίασις τῆς κωμωδίας τοῦ Ἀριστοφάνους στὸ Ὄδειον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Ἡ παράσταση ἐκείνη ἦταν κατὰ τὸν ὅσον ὑπῆρχε συντονισμὸς μεταξὺ ἐκτελεστῶν καὶ χοροῦ καὶ δὲν ὑπῆρχε συντονισμὸς χοροῦ καὶ ὀρχήστρας. Ὁ δημιουργὸς, λοιπόν, τοῦ «Θεάτρου Τέχνης» ἀπεφάσισε ἐξέτος νὰ πάρῃ τὴν ρεβάν ἐκείνου τοῦ ἀτύχηματος. Ἐτσι ξαναἑβάσε τὸ ἔργο ποὺ ἡ περυσινὴ του παρουσίασις προκάλεσε τόσο σάλο. Ἡ πρώτη καινούργια παράσταση δόθηκε τὸ περασμένο Σάββατο στὸ ὑπαίθριο θέατρο Χατζίσκου, στὴν ὁδὸν Μαυρομματαίων, καὶ πρέπει νὰ ποῦμε εὐθὺς ἀμέσως ὅτι ἐδικαίωσε τὶς κρίσεις ποὺ εἶχαν διατυπωθῇ πέρυσι. Τὶς κρίσεις ὅτι ἐκείνο ποὺ εἶδαμε στὸ Ὄδειον Ἡρώδου ἦταν ἀνῶριμο καὶ χω-

ρὶς συντονισμένα τὰ καλλιτεχνικὰ σκέλη τῆς ἐρμηνείας. Ἐφέτος ὁ Κούν εἶναι ἀναντίρρητο ὅτι παρουσίσε κατὰ τὸ ἐντελὼς ἀλλιώτικο. Κατὰ ποὺ καὶ ἐκεῖνος ἀκόμη ποὺ τυχὸν διαφωνεῖ μὲ τὴ σκηνοθετικὴ ἀντίληψη, μὲ τὴν ὁποία παίζεται ἡ κωμωδία τοῦ Ἀριστοφάνους, δὲν μπορεῖ νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ ὅτι εἶναι μὴ καλὰ ὠργανωμένη, πειθαρχημένη, δημιουργικὰ δοσμένη παράσταση.

Ἡθοποιοί, μουσικὴ καὶ χορὸς

Νομίζω ὅτι ἐδοθήσε καὶ τὸ νέο περὶβάλλον. Ὁ καινούργιος χώρος, ὅπου παίζονται οἱ «Ὀρνίθες». Πιὸ μαζεμένους καὶ πρὶς περιωρισμένους ἀπὸ τὸ Ὄδειον Ἡρώδου, ἐπιτρέπει νὰ προβάλλεται πιὸ συγκεκριμένα καὶ πιὸ ζεστὰ τὸ ὅλο θέμα. Ἐπειτα, ὑπέβρε αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ ἀπαραίτητος συντονισμὸς μεταξὺ ὀρχήστρας καὶ χοροῦ, ἡ δὲ παρουσία τοῦ λυρικοῦ καλλιτέχνη Γιώργου Μουσιῶ τοῦ προσέδωσε κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν χορῶν. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ χορὸς εἶχε πάλι κατὰ τὸ ἐρασιτεχνικὸ καὶ δὲν ἦταν στὸ ἐπίπεδο τῆς ἄλλης παραστάσεως. Ἐπίσης θὰ εἶχε καεὶς ὠρισμένες ἐπιφυλάξεις γιὰ τὴν ὑπερβολικὴ λιτότητα τοῦ σκηνικοῦ τοῦ Γιάννη Τσιφόρου. Ὅμως αὐτά, καὶ ἐνα φέρει, δὲν ἀλλάζουν τὴ βάση. Καὶ ἡ βάση εἶναι ὅτι αὐτὸ ποὺ παρουσιάζεται ἐφέτος ἔχει καλλιτεχνικὸ τόνο, ἔχει ποιητικὴ σφραγίδα, εἶναι μὴ παράσταση ἡ ὁποία, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν σκηνοθετικὴ γραμμὴ ποὺ τὴν χαρακτηρίζει, εἶναι προσεκτικά καὶ δημιουργικὰ ἀνεδασμένη καὶ προσελκεῖ τὸν θεατὴ. Ἀν θυμῶμαι καλά, πέντε ἢ ἕξι φορές στὴν περμιέρα —ποὺ δόθηκε μέσα σὲ πολὺ κακὲς καιρικὲς συνθήκες— ἔκανε μὴ φοβερὴ ψύχρα— τὸ κοινὸ δῖεκα μὲ θερμὰ χειροκροτήματα τοὺς ἐκτελεστάς. Ἀπὸ αὐτοὺς θὰ πρέπει ν' ἀναφερθοῦν ξεχωριστὰ ὁ Χατζημάρκος, ὁ Λαζάνης, ὁ Μπάκας, ὁ Δημήτρης Βάγιας καὶ ὁ Γ. Κωνσταντίνου. Ἐπίσης εἶχαν ἱκανοποιητικὴ ἐμφάνισις ὁ Θεόδωρος Κατσαρῆς, ὁ Μίμης Κουγιουμτζῆς καὶ ὁ Ἀθηνόδωρος Προύσαλης.

Ἡ καινούργια ἐμφάνισις τοῦ ἱερέως

Θὰ ἦπτε ἴσως: Ὅμως ὁ Κároλος Κούν ἔκανε ἀβάρεις. Ὁ ἱερεὺς, ποὺ πέρυσι ἐνάχλησε ὠρισμένους καὶ ἔγινε ἡ ἀφορμὴ τῶν ἀποδοκιμασιῶν, ἐφέτος παρουσιάσθηκε κάπως διαφορετικώτερα καὶ δὲν χρησιμοποιήθηκε θυζαντικὴ ψαλμωδία. Ἐπίσης ὠρισμένες ἐλευθεριότητες τῆς μεταφράσεως Ράττα καὶ κατὰ προσαρμογὲς σὲ σύγχρονες καταστάσεις καὶ τωρινὰ θέματα ψαλιδίστηκαν. Ὅμως θὰ ἦταν τελείως ἀδίκον ἂν ἔλεγε κανεὶς ὅτι ὁ μεταφραστὴς καὶ ὁ σκηνοθετὴς ἔκαναν ὑπερμέτρους παραχωρήσεις καὶ καλλιτεχνικὲς ἀβάρεις γιὰ νὰ πάρουν μὲ τὸ μέρος τους τὸν θεατὴ. Ὅχι. Ἀπλῶς ἀφῆρεσαν τὰ προσχήματα ὠρισμένων ἐπικρίσεων. Ἀν ἐφέτος οἱ «Ὀρνίθες» κάνουν διαφορικὴ ἐντύπωση, ὀφείλεται στὸ ὅτι εἶναι ὠργανωμένη ἡ παράστασή τους καὶ ἡ ἐρμηνεία τους εἶναι δοσμένη ἐπιμελημένα καὶ δημιουργικά. Ὁ Κároλος Κούν εἶναι ἀναντίρρητο ὅτι ἀποκατέστησε μὲ δ,τι παρουσιάζει ἐφέτος ἐκείνο ποὺ προχώρα καὶ ἀνώριμο εἶχε ἐδοθῇ πέρυσι.

«Ἀπ' τὴν καλὴ καὶ τὴν ἀνάποδη»

Μένει νὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν πρώτη ἐφετεινὴ ἐπιθεώρηση ποὺ παρουσιάζει τὸ μουσικὸ συγκρότημα τοῦ «Περοκέ». Ὅπως τὸ ἔχουμε ξαναπῇ, οἱ ἐπιθεωρησιακοὶ θῆσοι τοῦ ἐφετεινοῦ καλοκαιριοῦ θὰ εἶναι τρεῖς. Ἐνας στὸ «Περοκέ». Ἐνας στὸ «Μετροπόλιταν». Κι ὁ τρίτος στὸ «Πάρκ». Στὸ «Περοκέ» ὁ Μίμης Τσιφόρος καὶ ὁ Μήτσος Βασιλειάδης —ποὺ εἶναι οἱ ἴδιοι καὶ οἱ ἐπιχειρηματίαι— ἔχουν ἐγκαταστήσει ἑνα ἀξιόλογο μουσικὸ συγκρότημα. Ἐνα συγκρότημα ποὺ παρουσιάζει τὸ ἐνδιαφέρον ὅτι τὸ ἀπαρτίζουν λαμπερὰ ἀστέρια τῆς παλαιᾶς φρουρᾶς τοῦ ἐπιθεωρησιακοῦ στερεώματος καὶ παράλληλα πολὺ ἐλπίδοφώρα στελέχη τῆς καινούργιας θεατρικῆς γενεᾶς. Συγχρόνως οἱ δυὸ συγγραφεῖς εἶναι φανερό ὅτι κατέβαλαν φροντίδα νὰ δώσουν κατὰ μὲ διάθεσι καινούργιου. Φοβόμηναι, ἐν τούτοις, ὅτι ἡ προσθήκη τους ἀπὸ καθαρῶς συγγραφικῆς πλευρᾶς δὲν ἔχει σημειώσει ἰδιαίτερες ἐπιτεὺς καὶ ὅτι οἱ πραγματικοὶ ἱερεῖς τῆς ἐξέγερσης πολλὸ ἀπὸ τὰ γνωστά καὶ τὰ καθιερωμένα. Ἀν ὅμως δὲν συνθέτουν τίποτε τὸ ἰδιαίτερο, ἐν τούτοις, συνολικά ἡ ἐργασία τους παίρνει μὲ τὸ μέρος τῆς τὸν θεατὴ, ποὺ περνᾷ μὴ εὐχάριστη βραδυά. Μὲ μερικά πράγματα, μάλιστα, δισκοδεῖξαι ξεχωριστὰ.

Σκέτς, νούμερα καὶ ἐκτελεστάι

Ἀὐτὰ εἶναι κυρίως τὰ δυὸ μεγάλα σκέτς τῆς ἐπιθεωρήσεως. Τὸ ἑνὸς τὴν πρώτη πράξη τὸ ἀποδίδουν ἀμίμητα ἡ Μάρικα Κρεβατὰ μὲ τὸν Γιώργο Γαβρι-

λίδη καὶ μαζί τους ἡ Φραντζέσκα Ἀλεξάνδρου καὶ ὁ Ἄλ. Τζανετάκος. Τὸ ἄλλο συνθέτει τὴ δεύτερη πράξη τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ, ἔσο κι ἂν τὸ χαρακτηριστὴς πολλὴ χοντρή γραμμὴ, ἐν τούτοις, προκαλεῖ πλουσιώτατο γέλιο. Παίζεται καὶ μὲ μοναδικὸ κέφι Μάρικα Νέξερ, τὴν Μάρικα Κρεβατὰ, τὸν Γιώργο Γαβριλίδη, τὸν Μανέλη καὶ τὸν Ντενέγια. Ἐκτός ἀπὸ τὰ δυὸ αὐτὰ σκέτς, στὸ ἐνεργητικὸ τοῦ ἔργου εἶναι τὸ μουσικὸ μέρος τοῦ οἴνα, ὅπου γίνεται μὴ ἀναδρῶμὴ στὸ παρελθόν, στὴ ζωὴ τῆς παλαιᾶς Ἀθῆνας καὶ στὰ διάφορα τραγούδια τῆς, ποὺ ἔχουν ἀφῆσει ἐποχὴ. Οἱ μελωδίες αὐτὲς φέρνουν ὠραίες νοσταλγίες στοὺς παλιούς καὶ παρακολουθεῖνται μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ ἀπὸ τοὺς νέους. Ἡ Ἄννα Καλουτὰ, μὲ τὸ ἀπρόσμεντο μπρίο τῆς, καλύπτει τὸ σόλο τῆς «Κυρίες τῶν πολιτικῶν» τῆς ἀντιπαθητικῆς δάσης σκηνῆς ἔχει τοποθετηθῇ ἡ σάτιρα γιὰ τοὺς πολιτικούς ἀρχηγούς. Ἐπίσης, ὁ Ὀρέστης Μακρῆς μὲ τὴν ἐξαιρετικὴ τέχνη του δίνει ὑπόσταση στὰ δυὸ σόλα τοῦ «Πούλα» τὸ σπῆτι σου, μὴ λέν...» καὶ «Πιὲς τὸ κιλό σου». Συνεργασία συγγραφέων καὶ Μαρίας Νέξερ, προσελκεῖ τὸ σόλο τῆς Ἀπατε-

νης. Ἡ Ἄννα Καλουτὰ, τέλος, ὑπερασπίζεται δημιουργικὰ —πλασιωμένη ἀπὸ τὸν Μανέλη, τὸν Ντενέγια, τὸν Σὺλδα καὶ τὸν Πανταζῆ— τὴν πολιτικὴ ὕψος σκηνὴ ἑκατοπολιτικοῦ. Ἀπὸ τὰ νούμερα ποὺ ἀποδίδουν οἱ καλλιτέχναι τῆς νεώτερης γενεᾶς προσελκεῖ κυρίως τὸ «Ρομεικὸ στρῆπ-τῆς» μὲ τὴν Σόφη Λαμπράκη, ποὺ τὴν πλαισιώνουν ὁ Λασκαρίδης καὶ ὁ Τζανετάκος. Οἱ ἄλλες σκηνὲς («Πέντε ἀφηρημένοι», «Ἐνας Ἀμερικανὸς στὴν Ἀθήνα», «Σπᾶμε κέφι», «Ὅποιος σοὺ κολλάει») δὲν λένε μεγάλα πράγματα. Θὰ τελειώσω ὑπογραμμίζοντας ὅτι εἶναι πάρα πολὺ καλὴ ἡ σκηνοθετικὴ ἐργασία τοῦ Τσιφόρου, φροντισμένες οἱ χορογραφίες τῆς Ἀλ Βέμπο στὰ διάφορα νούμερα καὶ ἐνδιαφέρουσα ἡ μουσικὴ τοῦ Βαγγέλη Λυκαρδούπουλου, ποὺ τὰ νέα τραγούδια τοῦ ἀποδίδουν πολὺ καλά ἡ Μελάγια, ὁ Ντενέγιας καὶ ἡ Ζήλεια. Θὰ ἦταν, τέλος, παράλειψη νὰ μὴ ἀναφέρω ὅτι σημειῶνε ἐντελῶς ἰδιαίτερη ἐπιτυχία ὁ γνωστός μίμος Τάσος Γιαννόπουλος. Στὴν παρουσίασιν μάλιστα τοῦ Κώστα Χατζηχρήστου εἶναι ὁ μολογουμένως ἐκπληκτικὸς.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Ὁμορφα γερά μαλλιά μέ Vac

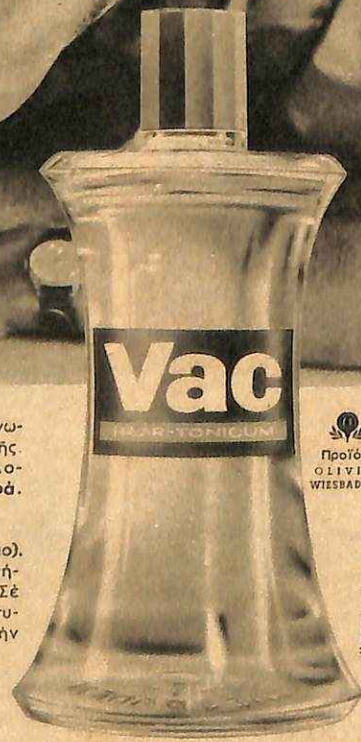

VAC, ἡ νέα ἐπαναστατικὴ ἀνακάλυψις. Χάρης στὸ συστατικὸ τοῦ S54 τὸ τονωτικὸ VAC προκαλεῖ ἰσχυρὴ κυκλοφορία αἵματος σ' ὅλο τὸ τριχὸ τῆς κεφαλῆς. Ποτίζει τὶς ρίζες τῶν μαλλιῶν μὲ τὶς ἀναγκαῖες τροφονοτικές οὐσίες. Ἐξολοθρεύει τὰ ὀλαδερὰ βακτηρίδια. Τὰ μαλλιά γίνονται δυνατά, ἀνθεκτικά, λαμπερά.

Ἀποτελέσματα ἄμεσα, ἀσφαλῆ, ριζικά. Κάνετε μασάζ μὲ VAC (ὀδηγίες σὲ κάθε φιαλίδιο). Θὰ αἰσθανθῆτε ἀμέσως θερμότητα καὶ ἑνα μυρμηγκισμα σὲ κεφάλι. Ἄρα τὸ VAC ἐνήργησε. Σὲ λίγο χρόνο, τὸ VAC σὰς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν πιτυρίδα, τὴν φαγούρα καὶ σταματᾷ προλαμπάνει τὴν τριχόπτωση ἐνισχύοντας τὴν νέα τριχοφυΐα.

ΤΙΜΗ
Κανονικὸ μέγεθος 58.
Ὀικονομικὸ μέγεθος 58

Πρὸν
OLIVIN
WISSBACH

"ΜΙΝΩ"

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΙΤΥΡΙΔΑ ΣΤΑΜΑΤΑ ΤΗΝ ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΚΑΛΩΠΙΖΕΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

"ΜΙΝΩ"

Πρώτος μπαίνει στη φωτιά, με τὸ ρυθμικὸ τοῦ θηματισμοῦ καὶ σὲ πλήρη καταληψία, ὁ ἀρχιαναστενάρης Ἑμμανουήλ. Μὲ γυμνά τὰ πόδια, τὴ διασχίζει χορεύοντας. Περνᾶ καὶ ξαναπερνᾶ πάνω ἀπὸ τ' ἀναμμένα κάρβουνα, χωρὶς ἢ φωτιά νὰ τοῦ προκαλῇ ἔγκαυμα.

ΤΟ ΑΝΑΜΜΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΝΩΡΙΣ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ. Η ΠΥΡΟΒΑΣΙΑ Θ' ΑΡΧΙΣΗ ΟΤΑΝ ΤΑ ΞΥΛΑ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

ΔΥΝΑΤΩΤΕΡΗ ΚΙ' ΑΠ' ΤΗΝ ΦΩΤΙΑ: Η ΕΚΣΤΑΣΗ!

Καὶ φέτος τ' «Ἀναστενάρια» κατέπληξαν τοὺς θεατὲς ποὺ συνέρρευσαν νιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὸ πανάρχαιο ἔθιμο

21 Μαΐου. Ὁ «παππούς», δηλαδὴ ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος, γιορτάζει καὶ πρέπει νὰ τιμηθῇ μὲ τὴν πατροπαράδοτη πυροβασία, ποὺ οἱ μυστηριακὲς ρίζες τῆς χάνονται στὴν αὐγὴ τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ ἀναστενάρηδες σὲ συναγεμώ, στὴ Μαυρολεῖκη τῆς Δράμας, στὴν Ἁγία Ἑλένη τῶν Σερρών, στὴ Μελίκη τῆς Βεροίας, —ὅχι ὅμως καὶ στὸ Λαγκαδά τῆς Θεσσαλονίκης, ποὺ μένει ἀνεξήγητὴ ἡ ἀπόφαση τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ νὰ μὴ γίνουν ἐφέτος τ' ἀναστενάρια. Πλήθος κόσμου εἶχε συγκεντρωθῇ στὴν Ἁγία Ἑλένη καί, ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς, πολλοὶ ξένοι τουρί-

στες μὲ φωτογραφικὲς μηχανὲς καὶ ὀπερατέρ μὲ κινηματογραφικὲς μηχανές, γιὰ ν' ἀπαθανάτισουν τὸ ἐκπληκτικὸ φαινόμενο. Κάποιος εἶχε φέρει καὶ μαγνητόφωνο, γιὰ ν' ἀποτυπώσῃ τὴν ὑπόκωφη κραυγὴ «Ἰχ—Ἰχ, Ἀχ—ἄχ, Ὁχ—ὄχ», ποὺ τόσο θυμίζει τὴν ἰσχὴ τῶν ἀρχαίων στὸν ἱακχο καὶ ποὺ μέσα στὴ θρησκευτικὴ καταληψία τοὺς ἀφήνουν μονότονα οἱ ἀναστενάρηδες, καθὼς πατοῦν τὴν φλογισμένη πυροστιά, χωρὶς νὰ καίγονται, χωρὶς νὰ τσουρουφλίζονται καν. ■■■

(Φωτ. Γιάννη Κυριακίδη)

ΘΕΑΜΑ ΑΓΡΙΟ, ΥΠΟΒΛΗΤΙΚΟ. ΕΝΑΣ - ΕΝΑΣ ΟΙ ΑΝΑΣΤΕΝΑΡΗΔΕΣ, ΚΡΑΤΩΝΤΑΣ ΤΟ ΕΙΚΟΝΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ

Η Άρτιν ολή χώρα τῶν δανυμάλων

Ο ΠΑΛΙΟΣ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ

Οί Ρώσοι ελπίζουν πολλά από τὸν «ψυχρὸ πόλεμο»

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 28)

Οι αντίστοιχες γκάφες της αμερικανικής ηγεσίας, αποκορύφωμα τῶν ὁποίων ἦταν ἡ ἀκαίρη πτήση τοῦ «Υ-2» πάνω ἀπὸ τὴν Ρωσία, στὶς παραμονές τῆς Δι-ασκέφως, ἔδωσαν νέα προπαγανδιστικά ἐπιχειρήματα στοὺς Σοβιετικούς δι-πλωμάτες. Τέλος, ἡ ἐπάνοδος στὸν Ο. Η. Ε. ἐξυπηρετεῖ τὸ Κρεμλίνο κι ἀπὸ μιά ἄλλη πλευρά: Τοῦ δίνει τὴ δυνατό-τητα νὰ ζητήσει ἐντονώτερα τὴν ἐντα-ξη στὴ διεθνή κοινότητα τῆς κομμουνι-στικῆς Κίνας, τῆς ὁποίας οἱ πρόσφατες κινήσεις κ' ἐνέργειες ἄρχισαν νὰ ἀνη-συχοῦν καὶ νὰ ἐνοχλοῦν τὴν Μόσχα...

Στὰ 1958, ἡ Οὐάσιγκτων κ' ἡ Μό-σχα πῆραν μιά σημαντική πρωτοβουλία: Ἐγκαινιάσαν τὴν διπλωματία τῶν προ-σωπικῶν ἐπαφῶν. Προσπάθησαν ν' ἀν-τικαταστήσουν τὴν παγερότητα τῶν διακωνώσεων καὶ τῆς κλασικῆς δι-πλωματίας μετὰ τὴν θερμότητα τῆς προ-σωπικῆς ἐπικοινωνίας. Δυὸ ἄνθρωποι, ποὺ εἶναι υπεύθυνοι γιὰ τὴν εὐημερία τῶν λαῶν, μποροῦν νὰ συνειννοῦν πιὸ εὐκόλα, νὰ μιλήσουν μετὰ περισσότερη εὐελκρία, παρὰ τὰ ψυχρὰ κείμενα τῆς γραφειοκρατίας. Ἡ ἱστορία ἔχει ἀπώλετα τέτια παραδείγματα προω-πικῶν ἐπαφῶν σὲ ἀνώτατο ἐπίπεδο, ποὺ εἶχαν καρποφορήσει. Ἐτσι γεννή-θηκε ἡ ἰδέα γιὰ τὴν Διάσκεψη Κορυ-φῆς, ἔτσι γέννη τὸ ταξίδι τοῦ Μάκ Μίλλαν στὴ Μόσχα καὶ τοῦ Μικολαγι-σὴν Οὐάσιγκτων. Τὰ ταξίδια αὐτὰ ἦταν ἡ πρώτη ἀπόπειρα νὰ διαλυθῇ ἡ ἀμοιβαία καχυποψία καὶ ν' ἀρχίσουν προκαταρκτικὲς συνομιλίες, ποὺ νὰ δο-λιδοσκοπήσουν τίς δυνατότητες γενικώ-τερας διαπραγματεύσεων. Οἱ δυὸ ἀν-τίπαλοι εἶχαν τὴν ἐντύπωση πὼς ἦταν ἰσοπαλοὶ καὶ πὼς ἡ μὴ διαφυγὴ ἀπ' τὸ ἀδιέξοδο ὅπου ἐρισκόντουσαν τόσα χρόνια ἦταν νὰ παρατηροῦν κ' οἱ δυὸ —τοὺλάχιστον προσωρινά— ἀπ' τὴ φι-λοδοξία τῆς κοσμοκρατορίας.

Τὸ 1959 ἦταν ἓτος πολιτικοῦ ρεαλισμοῦ. Προηγούμενες οἱ δυὸ ἀν-τίπαλοι σκιαμαχοῦσαν καὶ μιλώφαρον. Χωρὶς νὰ εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ πο-λεμήσουν, εἶχαν προχέρι καθεστῆς τὴν ἀπειλὴ τοῦ πολέμου. Τὸ 1959, ἐγκατέλειψαν ὁριστικά τὴν ἀγνοίαν αὐ-τῆς τακτικῆς, ποὺ δὲν εἶχε ἀποδοῦσε τίποτα σὲ κανένα. Καὶ γιὰ πρώτη φο-ρά, ἀφηνόσαν κατὰ μέρος τὴν προ-παγάνδα, τίς ἀλληλοκατηγορίες, τοὺς ἐκφοβισμούς, τίς ὑπεκφυγές, τίς ὑπερ-βολικὲς ἐθελίες, ἦλθαν σὲ ἀμεση ἐπα-φή μετὰ τὴν πραγματικότητα, ὅχι ὅπως τὴν φανταζόνταν, ἀλλὰ ὅπως ἦταν. Εἶδαν τίς διαφορὲς τοὺς σὰν μιά ὁ-μοιογένεια.

ποθεση ποὺ μπορεῖ νὰ διακανονισθῇ μετὰ ἀμέλειαν —δύσκολο, μακροχρόνιο, σκληρό, ἀλλ' ἀποδοτικὸ κάποτε— ποὺ θ' ἀπαιτοῦσε παραχωρήσεις κ' ἀπ' τὰ δύο μέρη.

Τώρα, ἡ ὥραία αὕτη προοπτική, ποὺ θὰ ὠδηγοῦσε στὸν βαθμιαῖο ἀφοπλι-σμό, στὴ μείωση τῶν στρατιωτικῶν δα-πανῶν, στὴν κατάρρευση τῶν στρατιω-τικῶν δόσεων, στὴν οἰκονομικὴ ἀνά-πτυξη τῶν καθυστερημένων χωρῶν, ἀ-ποδεχτήκη πὼς ἦταν κάπως πρόωρη. Νὰ ὀφείλεται ἄραγε αὐτὸ στὴν πε-πείσθησή τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ὅτι ἡ ἰσχύς τῆς αὐτῆς τόσο ἀποφασι-στικά, ὥστε νὰ τῆς ἐπιτρέπῃ δυναμι-κὲς ἀναμετρήσεις; Ἄν τὸ πιστεύῃ αὐ-τό, θὰ πῇ ὅτι οἱ ἡγέται τῆς ἐξέφωγ-ἀπ' τὸν πολιτικὸ ρεαλισμὸ καὶ τὴν πολιτικὴ σωφροσύνη, ποὺ φάνηκε νὰ δείχνῃ ὁ Νικήτας Κροστσεφ στὰ τε-λευταία δυὸ χρόνια. Ἰσως νὰ τὸν ἐπηρεάσαν οἱ παλαιοὶ σταλινικοί ἢ οἱ στρατιωτικοὶ ἢ ὁ Κινέζος σύμμα-χος του. Τὸ γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτι οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες παραμένουν πανίσχυρες καὶ ἱκανὲς νὰ συντρίψουν τὴν Σοβιετικὴ Ἐνώση μετὰ κεραυνό-δολα ἀντίπαλο. Αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ μὴν τὸ ξέρουν οἱ Ρώσοι. Ἡ πιθανώ-τερη ἐξήγηση, λοιπόν, τῆς ἐπιστροφῆς τοὺς στὴν πολιτικὴ τοῦ «ψυχροῦ πό-λεμου» καὶ τῶν προπαγανδιστικῶν λό-γων στὸν Ο. Η. Ε. εἶναι ὅτι ἐπιδιώ-κουν μιά π ρ ο σ ω ρ ι ν ἢ διακο-πὴ τῆς ὁρέσεως, μιά π ρ ο σ ω ρ ι ν ἢ τὴν περίοδο ψυχροῦ πολέμου, γιὰ λό-γους διπλωματικῆς τακτικῆς. Ἰσως ἐλπίζουν ν' ἀποκτήσουν μερικοὺς νέους φίλους, νὰ ἐκφοβίσουν μερικοὺς σθε-νέστερους, νὰ παρασύρουν μερικὰ ἔθνη σὲ εὐνοϊκὲς γι' αὐτοὺς ψηφοφορίες. Καὶ ἀργότερα, ὅταν ἔρθῃ ἡ στιγμή, θὰ μποροῦν νὰ ἐναρμονίσουν τίς προ-σωπικὲς ἐπαφές μετὰ τοὺς Δυτικούς —μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐλπίζουν νὰ συναν-τηθοῦν ἕνα δημοκρατικὸ Ἀμερικανὸ Πρόεδρο!— μετὰ καινούργια ἐπιχειρήμα-τα, μετὰ καινούργια ἀγύλη. Στὶς δια-πραγματεύσεις, ὅπως καὶ στὸν πόλεμο, νικᾷ ὁ κέρτονος ποὺ ἔχει μετὰ τὸ μέρος του περισσότερους ὑποστηρικτές, πε-ρισσότερη δύναμη καὶ ἀνεξαρτησία ἀντιπάλου. Καὶ ὁ ρόλος τοῦ Ο. Η. Ε., σ' αὐτὴ τὴ συγκεκριμένη περίοδο, εἶναι νὰ δώσῃ στὸν ἀνατολικὸ συνασπι-σμό αὐτὴ τὴν πρόσθετη προπαγαν-διστικὴ καὶ πολιτικὴ ἰσχύ, ποὺ χρειά-ζεται γιὰ ν' ἀποσπάσῃ περισσότερα ἀπ' τὴ Δύση, στὴ Διάσκεψη Κορυφῆς ποὺ θὰ γίνῃ —ὅπως ὑποσχέθηκε ὁ Κροστσεφ— μετὰ 6 ἢ 8 μῆνες...

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΣ 2. ΡΠ (ροπή) — ΕΡΑ — ΑΣΠΙΣ 3. ΟΤ-ΤΕΝΤΟΙ 4. ΝΑΣΣΑΟΥ 5. ΟΤΕ — ΑΜΗΤΟΣ 6. ΣΩ — ΣΟΥΓΑ — ΡΕΙ 7. ΑΠΡΟΪΣ 8. ΠΟ — ΑΣΤΙΚΑΙΣ 9. ΙΝΔΡΑ — ΟΑΝ — ΟΣ 10. ΦΛΥΝΝ — ΑΜΕ 11. ΠΗΛΙΟ — ΕΡΟΝ 12. ΑΙΩΝ-ΤΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΧΡΟΝΟΣ — ΠΙΣΟΝ 2. ΕΠΙΤΑΓΟΝ 3. ΤΣΕ — ΛΑ 4. ΣΕ-ΕΡ — ΣΚΑΡΦΗ 5. ΟΡΝΑΝΟ — ΣΑΛ-ΠΑ 6. ΝΑΤΟ — ΤΑΥ 7. ΟΥΑΓΓΙΟΝΕΣ 8. ΜΑΤ — ΜΑΡΚΑΝ 9. ΙΣΟ — ΝΑΙ — ΕΠ 10. ΕΠΙΤΡΟΙ — ΑΠΟ 11. ΣΙ — Ο «ΕΥΙΣΜΟΣ» 12. ΣΤΑΣΙΣ — ΣΕΝ.

Ο εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μετὰ συνδιασμοῦ τῶν λέξεων: ΣΟΡΟΣ — ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ — ΔΥΟ — ΟΝ — ΒΟΥ, σύνολον 43 λέξεων. Καλύτερους, ἴσως, συνδιασμοὺς ἐνδέχε-ται νὰ ἐπιτύχουν ἀναγνώστες μας μετὰ

κινῆς λέξεων σὰν: ΣΙΑΤΑΝΑ — ΚΟΥ-ΒΑΝ — ΤΣΑΝΑΚΕΣ — ΤΑΝΚΣ — ΚΟΥΒΑΔΕΣ — ΦΑΝΤΑΡΟΥΣ — ΚΙΑΝ-ΣΙΑΣ κλπ.

1. Ὁ γινόμενος τῆς γυναικῆς εἶναι πρὸ ἀνοικτὸς ἀπὸ τὴν ὁρμή. 2. Τῆς ἰδίας τὸ ἀ-ριστέρου παπούτσι προβάλλει πίσω ἀπ' τὸ δεξιό τῆς πόδι, χωρὶς νὰ στρίβεται στὴ γόμψα. 3. Ὁ μικρὸς κρατεῖ διαφορετικὰ λευλοῦδα. 4. Τοῦ μικροῦ τὸ παπούτσι τοῦ δεξιοῦ ποδίου πατάει χάμα διαφορετικά. 5. Ἡ οὐρὰ τοῦ σκύλου εἶναι πρὸ κοιλῆς. 6. Στὸ περὶ τοῦ ποδὸς καὶ τῆς γυναικῆς καὶ στὸ ἐπάνω μέρος τῶν τοῦδων λεί-πει ἡ κάλυψη διαχωριστικῆς γραμμῆς. 7. Στὸ παράδειγμα οἱ κορυφές, σὲ κέντρο καὶ ἄ-νω, εἶναι περισσότερες ἀνοίγματα. 8. Στὸ δάσος, ἐπάνω ἀπὸ τὸ λευκὸ κάγκελλο τοῦ τοῖχου, διαφέρει τὸ μαῦρο φύλλωμα τῶν δένδρων. 9. Ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τῆς γυναικῆς διαφέρει τὸ σύννεφο.

Ι ούνους!... Οἱ δυοφες ἑλληνικὲς ἀκρογιάλι-ες, μετὰ τὰ πεντακάθα-ρα νερά καὶ τὸν λαυ-περὸ ἥλιο, προσφέ-ρουν ἀσύγκριτη χαρὰ. Ἀρχίζει ἡ ἐποχὴ τῆς ξεγνοιασιάς καὶ τῶν διακοπῶν. Ἀλλὰ μαζὺ τῆς ξεκινοῦν καὶ χίλιοι δυὸ κίνδυνοι γιὰ τὴ γυ-ναικεῖα ὁμορφιά. Τὰ ἐγκαύματα ἀ-πὸ τὴν ἡλιοθεραπεία καὶ ἡ ρυτίδω-ση τοῦ δέρματος εἶναι ἴσως οἱ με-γαλύτεροι ἐχθροὶ κάθε γυναικῆς. Ὅσο νωρίτερα προλάβετε τὴν θλαθερὴ ἐπίδραση τῶν ἡλιακῶν ἀ-κτίνων, τόσο πρὶ σίγουρη θὰ εἴσθε γιὰ τὴν ἀκεραιότητά τῆς ὁμορφιάς σας. Καὶ νὰ μὴ ἀπλῆ συμβουλή! Πρὶν ἀπὸ τὸ μπάνιο σας καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν ἡλιοθεραπεία σας κάντε μὴ ἐπαλειψὴ στὸ πρόσωπο καὶ στὸ σῶμα μετὰ τὴν περιφρονήση «Creme Φυλ-λίσ», ποὺ θὰ δώσῃ στὸ κορμὶ σας μιά γοητευτικὴ σοκολατένια ἀπό-χρωση, γεμάτη υγεία καὶ σφρίγος. Μὲ τὴν «Creme Φυλλίς» θὰ προφυ-λάξετε τὴν ἐπιδερμίδα σας ἀπὸ τὰ ὀδυνηρὰ καὶ ἀπακουστικά ἐγκαυ-ματα, κι ἂν δὲν εἴχατε τὴν προνοη-τικότητα νὰ τὴν χρησιμοποιοῦσατε μέχρι τώρα, θὰ μπορέσετε νὰ θε-ραπεύσετε ἀσφαλὺς τὸ ξεφλουδι-σμένο δερμα σας.

Ὅπως κάθε χρονιά, ἔ-τσι καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ζέ-στες πιάσανε ἀπότο-μα. Ἀπὸ τὴ μιά μέ-ρα στὴν ἄλλη δὲν μπο-ροῦσε κανεὶς νὰ ἀνε-χθῇ τὸ ἐλαφρὸ ἀνοι-ξιάτικο ταγεράκι, ἱ-δίως τίς μεσημεριανὲς ὥρες. Μέσα σὲ λίγες μέρες, λοιπόν, γύηκαν τὰ καλοκαιρινὰ φορέματα ἀπὸ τὰ μπασούλα, γιὰ νὰ δώσουν τὸ ντύ-σιμό μας μὴ πρὶν χαρούμενη καὶ ἀνοικτοκαρδῆ πνοή. Τὴν ἴδια στι-γμὴ, ὅμως, δημιουργήθηκαν καὶ χί-λια-δυὸ ἄλλα προβλήματα: Ξεχύθη-καν οἱ γυναικὲς στὰ μαγαζιά κι ἄρχισαν, γιὰ πρώτη φορά, νὰ συν-ειδητοποιοῦν τὴν ἀνάγκη ὁλοκληρώ-σεως τῆς γκαρνταρόμπας τους.

μα πρῶνιό φόρεμα, μιά μπλούζα, μιά φούστα, ἕνα σῶρτ, ἕνα παντε-λόνι, ἕνα θραδινὸ σύνολο... Ἀλλὰ πὼς νὰ προλάβῃ κανεὶς μέσα σὲ

λίγες μέρες νὰ βρῇ τὸ ὅφασμα τῆς προτιμήσεώς του, νὰ διαλέξῃ τὸ σχέδιο, νὰ πετύχῃ τὴν μοδίστρα ἐ-λευθερὴ καὶ νὰ φορέσῃ, πρὶν τελει-ώσῃ ὁ Ἰούλιος, τὸ καινούργιο φό-ρεμα; Ὅλα αὐτὰ χρειάζονται χρό-νο, ποὺ εἶναι πολὺτιμος καὶ δυσκο-λόβρετος στὴν ἐποχὴ μας. Γιὰτί ὁμως νὰ μὴ μεταβάλετε ὅλες αὐτές τίς ταλαιπωρίες σὲ μιά ἀπλή, ἀ-ποτελεσματικὴ ἐπίσκεψη; Ἡ μπο-υτικὴ τῶν καταστημάτων Παπαγιάν-νη, τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 47, προσφέρει σήμερα στὶς Ἀθηναῖες μιά ὑπέροχη συλλογὴ ἀπὸ θαυμάσια φορέματα, γιὰ τὸ πρῶ, τὸ ἀπόγευμα καὶ τὸ βράδυ. Τὰ πρὶν ὁμορφα ἐμπριμέ-Ευρώπης, ἐργασμένα μετὰ γούστο σὲ ἀπλή γραμμὴ, συνθέτουν δυοφες φούστες ἀπὸ ἱταλικὸς ἀλατζίδες, σὲ λαυλούδα ντενὲν ἢ καρρῶ μπλέ, κίτρινα καὶ κόκκινα, ποὺ φο-ριοῦνται μετὰ πούκαμισα ἀπὸ ποπλί-να καὶ φαρδεῖς ζώνες. Ἄν ὁμως προτιμάτε ἕνα παρισινὸ ἐμπριμέ, μετὰ μπλούζα καὶ φούστα ἀπὸ τὸ ἱ-διο ὅφασμα, θὰ βρῆτε μιά μοναδι-κὴ συλλογὴ σὲ κάθε χρώμα καὶ σὲ κάθε σχέδιο. Φούστες «αρδεῖες, μετὰ μεγάλες τσέπες, κομπάρια καὶ ζώ-νες, καὶ πούκαμισα ἀπλά, ποὺ ἄλ-λοτε εἶναι μονόχρωμα καὶ ἄλλοτε ἔχουν ὅλη τὴ γοητεία ἐνὸς καλο-διαλεγμένου ἐμπριμέ. Μήπως, ὁ-μως, προτιμάτε μιά λιγὴ μονόχρω-μὴ φούστα; Τὰ καταστήματα Πα-παγιάννη σὰς τὴν προσφέρουν, ὁ-λοκληρωμένη ἀπὸ κεντημένες βατι-στένιες μπλούζες, λευκὲς καὶ σὲ ἀπάλεις ἀποχρώσεις. Ἄλλωστε, τὸ ντύσιμο γιὰ τὸ πρῶ, σύμφωνα μετὰ τίς προτάγες τοῦ Παρισίου, εἶναι πάντοτε ἀπλή φούστα μετὰ μπλούζα καζάκα, ποὺ ἄλλοτε πέφτει ριχτή καὶ ἄλλοτε μπαίνει μέσα στὴ φού-στα, μετὰ μιά φαρδεῖα ζώνη. Ἀπὸ τίς πρὶν μεγάλες ἐπιτυχίες τῆς μπουτικῆς εἶναι μιά ὁμορφὴ φούστα ποπλίνα μετὰ μεγάλα καρρῶ, ποὺ σχη-ματίζει στὸ κορμὶ σὲ πρωτότυπες μπρετέλλες. Καὶ φθάνουμε στὰ παν-τελόνια: Ἐμπριμέ, ριγέ, μονόχρω-μα, σὲ θαυμάσιες φόρμες, ὁλοκλη-ρώνονται πάντοτε ἀπὸ καζάκες σὲ ποπλίνα. Γιὰ τὸ ἀπόγευμα καὶ τὸ βράδυ, τὸ τμήμα εἰσὶναι φορεμά-των τοῦ καταστήματος Παπαγιάν-νη προσφέρει μιά σειρά ἀπὸ θαυ-μάσιες θαυμάσιες φούστες μετὰ με-γάλα λουλούδια, ποὺ ὁλοκληρῶνουν-ται ἀπὸ ντεκολτέ μπλούζες καὶ φαρδεῖς ζώνες. Καὶ, γιὰ ὅλες σκέ-πτονται νὰ ταξιθεύσουν σὲ κάποιο νησί, ὑπάρχουν ὠραιότατες ζακέ-τες ἀδιάρροχες ἀπὸ ποπλίνα, κα-θὼς καὶ πάρα πολλές ὁμορφες ρόμπ-ντε πλάς, σὲ πρακτικὸς συνδυα-σμούς.

Ὅπως καμμιὰ ἄλλη γυναικὴ στὸν κό-σμο δὲν εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ ξε-τρυπῶνι γυνίς, ὅπου μπορεῖ κανεὶς νὰ βρῇ ὠραιότατες δημιουρ-γίες σὲ πολὺ προσιτὲς τιμές. Πρὶν λίγες ἑβδομάδες, λοιπόν, φανερώ-θηκε μέσα στὴν καρδιά τῆς Ἀθῆ-νας ἕνα κατ'ἀστυ, ποὺ θὰ γοη-τέψῃ τὴν Ἀθηναία μετὰ τὸ πρακτικὸ μυαλό. Εἶναι ὁ Seventeen, τῆς Στο-ῆς τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου 64, δι-πλα στὸν Μαρινόπουλο, ποὺ εἶχε ξεχωρίσει τίς πρὶν χαριτωμένες καὶ νεανικὲς μπλούζες, φούστες, ὁμορ-φες τσάντες, θαυμάσια ἐσώρουχα. Στὰ πρὶν ἀπαλόχρωμα νάυλον, μετὰ

ὅπως καμμιὰ ἄλλη γυναικὴ στὸν κό-σμο δὲν εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ ξε-τρυπῶνι γυνίς, ὅπου μπορεῖ κανεὶς νὰ βρῇ ὠραιότατες δημιουρ-γίες σὲ πολὺ προσιτὲς τιμές. Πρὶν λίγες ἑβδομάδες, λοιπόν, φανερώ-θηκε μέσα στὴν καρδιά τῆς Ἀθῆ-νας ἕνα κατ'ἀστυ, ποὺ θὰ γοη-τέψῃ τὴν Ἀθηναία μετὰ τὸ πρακτικὸ μυαλό. Εἶναι ὁ Seventeen, τῆς Στο-ῆς τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου 64, δι-πλα στὸν Μαρινόπουλο, ποὺ εἶχε ξεχωρίσει τίς πρὶν χαριτωμένες καὶ νεανικὲς μπλούζες, φούστες, ὁμορ-φες τσάντες, θαυμάσια ἐσώρουχα. Στὰ πρὶν ἀπαλόχρωμα νάυλον, μετὰ

Γι' αὐτό, ἰδίως ὅταν θγαίνετε τὸ πρῶ γιὰ νὰ πάτε στὴ δουλειά σας, στὰ μαγαζιά ἢ στὸ μπάνιο, πρέπει νὰ παίρνετε ὀριζόμενα προ-φυλακτικὰ μέτρα, ποὺ θὰ μειώσουν τὴ θλαθερὴ ἐπίδραση τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Ἀλλὰ ἂν πραγματικὰ θέ-λετε νὰ σώσετε τὸ δερμα σας ἀπὸ τὸν κίνδυνο αὐτό, πρέπει νὰ χρησι-μοποιήτε καὶ σεις, πρὶν ἀπὸ τὸ μα-κιγιάρισμα, τὸ περίφημο «Total Milk Skin», τῆς Χάριετ Χούμπαρντ Ἄγιερ, ποὺ ὅχι μόνο φρεσκάρετ τὴν ἐπιδερμίδα καὶ ἐμπροδίζει τίς ρυτί-δες νὰ αὐλακώνουν τὸ δερμα, ἀλλὰ εἶναι συγχρόνως καὶ μιά θαυμάσια βάση γιὰ ἕνα σωστὸ καὶ τέλειο μα-κιγιάρισμα τῶν ζεστούς καλοκαι-ρινούς μῆνες.

Ὅπως καμμιὰ ἄλλη γυναικὴ στὸν κό-σμο δὲν εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ ξε-τρυπῶνι γυνίς, ὅπου μπορεῖ κανεὶς νὰ βρῇ ὠραιότατες δημιουρ-γίες σὲ πολὺ προσιτὲς τιμές. Πρὶν λίγες ἑβδομάδες, λοιπόν, φανερώ-θηκε μέσα στὴν καρδιά τῆς Ἀθῆ-νας ἕνα κατ'ἀστυ, ποὺ θὰ γοη-τέψῃ τὴν Ἀθηναία μετὰ τὸ πρακτικὸ μυαλό. Εἶναι ὁ Seventeen, τῆς Στο-ῆς τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου 64, δι-πλα στὸν Μαρινόπουλο, ποὺ εἶχε ξεχωρίσει τίς πρὶν χαριτωμένες καὶ νεανικὲς μπλούζες, φούστες, ὁμορ-φες τσάντες, θαυμάσια ἐσώρουχα. Στὰ πρὶν ἀπαλόχρωμα νάυλον, μετὰ

τὰ τόσο γνωστὰ μας προϊόντα του, βρῆκε τὸν τρόπο νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἀδυναμία αὐτῆς τῶν καλοφαγά-δων. Παρανοιάζει λοιπὸν τὰ περί-φημα μικρὰ λουκάνικα ΜΙΚΑ, ποὺ ὑπάρχουν σὲ κονσέρβες τῶν 10 τε-μαχίων καὶ κοστίζουν μόνον 7,40 δραχμῆς. Εἶναι ἕνας εὐπρόσδεκτος μεζές, ποὺ συνδυάζει τὴν τελειότη-τα ἐνὸς δανέζικου λουκάνικου, μετὰ τὴν πικάντικη γευστικότητα.

Εἶναι ἀλήθεια πὼς ἡ Ἀθηναία φημίζεται ὅ-χι μόνο γιὰ τὴν κομ-ψότητα τῆς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐξυπνότητα τῆς νὰ συνδυάζῃ κατὰ μον-τέρνο, διαλεχτὸ καὶ φθινὸ συγχρόνως. Ἰ-δίως τὸ μεταξωτὸ πλεκτό, ποὺ δίνει μιά ξεχωριστὴ χάρι καὶ γοητεία στὴν καλοκαιρινὴ γυναικεία σιλου-έττα. Μιά πρωτότυπη ἰδέα ποὺ ἐ-τρέλλανε τίς Παριζιάνες ἀπὸ τὴν πρῶτὴ κιόλας στιγμή, γιὰτί τοὺς ἔδωκε τὴν εὐκαιρία νὰ εἶναι καλὸν-τυμένες ἀπὸ τίς 5 τὸ ἀπόγευμα μέχρι ἄρα τὸ βράδυ. Ἐνα τέτιο μπλουζάκι, ποὺ στὴν Ἀθῆνα εἶχε ἀποκλειστικὰ τὸ κατ'ἀστυ Τρικό-ζα, τῆς στοῆς τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 6, καὶ τὸ ὑποκατάστημά του στὴ Θεο-σαλονίκη, τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως 51, μπορεῖ νὰ ὁλοκληρώσῃ μιά πλῆσιν μεταξωτὴ φούστα καὶ νὰ σὰς προσφέρει μιά θαυμάσια ἐλε-γκαντική ἰδέα γιὰ τὰ καλοκαιρινὰ βράδια. Ἀλλωστε, στὴν Τρικόζα

συνδυασμοὺς δαντέλλας καὶ κεντή-ματος, ἔχει δημιουργήσει θαυμάσι-ες ρόμπες, μπέμπι-νι, ντόλ, νυχτικὰ καὶ κομπιναιζόν. Μήπως θέλετε ὁ-μῶς ἕνα ὠραῖο φουρῶ, ἕνα ζευγά-ρι γάντια ἢ ἕνα παριζιάνικο μαντή-λι γιὰ τὸ κεφάλι; Ὅλα τὰ βρῆτε ὅ-λα, διαλεγμένα μετὰ προσοχή, στὸ πρὶν μοντέρνο καὶ καλόγουστο αὐ-τὸ μαγαζὶ τῆς Ἀθῆνας.

Ὅπως καμμιὰ ἄλλη γυναικὴ στὸν κό-σμο δὲν εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ ξε-τρυπῶνι γυνίς, ὅπου μπορεῖ κανεὶς νὰ βρῇ ὠραιότατες δημιουρ-γίες σὲ πολὺ προσιτὲς τιμές. Πρὶν λίγες ἑβδομάδες, λοιπόν, φανερώ-θηκε μέσα στὴν καρδιά τῆς Ἀθῆ-νας ἕνα κατ'ἀστυ, ποὺ θὰ γοη-τέψῃ τὴν Ἀθηναία μετὰ τὸ πρακτικὸ μυαλό. Εἶναι ὁ Seventeen, τῆς Στο-ῆς τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου 64, δι-πλα στὸν Μαρινόπουλο, ποὺ εἶχε ξεχωρίσει τίς πρὶν χαριτωμένες καὶ νεανικὲς μπλούζες, φούστες, ὁμορ-φες τσάντες, θαυμάσια ἐσώρουχα. Στὰ πρὶν ἀπαλόχρωμα νάυλον, μετὰ

ἕνε πὼς στὶς παρισι-νὲς ἀν κοτύρ κυριαρ-χεῖ τὸ πνεῦμα μιάς ὁ-λοκληρωμένης γυναι-κειᾶς σιλουέττας. Κι αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀ-τμήσφαιρα νοιώθει καὶ νῆς ὅταν διασκελίσῃ τὸ κατ'ἀστυ τῆς ἐκλεκτῆς ἀθηναϊκῆς μπουτικῆς «Hobby», τῆς ὁδοῦ Καρνε-ἄδου 4, ποὺ, χάρι στὴ δημιουργί-α τῆς κ. Σ. Κουντουμά, ἔχει ὅλη τὴν ἐκλεκτικότητα καὶ τὴν φινέτσα τοῦ Παρισίου. Ἐκεῖ ἀντικρίζῃ κανεὶς τὰ πρὶν ὁμορφα μοντέλα τοῦ Ντιόρ, τοῦ Μπαλιανὶ καὶ τῆς Μαντλὲν ντέ Ρόκ, διαλεγμένα πάντοτε μετὰ γού-στο καὶ προσγειωμένα στὴν πρα-γματικότητα τῆς ἑλληνικῆς καλο-καιρινῆς ζωῆς.

Ὅ Παρίσι μὰς ἐπέφύ-λαξε γιὰ τὸ καλοκαί-ρι τοῦ 60 μιά ἀληθι-νὴ ἐκπληξη: Ἀνασάρ-ησε μιά καινοτομία ποὺ λατρεύτηκε ἀμέ-σως ἀπὸ τίς γυναικὲς ὅλου τοῦ κόσμου. Εἶ-ναι τὸ μεταξωτὸ πλεκτό, ποὺ δίνει μιά ξεχωριστὴ χάρι καὶ γοητεία στὴν καλοκαιρινὴ γυναικεία σιλου-έττα. Μιά πρωτότυπη ἰδέα ποὺ ἐ-τρέλλανε τίς Παριζιάνες ἀπὸ τὴν πρῶτὴ κιόλας στιγμή, γιὰτί τοὺς ἔδωκε τὴν εὐκαιρία νὰ εἶναι καλὸν-τυμένες ἀπὸ τίς 5 τὸ ἀπόγευμα μέχρι ἄρα τὸ βράδυ. Ἐνα τέτιο μπλουζάκι, ποὺ στὴν Ἀθῆνα εἶχε ἀποκλειστικὰ τὸ κατ'ἀστυ Τρικό-ζα, τῆς στοῆς τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 6, καὶ τὸ ὑποκατάστημά του στὴ Θεο-σαλονίκη, τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως 51, μπορεῖ νὰ ὁλοκληρώσῃ μιά πλῆσιν μεταξωτὴ φούστα καὶ νὰ σὰς προσφέρει μιά θαυμάσια ἐλε-γκαντική ἰδέα γιὰ τὰ καλοκαιρινὰ βράδια. Ἀλλωστε, στὴν Τρικόζα

θὰ βρῆτε καὶ μιά ὁμορφή συλλογὴ ἀπὸ θαυμάσια πενίε, γκαζέ καὶ μερσεριζέ, σὲ ἔξοχα χρώματα καὶ γοητευτικὸς συνδυασμούς. Μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ μοντέλα εἶναι τόσο χαριτωμένα, ὥστε μπορεῖ κανεὶς μετὰ μιά μονόχρωμη θαυμάσιον φούστα καὶ ἐλάχιστα χρήματα νὰ κἀν μιά πολυχρόμη πρακτικὴ γκαρνταρόμ-πα.

Ὅπως καμμιὰ ἄλλη γυναικὴ στὸν κό-σμο δὲν εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ ξε-τρυπῶνι γυνίς, ὅπου μπορεῖ κανεὶς νὰ βρῇ ὠραιότατες δημιουρ-γίες σὲ πολὺ προσιτὲς τιμές. Πρὶν λίγες ἑβδομάδες, λοιπόν, φανερώ-θηκε μέσα στὴν καρδιά τῆς Ἀθῆ-νας ἕνα κατ'ἀστυ, ποὺ θὰ γοη-τέψῃ τὴν Ἀθηναία μετὰ τὸ πρακτικὸ μυαλό. Εἶναι ὁ Seventeen, τῆς Στο-ῆς τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου 64, δι-πλα στὸν Μαρινόπουλο, ποὺ εἶχε ξεχωρίσει τίς πρὶν χαριτωμένες καὶ νεανικὲς μπλούζες, φούστες, ὁμορ-φες τσάντες, θαυμάσια ἐσώρουχα. Στὰ πρὶν ἀπαλόχρωμα νάυλον, μετὰ

ὥρα τὸ καλοκαίρι, ὅ-λη ἡ ζωὴ ἔχει μετα-φερθῇ στὰ μπαλκόνια καὶ στὶς βεράντες. Ἡ πρασιναδα ὅμως καὶ οἱ γλάστρες εἶναι ἔ-νας μεγάλος ἐχθρὸς τῆς ὁμορφιάς τῶν ω-τῶν. Ἀπὸ τὸ καθημερινὸ πόντι-σμα λεκιάζουν τὰ μάγουρα καὶ τὰ μετωπία καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ κα-θαρισθοῦν μετὰ σαπουνάδα. Νὰ σὰς δώσω ὅμως μιά συμβουλή: Δοκι-μάστε καὶ σεις τὸ αὐτόματο ἁμε-ρικανικὸ καθαριστικὸ «Bab's», ποὺ λίγη σκόνη του καὶ λίγο νερὸ εἶναι ἄρκετα γιὰ νὰ ἐξαφανίσουν κάθε λέρωμα τοῦ μπαλκονιοῦ ἢ τῆς δε-ράντας σας.

Ὅ Παρίσι μὰς ἐπέφύ-λαξε γιὰ τὸ καλοκαί-ρι τοῦ 60 μιά ἀληθι-νὴ ἐκπληξη: Ἀνασάρ-ησε μιά καινοτομία ποὺ λατρεύτηκε ἀμέ-σως ἀπὸ τίς γυναικὲς ὅλου τοῦ κόσμου. Εἶ-ναι τὸ μεταξωτὸ πλεκτό, ποὺ δίνει μιά ξεχωριστὴ χάρι καὶ γοητεία στὴν καλοκαιρινὴ γυναικεία σιλου-έττα. Μιά πρωτότυπη ἰδέα ποὺ ἐ-τρέλλανε τίς Παριζιάνες ἀπὸ τὴν πρῶτὴ κιόλας στιγμή, γιὰτί τοὺς ἔδωκε τὴν εὐκαιρία νὰ εἶναι καλὸν-τυμένες ἀπὸ τίς 5 τὸ ἀπόγευμα μέχρι ἄρα τὸ βράδυ. Ἐνα τέτιο μπλουζάκι, ποὺ στὴν Ἀθῆνα εἶχε ἀποκλειστικὰ τὸ κατ'ἀστυ Τρικό-ζα, τῆς στοῆς τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 6, καὶ τὸ ὑποκατάστημά του στὴ Θεο-σαλονίκη, τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως 51, μπορεῖ νὰ ὁλοκληρώσῃ μιά πλῆσιν μεταξωτὴ φούστα καὶ νὰ σὰς προσφέρει μιά θαυμάσια ἐλε-γκαντική ἰδέα γιὰ τὰ καλοκαιρινὰ βράδια. Ἀλλωστε, στὴν Τρικόζα

νὰ δώσῃ

Rip Kίρμπυ

Ο Κίρμπυ και ο δοηδός του γυρίζουν στην Άμερική. Έκει, όμως, βρίσκονται άμέσως αντιμέτωποι με μια σπείρα του υποκόσμου, που όχι μόνο μαστιίζει την κοινωνία με τις παρανομίες της, αλλά — στην εξέλιξη της μάχης — ροδιουργεί και κατά του άνυποψιάστου Ντέσμοντ και βάζει σε κίνδυνο τη ζωή του, τούτη τη φορά απ' τόν δήμιο. Προκειμένου, λοιπόν, να επιτύχη την ανακάλυψη της συμμορίας, ο Κίρμπυ αποφασίζει να τοποθετήσει σε ένα κιβώτιο παλιοσιδέρα και να διαδώσει ότι μέσα έχει όπλα, ενώ ο Ντέσμοντ αντικαθιστά τόν νυκτοφύλακα. Κατά την σύγκρουση που ακολουθεί τραυματίζονται τὰ περισσότερα μέλη της συμμορίας, αλλά ξεφεύγει ο άρχηγός τους Τζώννυ Γκάτ, ο όποιος σχεδιάζει να ένοχοποιήσει τόν Κίρμπυ για φόνο, που κάνει ο ίδιος...

ΚΑΡΔΟΚΕΙ ΣΑΝ ΥΑΙΝΑ ΤΖΩΝΝΥ ΓΚΑΤ.

ΠΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΕΝΟΧΗ ΤΗΣ ΟΡΑΙΑΣ ΦΙΛΗΣΤΟΥ ΜΑΡΓΚΟ

ΕΘΕΡΕ ΤΟΝ ΑΝΥΠΟΠΤΟ ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟ

ΜΕ ΤΟΝ ΜΟΡΡΙΣΟΝ ΠΟΥ ΚΟΝΤΕΥΕΙ ΝΑ ΤΡΕΠΛΑΘΗ ΑΠΟ ΤΟ ΦΟΒΟ ΤΟΥ.

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ «ΜΑΥΡΗ ΑΓΚΥΡΑ»

ΟΤΖΩΝΝΥ, Ο ΚΙΡΜΠΥ ΚΑΙ ΟΙΑΝ ΠΟΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΑ. ΜΟΥ ΕΙΠΕ ΝΑ ΜΗΝ ΚΟΥΝΗΘΩ ΑΠΟ ΔΩ

ΟΧΙ, Κ. ΑΣΤΥΦΥΛΑΞ, ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΣΗ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΣ Η ΑΔΕΛΦΗ ΜΟΥ.

ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΗ «ΜΑΥΡΗ ΑΓΚΥΡΑ»; ΚΑΤΑΛΑΒΑ... Ο. ΚΕΥ!

ΓΑΞΕ ΤΗΝ ΚΑΡΕΚΛΑ ΜΟΡΡΙΣΟΝ. ΕΣΥ ΜΟΥ ΖΗΤΗΣΕΣ ΝΑ ΕΠΘΩ ΕΔΩ... ΟΧΙ. ΔΕΝ ΣΤΟ ΖΗΤΗΣΑ ΕΓΩ!

ΟΡΑΙΑ ΤΟΥΣ ΕΜΠΠΕΖΑ... ΑΣ ΣΒΗΣΩ ΤΑ ΦΩΤΑ.

ΕΝΑ ΠΑΠΙΟ ΠΙΣΤΟΛΙ ΕΚΠΥΡΣΟΚΡΟΤΕΙ ΣΤΟ ΜΙΣΟΣΚΟΤΑΔΟ ΤΗΣ «ΜΑΥΡΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ»

Ο ΚΙΡΜΠΥ ΚΑΙ Ο ΜΟΡΡΙΣΟΝ ΚΟΥΒΕΝΤΙΑΖΟΥΝ. ΟΤΙ ΕΠΙΘΥΜΟΥΣΑ, ΠΙΑ ΝΑ ΠΙΑΣΩ ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΤΗ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΥΘΑΔΗ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ.

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ; Ο!

ΗΣΥΧΑΣΕ, ΜΟΡΡΙΣΟΝ... ΔΕ ΘΑ ΜΕ ΠΙΑΣΗΣ, ΚΙΡΜΠΥ. ΦΥΓΕ ΑΠΟ ΔΩ...

ΟΧΙ. ΔΕΝ ΣΤΟ ΖΗΤΗΣΑ ΕΓΩ!

ΧΙΟΥΜΟΡ

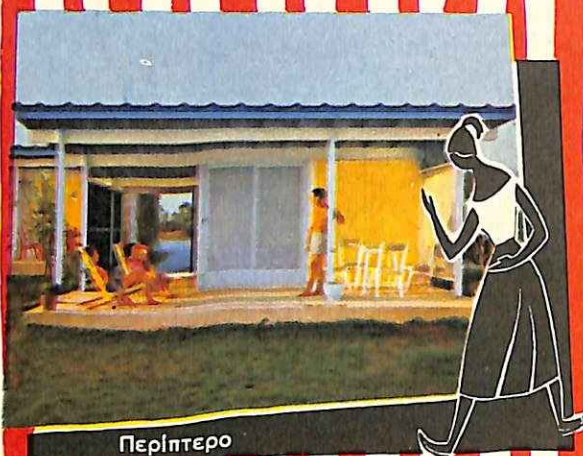
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

(Αποστολέλης)

(Μακρής)

(Οικονόμου)

(Σκουλάς)

Περίπτερο

Έσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,"
ΓΗΠΕΔΑ ΤΕΝΝΙΣ ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΛΕΞΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλι-
νών, ειδική σκεπαστή θερμάνα, ζεστό και κρύο νερό,
τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο
σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων άνε-
σεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για
τήν πιο εύχρηστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καμπίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"